

1^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΣΧΕΔΙΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

των Λεκανών Απορροής Ποταμών

του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου (ΕΛ 14)

Ενδιάμεση Φάση:1. Παραδοτέο 1: Καθορισμός και καταγραφή αρμόδιων αρχών και προσδιορισμός της περιοχής άσκησης των αρμοδιοτήτων τους

Μάιος 2017

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΥΔΑΤΩΝ

ΕΡΓΟ: ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ 1^{ης} ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ ΣΧΕΔΙΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΛΕΚΑΝΩΝ ΑΠΟΡΡΟΗΣ ΠΟΤΑΜΩΝ ΤΩΝ 14 ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2000/60/ΕΚ, ΚΑΤ' ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ Ν. 3199/2003 ΟΠΩΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΙΣΧΥΕΙ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΔ 51/2007 / Μ.7: ΥΔΑΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΝΗΣΩΝ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ 1^{ης} Αναθεώρησης Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών ΥΔ Νήσων Αιγαίου:

- ADENS A.E.
- Παναγιώτης Καψάλης
- Μελλόμενη Κριτσωτάκη

1^η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΣΧΕΔΙΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΛΕΚΑΝΩΝ ΑΠΟΡΡΟΗΣ ΠΟΤΑΜΩΝ ΤΟΥ ΥΔΑΤΙΚΟΥ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ ΝΗΣΩΝ ΑΙΓΑΙΟΥ (ΕΛ14)

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΦΑΣΗ 1, ΠΑΡΑΔΟΤΕΟ Π1: Καθορισμός και καταγραφή αρμόδιων αρχών και προσδιορισμός περιοχής άσκησης των αρμοδιοτήτων τους

Ημερομηνία πρώτης Δημοσίευσης:

Αναθεωρήσεις:

Έκδοση	Ημερομηνία	Παρατηρήσεις
Εκδ. 1 (v.1)	22.12.2016	Αρχική έκδοση
Εκδ. 2 (v.2)	04.05.2017	Διορθώσεις ορθογραφικών λαθών και σφαλμάτων

1^Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΛΕΚΑΝΩΝ ΑΠΟΡΡΟΗΣ ΠΟΤΑΜΩΝ ΤΟΥ ΥΔΑΤΙΚΟΥ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ ΝΗΣΩΝ ΑΙΓΑΙΟΥ (ΕΛ 14)

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΦΑΣΗ 1

**ΠΑΡΑΔΟΤΕΟ Π1: Καθορισμός και καταγραφή αρμόδιων αρχών και προσδιορισμός
περιοχής άσκησης των αρμοδιοτήτων τους**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1.	ΕΙΣΑΓΩΓΗ	5
1.1	Γενικά.....	5
1.2	Ομάδα μελέτης	6
2.	Η ΟΔΗΓΙΑ ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΑ ΥΔΑΤΑ.....	7
3.	ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΥΔΑΤΙΚΟΥ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ ΝΗΣΩΝ ΑΙΓΑΙΟΥ.....	13
3.1	Γενική περιγραφή του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου	13
3.2	Λεκάνες Απορροής Ποταμών	31
3.3	Κύριοι Ποταμοί	33
3.4	Λίμνες	35
3.5	Μεταβατικά ύδατα	35
3.6	Παράκτια ύδατα.....	35
3.7	Υπόγεια Υδατικά Συστήματα	41
4.	ΑΡΜΟΔΙΑ ΑΡΧΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ	48
4.1	Εθνικές Αρμόδιες Αρχές – Νομικό Καθεστώς	48
4.2	Περιφερειακές αρμόδιες αρχές – Νομικό Καθεστώς	50
4.3	Κύριες αρμοδιότητες των αρμοδίων Αρχών.....	59
4.3.1	Ειδική Γραμματεία Υδάτων	59
4.3.2	Διευθύνσεις Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου.....	61
4.3.3	Τμήματα Υδροοικονομίας Περιφερειών	66
4.3.4.	Τμήματα & Γραφεία Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Περιφερειακών Ενοτήτων	67
4.4	Αρμόδιες υπηρεσίες για επιμέρους θέματα που σχετίζονται με την διαχείριση των υδατικών πόρων	68

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΩΝ

ΕΓΥ	Ειδική Γραμματεία Υδάτων
ΙΤΥΣ	Ιδιαίτερος Τροποποιημένο Υδατικό Σύστημα
ΚΥΑ	Κοινή Υπουργική Απόφαση
ΠΔ	Προεδρικό Διάταγμα
ΠΕ	Περιφερειακή Ενότητα
ΠΜ	Πρόγραμμα Μέτρων
ΣΔΛΑΠ	Σχέδιο Διαχείρισης Λεκάνης Απορροής Ποταμών
ΤΥΣ	Τεχνητό Υδατικό Σύστημα
ΥΑ	Υπουργική Απόφαση
ΥΔ	Υδατικό Διαμέρισμα
ΥΠΕΝ	Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας
ΥΣ	Υδατικό Σύστημα
ΦΕΚ	Φύλλο Εφημερίδας Κυβερνήσεως

1. Εισαγωγή

1.1 Γενικά

Η υλοποίηση του έργου «Κατάρτιση 1^{ης} Αναθεώρησης Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών των 14 Υδατικών Διαμερισμάτων της χώρας, σύμφωνα με τις προδιαγραφές της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, κατ' εφαρμογή του Ν. 3199/2003, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, και του ΠΔ 51/2007» θα γίνει μέσω επτά (7) Συμβάσεων.

Με την από 06/07/2016 (αρ.πρωτ. 130405) απόφαση του Ειδικού Γραμματέα Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος & Ενέργειας ανετέθη η μελέτη με τίτλο «Κατάρτιση 1^{ης} Αναθεώρησης Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών των 14 Υδατικών Διαμερισμάτων της χώρας, σύμφωνα με τις προδιαγραφές της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, κατ' εφαρμογή του Ν. 3199/2003 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει και του ΠΔ 51/2007 (επτά μελέτες) - Μ.7: «Υδατικό Διαμέρισμα Νήσων Αιγαίου (GR 14)» (αρ. έργου 2016ΣΕ27510006 της ΣΑΕ 2751) στην «Κοινοπραξία 1^{ης} Αναθεώρησης Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών ΥΔ Νήσων Αιγαίου».

Η Κοινοπραξία συνεστήθη από τα ακόλουθα φυσικά πρόσωπα και εταιρείες που είχαν συμμετάσχει στον διαγωνισμό για την ανάθεση της μελέτης:

- ADENS A.E.
- Παναγιώτης Καψάλης
- Μελλόμενη Κριτσωτάκη

Συνοπτικά, αντικείμενο της μελέτης είναι η 1^η Αναθεώρηση των Σχεδίων Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών των Υδατικών Διαμερισμάτων της χώρας, σύμφωνα με τις προδιαγραφές της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, κατ' εφαρμογή του Ν. 3199/2003, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, και του ΠΔ 51/2007, καθώς επίσης και η σύνταξη Κειμένων Κατευθυντήριων Γραμμών. Το αναθεωρημένο Σχέδιο Διαχείρισης θα έχει περίοδο ισχύος μέχρι το 2021 ή την επόμενη αναθεώρησή του.

Το 1^ο Σχέδιο Διαχείρισης του Υδατικού Διαμερίσματος (ΥΔ) Νήσων Αιγαίου εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. οικ. 412/ 08-09-2015 Απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων (ΦΕΚ 2019/Β/2015).

Το παρόν τεύχος αποτελεί τμήμα του παραδοτέου αντικειμένου της Ενδιάμεσης Φάσης 1 του έργου, σύμφωνα με τη Σύμβαση και το εγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα. Συγκεκριμένα αποτελεί το 1^ο Παραδοτέο και αφορά στον **Καθορισμό και καταγραφή των αρμόδιων αρχών και στον προσδιορισμό της περιοχής άσκησης των αρμοδιοτήτων** τους.

Σύμφωνα με το Τεύχος Τεχνικών Δεδομένων για κάθε Υδατικό Διαμέρισμα και ανά Λεκάνη Απορροής Ποταμού απαιτείται:

- η επικαιροποίηση της οριοθέτησης των Λεκανών Απορροής Ποταμών, των κύριων ποταμών και των κύριων λιμνών, καθώς και των υπόγειων, των μεταβατικών και των

παράκτιων υδάτων που περιλαμβάνονται σε κάθε Υδατικό Διαμέρισμα και ο υπολογισμός της έκτασης των Λεκανών Απορροής Ποταμών, της επιφάνειας των λιμνών, των μεταβατικών και των παράκτιων υδάτων, καθώς και του μήκους κάθε κύριου ποταμού και

- η καταγραφή/ενημέρωση των απαιτούμενων από το Παράρτημα Ι της Οδηγίας, πληροφοριών σχετικά με τις αρμόδιες αρχές τόσο για την προστασία και διαχείριση των υδάτων, όσο και για επιμέρους θέματα που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με την διαχείριση των υδατικών πόρων, με περιγραφή των αρμοδιοτήτων τους και τη νομοθεσία που καθορίστηκαν.

1.2 Ομάδα μελέτης

Στην σύνταξη του παρόντος τεύχους συμμετείχαν οι κάτωθι επιστήμονες:

- Δρ. Παναγιώτα Στυλιανή Καϊμάκη   Πολ. Μηχανικός ΕΜΠ
- Ελένη Γκουβάτσου   Πολ. Μηχανικός ΕΜΠ, MSc/DIC

2. Η Οδηγία πλαίσιο για τα ύδατα

Η Οδηγία πλαίσιο για τα ύδατα (2000/60/ΕΚ¹, εφεξής Οδηγία) είναι η κύρια νομοθετική πράξη για την προστασία των υδατικών πόρων στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ). Εγκρίθηκε το 2000 και αποσκοπεί στην επίτευξη «καλής κατάστασης» σε όλα τα υδατικά συστήματα και στην αποφυγή οποιασδήποτε περαιτέρω επιδείνωσης της κατάστασής τους. Για την επίτευξη αυτού του φιλόδοξου στόχου, η Οδηγία απαιτεί από τα κράτη μέλη της ΕΕ τη διαχείριση των υδάτων σε υδρολογικές μονάδες, την κατάρτιση Σχεδίων Διαχείρισης Λεκάνης Απορροής Ποταμού (ΣΔΛΑΠ), την υλοποίηση Προγραμμάτων Μέτρων (ΠΜ) ενθαρρύνοντας την ενεργό συμμετοχή όλων των ενδιαφερόμενων μερών στην υλοποίησή της.

Η Οδηγία 2000/60/ΕΚ ορίζει ως «Περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού» (ΠΛΑΠ) τη θαλάσσια και χερσαία έκταση, που αποτελείται από μια ή περισσότερες γειτονικές λεκάνες απορροής ποταμού μαζί με τα συναφή υπόγεια και παράκτια ύδατα. Ως «Λεκάνη απορροής ποταμού» (ΛΑΠ) ορίζεται η εδαφική έκταση από την οποία συγκεντρώνεται το σύνολο της απορροής μέσω διαδοχικών ρευμάτων, ποταμών και πιθανώς λιμνών και παροχτεύεται στη θάλασσα με ενιαίο στόμιο ποταμού, εκβολές ή δέλτα.

Η ΠΛΑΠ αποτελεί τη βασική μονάδα διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμού και για αυτήν θα πρέπει να καθοριστούν οι Αρμόδιες Αρχές για την εφαρμογή των προνοιών της Οδηγίας (Άρθρο 3.2). Η Οδηγία απαιτεί από τα Κράτη Μέλη το συντονισμό των ενεργειών για την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που τίθενται δυνάμει του άρθρου 4 μέσω του Προγράμματος Μέτρων.

Ο καθορισμός των ΠΛΑΠ είναι μία από τις βασικές πτυχές της ολοκληρωμένης προσέγγισης για τη διαχείριση των λεκανών απορροής ποταμών που καθορίζει τη γεωγραφική έκταση για το συντονισμό των υδατικών πόρων. Η αρχή της ολοκληρωμένης διαχείρισης των υδάτων σε επίπεδο λεκάνης απορροής, από την πηγή στην θάλασσα και με βάση τα επιφανειακά ύδατα και τα συναφή υπόγεια, παρά σε διοικητικά όρια, αντικατοπτρίζεται στην απαίτηση για προσδιορισμό των ΠΛΑΠ.

---

1 Η Οδηγία έχει μέχρι σήμερα τροποποιηθεί από τις κάτωθι αποφάσεις και Οδηγίες:

- Απόφαση αριθ. 2455/2001/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 2001
- Οδηγία 2008/32/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Μαρτίου 2008
- Οδηγία 2008/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2008
- Οδηγία 2009/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Απριλίου 2009
- Οδηγία 2013/39/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Αυγούστου 2013
- Οδηγία 2013/64/ΕΕ του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2013
- Οδηγία 2014/101/ΕΕ της Επιτροπής της 30ής Οκτωβρίου 2014

Σύμφωνα με το Παράρτημα VII (σημείο 10) της Οδηγίας, στο πλαίσιο του Σχεδίου Διαχείρισης, τα κράτη μέλη παρέχουν τα ακόλουθα στοιχεία που καθορίζονται στο Παράρτημα I για όλες τις αρμόδιες αρχές σε καθεμία από τις περιοχές λεκάνης απορροής ποταμού τους, καθώς και στο τμήμα οποιασδήποτε διεθνούς περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού το οποίο κείται στο έδαφός τους:

- i) Όνομα και διεύθυνση της αρμόδιας αρχής.
- ii) Γεωγραφική κάλυψη της περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού. Τα ονόματα των κυριότερων ποταμών στην περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού, μαζί με ακριβή περιγραφή των ορίων της περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού.
- iii) Νομικό καθεστώς της αρμόδιας αρχής. Περιγραφή του νομικού καθεστώτος της αρμόδιας αρχής.
- iv) Αρμοδιότητες. Περιγραφή των νομικών και των διοικητικών αρμοδιοτήτων κάθε αρμόδιας αρχής και του ρόλου της σε κάθε περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού.
- v) Κατάλογος μελών. Όταν η αρμόδια αρχή ενεργεί ως συντονιστικός φορέας για άλλες αρμόδιες αρχές, απαιτείται κατάλογος των φορέων αυτών μαζί με μια περίληψη των θεσμικών σχέσεων που έχουν θεσπιστεί για την εξασφάλιση του συντονισμού.
- vi) Διεθνείς σχέσεις. Όταν η περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού εκτείνεται στο έδαφος περισσότερων του ενός κρατών μελών ή περιλαμβάνει έδαφος τρίτων κρατών, απαιτείται περίληψη των θεσμικών σχέσεων που έχουν θεσπιστεί για την εξασφάλιση του συντονισμού.

Η Οδηγία ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο με τις ακόλουθες νομοθετικές διατάξεις:

- Το **Νόμο 3199/09.12.2003** (ΦΕΚ280/Α/2003) για την «προστασία και διαχείριση των υδάτων -εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, με τον οποίο και με τις κανονιστικές πράξεις, οι οποίες εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του, εναρμονίζεται το εθνικό δίκαιο προς τις διατάξεις της Οδηγίας. Σημειώνεται η τροποποίησή του με το **Νόμο 4117/04.02.2013** (ΦΕΚ 29/Α/2013) «Κύρωση της από 31 Οκτωβρίου 2012 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Τροποποίηση της παρ. 16 του άρθρου 49 του ν. 4030/2011 «Νέος τρόπος έκδοσης αδειών δόμησης, ελέγχου κατασκευών και λοιπές διατάξεις (Α' 249)» και λοιπές διατάξεις του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής», με τον οποίο αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 7 του ν. 3199/2003 και καθορίζεται ότι «Υστερα από αίτημα του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης είναι δυνατόν το Σχέδιο Διαχείρισης να καταρτίζεται, να αναθεωρείται ή να ενημερώνεται από την Ειδική Γραμματεία Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Στην περίπτωση αυτή το Σχέδιο Διαχείρισης εγκρίνεται από την Εθνική Επιτροπή Υδάτων μετά από εισήγηση της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων». Επίσης,

σημειώνεται η πρόσφατη τροποποίησή του με το **Νόμο 4315/2014/24.12.2014** (ΦΕΚ 296/Α/2014).

- Το Προεδρικό Διάταγμα υπ' αριθμό 51/08.03.2007 (ΦΕΚ 54/Α/2007) «Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για την ολοκληρωμένη προστασία και διαχείριση των υδάτων σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ «για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000», κατ' εξουσιοδότηση των διατάξεων του Άρθρου 15, παράγραφος 1 του Νόμου 3199/2003.

Κατ' εξουσιοδότηση των διατάξεων του Νόμου 3199/2003, έχουν εκδοθεί οι παρακάτω Αποφάσεις:

- Η ΚΥΑ 47630/16.11.2005 (ΦΕΚ 1688/Β/2005) «Διάρθρωση της Διεύθυνσης Υδάτων της Περιφέρειας», με την οποία συγκροτήθηκαν οι Διευθύνσεις Υδάτων των 13 Περιφερειών της χώρας, όπως αυτή ισχύει μετά το ν.3852/2010 (ΦΕΚ / 87/Α/2010) «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης» και τα κατ' εξουσιοδότηση αυτού Προεδρικά Διατάγματα περί Οργανισμών των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων της χώρας.
- Η ΚΥΑ 49139/24.11.2005 (ΦΕΚ 1695/Β/2005), «Οργάνωση της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων», όπως αυτή αντικαταστάθηκε με την ΚΥΑ 322/21.3.2013 (ΦΕΚ Β'679) «Οργάνωση της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής».
- Η ΥΑ με αριθ. 26798/22.06.2005 (ΦΕΚ 895/Β/2005) «Τρόπος λειτουργίας του Εθνικού Συμβουλίου Υδάτων».
- Η ΥΑ με αριθ. 34685/6.12.2005 (ΦΕΚ 1736/Β/2005) «Συγκρότηση Εθνικού Συμβουλίου Υδάτων», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
- Η Απόφαση Αριθμ. Οικ. 706/16.07.2010 της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων (ΦΕΚ 1383/Β/2010) «Καθορισμός των Λεκανών Απορροής Ποταμών της χώρας και ορισμού των αρμόδιων Περιφερειών για τη διαχείριση και προστασία τους», σε εφαρμογή του Άρθρου 3 του π.δ. 51/2007, όπως ισχύει².
- Η ΚΥΑ 140384/19.8.2011 (ΦΕΚ 2017/Β/2011) «Ορισμός Εθνικού Δικτύου Παρακολούθησης της ποιότητας και της ποσότητας των υδάτων με καθορισμό των θέσεων (σταθμών) μετρήσεων και των φορέων που υποχρεούνται στη λειτουργία τους, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 4 του Ν.3199/2003».

---

² Διόρθωση σφάλματος στην υπ' αριθμ. οικ. 706/16.07.10 απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 1383/Β'/02.09.2010 (ΦΕΚ 1572/Β/2010)

- Η ΚΥΑ 146896/2014 (ΦΕΚ 2878/Β/2014) «Κατηγορίες αδειών χρήσης και εκτέλεσης έργων αξιοποίησης των υδάτων. Διαδικασία και όροι έκδοσης των αδειών, περιεχόμενο και διάρκεια ισχύος τους και άλλες συναφείς διατάξεις», όπως τροποποιήθηκε από την ΚΥΑ 101123/2015 (ΦΕΚ 1435/Β/2015), με την οποία αντικαταστάθηκαν οι ΚΥΑ 43504/5.12.2005 (ΦΕΚ 1784/Β/2005) «Κατηγορίες αδειών χρήσης υδάτων και εκτέλεσης έργων αξιοποίησης τους, διαδικασία έκδοσης, περιεχόμενο και διάρκεια ισχύος, αυτών» και ΚΥΑ 150559/10.06.2011 (ΦΕΚ 1440/Β/2011) «Διαδικασίες, όροι και προϋποθέσεις για τη χορήγηση αδειών για υφιστάμενα δικαιώματα χρήσης νερού».

Άμεσα συναφές με την εφαρμογή της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ είναι και το θεσμικό πλαίσιο, με το οποίο ενσωματώθηκε, στο Εθνικό δίκαιο, η Κοινοτική νομοθεσία για την προστασία των υδάτων, όπως ορίζεται στο Παράρτημα VI της Οδηγίας (Μέρος Α):

- Η ΚΥΑ 8600/416/Ε103/23.02.2009 (ΦΕΚ 356/Β/2009) σχετικά με την «ποιότητα και μέτρα διαχείρισης των υδάτων κολύμβησης, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2006/7/ΕΚ “σχετικά με τη διαχείριση της ποιότητας των υδάτων κολύμβησης και την κατάργηση της οδηγίας 76/160/ΕΟΚ”.
- Η ΚΥΑ Η.Π. 37338/1807/Ε103/1.9.2010 (ΦΕΚ 1495/Β2010) «Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για τη διατήρηση της άγριας ορνιθοπανίδας και των οικοτόπων/ενδιαιτημάτων της, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 79/409/ΕΟΚ “Περί διατηρήσεως των άγριων πτηνών”, του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 2ας Απριλίου 1979, όπως κωδικοποιήθηκε με την οδηγία 2009/147/ΕΚ» και η τροποποιητική αυτής ΚΥΑ Η.Π. 8353/276/Ε103/2012 (ΦΕΚ Β’ 415).
- Η ΚΥΑ 33318/3028/11.12.1998 (ΦΕΚ Β’ 1289) «καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων (ενδιαιτημάτων) καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας» και την τροποποίηση αυτής ΚΥΑ ΗΠ 14849/853/Ε103/2008 (ΦΕΚ Β’ 645) σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ “για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας”.
- Η υπ’ αριθμ. Υ2/2600/21.06.2001 (ΦΕΚ 892/Β/2001) απόφαση σχετικά «με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης» με την οποία ενσωματώθηκε η Οδηγία 98/83/ΕΚ για το πόσιμο νερό, όπως τροποποιήθηκε από τις ΥΑ Δ.ΥΓ2/5932/2006, (ΦΕΚ 141/Β/2006), ΥΑ ΔΥΓ2/Γ.Π. οικ 38295/2007 (ΦΕΚ 630/Β/2007) και ΥΑ Π/112/1057/2016/2016 (ΦΕΚ 241/Β/2016).
- Η ΚΥΑ 172058/2016, (ΦΕΚ 354/Β/2016) «Καθορισμός κανόνων, μέτρων και όρων για την αντιμετώπιση κινδύνων από ατυχήματα μεγάλης έκτασης σε εγκαταστάσεις ή μονάδες, λόγω της ύπαρξης επικίνδυνων ουσιών, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2012/18/ΕΕ «για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζομένων με επικίνδυνες ουσίες και για την τροποποίηση και στη συνέχεια την κατάργηση της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4ης Ιουλίου 2012. Αντικατάσταση της υπ’ αριθ. 12044/613/2007 (376/Β), όπως διορθώθηκε (2259/Β/2007)» Η Οδηγία 85/337/ΕΟΚ

«για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον» όπως ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο με το ν. 1650/1986 (ΦΕΚ Α' 160) και η μεταγενέστερη σχετική διάταξη ν. 3010/2002 (ΦΕΚ Α' 91) «Εναρμόνιση του ν. 1650/86 με τις οδηγίες 97/11/ΕΚ και 96/61/ΕΚ, διαδικασία οριοθέτησης και ρυθμίσεις θεμάτων για τα υδατορέματα και άλλες διατάξεις» για την ενσωμάτωση της οδηγίας 97/11/ΕΚ “περί τροποποίησης της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον” αλλά και της οδηγίας 96/61/ΕΚ “σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης”.

- Η ΚΥΑ 80568/4225/05.07.1991 (ΦΕΚ 641/Β/1991) «Μέθοδοι, όροι και περιορισμοί για τη χρησιμοποίηση στη γεωργία της ιλύος που προέρχεται από επεξεργασία οικιακών και αστικών λυμάτων» για την εναρμόνιση με τις διατάξεις της υπ' αριθμ. 86/278/ΕΟΚ οδηγίας “σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος και ιδίως του εδάφους κατά τη χρησιμοποίηση της ιλύος καθαρισμού λυμάτων στη γεωργία”.
- Η ΚΥΑ 5673/400/05.03.1997 (ΦΕΚ 192/Β/) «Μέτρα και όροι για την επεξεργασία αστικών λυμάτων» και οι τροποποιητικές αυτής αποφάσεις ΥΑ 19661/1982/2.8.1999 (ΦΕΚ 1811/Β/1999) και ΥΑ 48392/939/28.3.2002 (ΦΕΚ 405/Β/2002), σχετικά με την εναρμόνιση του εθνικού δικαίου με τις διατάξεις της Οδηγίας 91/271/ΕΟΚ “για την επεξεργασία αστικών λυμάτων” και την τροποποιητική αυτής Οδηγία 98/15/ΕΚ.
- Ο Ν. 4036/27.01.2012 (ΦΕΚ 8/Α/2012) Διάθεση γεωργικών φαρμάκων στην αγορά, ορθολογική χρήση αυτών και συναφείς διατάξεις, με τον οποίο ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο η Οδηγία 2009/128/ΕΚ σχετικά με τον καθορισμό πλαισίου κοινοτικής δράσης με σκοπό την επίτευξη ορθολογικής χρήσης των γεωργικών φαρμάκων. Σημειώνεται ότι ο εν λόγω νόμος τροποποιήθηκε από το Ν. 4384/2016 (ΦΕΚ 78/Α/2016) «Αγροτικοί Συνεταιρισμοί, μορφές συλλογικής οργάνωσης του αγροτικού χώρου και άλλες διατάξεις» και το Ν. 4351/2015, (ΦΕΚ 164/Α/2015) «Βοσκήσιμες γαίες Ελλάδας και άλλες διατάξεις»
- Η ΚΥΑ 16190/1335/19.05.1997 (ΦΕΚ Β' 519) «Μέτρα και όροι για την προστασία των νερών από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης» για την εναρμόνιση με την Οδηγία 91/676/ΕΟΚ “για την προστασία από τη νιτρορύπανση”, όπως τροποποιήθηκε από την ΥΑ 1420/82031/2015 - Κώδικας Ορθής Γεωργικής Πρακτικής για την Προστασία των Νερών από τη Νιτρορύπανση Γεωργικής Προέλευσης (ΦΕΚ 1709/Β/2015) και την ΥΑ 2001/118518/2015, (ΦΕΚ 2359/Β/2015) «Τροποποίηση της αριθ. 1420/82031 (ΦΕΚ 1709/Β/2015) απόφασης του Αναπληρωτή Υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας «Κώδικας Ορθής Γεωργικής Πρακτικής για την Προστασία των Νερών από τη Νιτρορύπανση Γεωργικής Προέλευσης»»

καθώς και οι διατάξεις που αναφέρονται σε μεταγενέστερες ή θυγατρικές Οδηγίες που συμπληρώνουν την Οδηγία 2000/60/ΕΚ:

- Η ΚΥΑ 39626/2208/Ε130/25.9.2009 (ΦΕΚ Β' 2075), σχετικά με τον καθορισμό μέτρων για την προστασία των υπόγειων νερών από τη ρύπανση και την υποβάθμιση, με την οποία ενσωματώθηκε η Θυγατρική Οδηγία 2006/118/ΕΚ σχετικά με «την προστασία των υπόγειων υδάτων από τη ρύπανση και την υποβάθμιση», κατ' εφαρμογή των διατάξεων του Άρθρου 17 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε από την Υ.Α. 182314/1241/2016, (ΦΕΚ 2888/Β/12.9.2016) «Τροποποίηση του Παραρτήματος ΙΙ του άρθρου 8 της υπ' αριθ. 39626/2208/2009 κοινής υπουργικής απόφασης (2075/Β), σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2014/80/ΕΕ «για την τροποποίηση του παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας 2006/118/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την προστασία των υπόγειων υδάτων από τη ρύπανση και την υποβάθμιση» της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 20ης Ιουνίου 2014»
- Η ΥΑ Η.Π. 51354/2641/Ε103/24.11.2010 (ΦΕΚ Β' 1909) «Καθορισμός Προτύπων Ποιότητας Περιβάλλοντος (ΠΠΠ) για τις συγκεντρώσεις ορισμένων ρύπων και ουσιών προτεραιότητας στα επιφανειακά ύδατα, σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδηγίας 2008/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2008 "σχετικά με Πρότυπα Ποιότητας Περιβάλλοντος (ΠΠΠ) στον τομέα της πολιτικής των υδάτων και σχετικά με την τροποποίηση και μετέπειτα κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου", καθώς και για τις συγκεντρώσεις ειδικών ρύπων στα εσωτερικά επιφανειακά ύδατα και άλλες διατάξεις». Η εν λόγω ΥΑ τροποποιήθηκε από την ΥΑ οικ. 170766/2016, (ΦΕΚ 69/Β/22.1.2016) «Τροποποίηση της υπ' αριθ. 51354/2641/Ε103/2010 κοινής υπουργικής απόφασης (1909/Β), σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2013/39/ΕΕ «για την τροποποίηση των οδηγιών 2000/60/ΕΚ και 2008/105/ΕΚ όσον αφορά τις ουσίες προτεραιότητας στον τομέα της πολιτικής των υδάτων» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Αυγούστου 2013 και άλλες συναφείς διατάξεις»
- Η ΚΥΑ 38317/1621/Ε103/6.9.2011 (ΦΕΚ Β' 1977) «Τεχνικές προδιαγραφές και ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων των αναλυτικών μεθόδων για τη χημική ανάλυση και παρακολούθηση της κατάστασης των υδάτων, σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδηγίας 2009/90/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 31ης Ιουλίου 2009 «για τη θέσπιση τεχνικών προδιαγραφών για τη χημική ανάλυση και παρακολούθηση της κατάστασης των υδάτων, σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου».
- Η ΥΑ 1811/22.12.2011 του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΦΕΚ Β' 3322) «Ορισμός ανώτερων αποδεκτών τιμών για τη συγκέντρωση συγκεκριμένων ρύπων, ομάδων ρύπων ή δεικτών ρύπανσης σε υπόγεια ύδατα, σε εφαρμογή της παραγράφου 2 του Άρθρου 3 της υπ' αριθμ.: 39626/2208/Ε130/2009 κοινής υπουργικής απόφασης (Β' 2075)».

3. Γεωγραφική κάλυψη του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου

3.1 Γενική περιγραφή του Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου

Με την υπ. αριθ. 706/16.7.2010 απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων (ΦΕΚ 1383/Β/2010 και διόρθωση ΦΕΚ 1572/Β/2010) καθορίστηκαν, σε επίπεδο Χώρας, σαράντα πέντε (45) Λεκάνες Απορροής Ποταμών, οι οποίες υπάγονται σε δεκατέσσερις (14) Περιοχές Λεκανών Απορροής Ποταμών (που αντιστοιχούν στον όρο Υδατικά Διαμερίσματα του Άρθρου 3 του ΠΔ 51/2007). Το ΥΔ Νήσων Αιγαίου αποτελεί το 14^ο από τα 14 ΥΔ της Χώρας και έχει Κωδικό ΕΛ14.

Το Υδατικό Διαμέρισμα Νήσων Αιγαίου περιλαμβάνει τα νησιωτικά συγκροτήματα των **Περιφερειών Βορείου και Νοτίου Αιγαίου**. Απαρτίζεται δηλαδή από όλα τα νησιά των Περιφερειακών Ενοτήτων Ικαρίας, Λέσβου, Λήμνου, Σάμου και Χίου της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου και από τα νησιά των Περιφερειακών Ενοτήτων Άνδρου, Θήρας, Καλύμνου, Καρπάθου, Κέας – Κύθνου (εκτός από τη Μακρόνησο), Κω, Μήλου, Μυκόνου, Νάξου, Πάρου, Ρόδου, Σύρου και Τήνου της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου.

Η συνολική έκτασή του ΥΔ ανέρχεται σε 17.979,42 km², εκ των οποίων τα 9.104,68 km² αφορούν στο χερσαίο τμήμα του και τα 8.874,81 km² στα παράκτια Υδατικά Συστήματα (ΥΣ). Η ακτογραμμή του ΥΔ ανέρχεται σε 7.090,76 Km (εξαιρουμένων των βραχονησίδων).

Γεωγραφικά, το ΥΔ Νήσων Αιγαίου εντάσσεται στην ευρύτερη γεωγραφική ενότητα του Αρχιπελάγους του Αιγαίου, μια γεωγραφική ενότητα με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, τα χαρακτηριστικά της νησιωτικότητας.

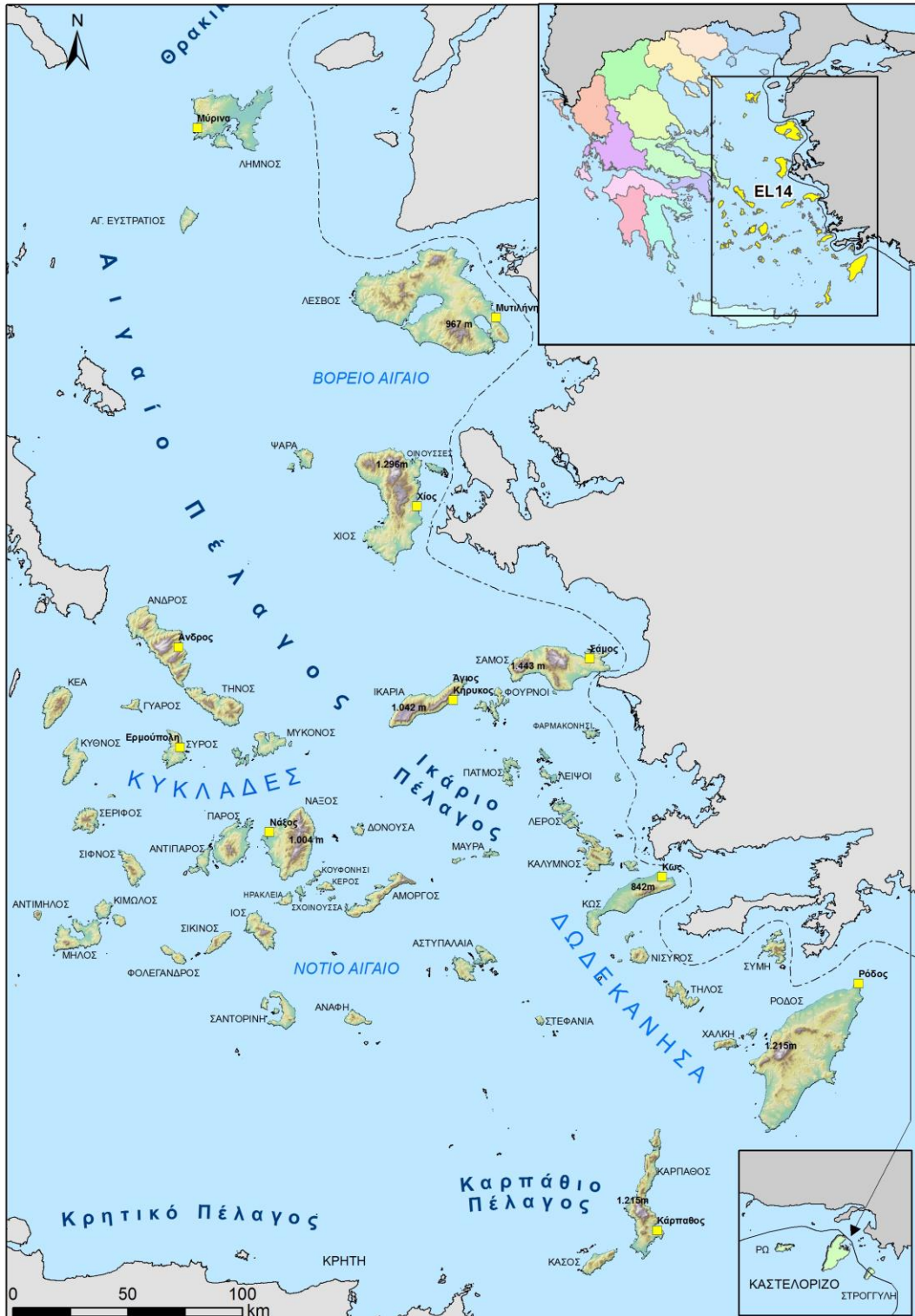
Το Αιγαίο πέλαγος είναι μία από τις τέσσερις μεγαλύτερες λεκάνες της ανατολικής Μεσογείου καλύπτοντας μια έκταση 240.000 Km². Παρουσιάζει μοναδικά χαρακτηριστικά διαδραματίζοντας σημαντικό ρόλο στην ευρύτερη υδρογραφία και δυναμική της Μεσογείου.

Το Αιγαίο πέλαγος γεωγραφικά τοποθετείται στη βορειοανατολική Μεσόγειο. Στα βόρεια και τα δυτικά περιβάλλεται από την ελληνική ηπειρωτική χώρα, στα ανατολικά από τα μικρασιατικά παράλια και στο νότο από τα νησιά του Κρητικού τόξου. Το Αιγαίο πέλαγος συνδέεται με τη θάλασσα του Μαρμαρά και τη Μαύρη θάλασσα μέσω των στενών των Δαρδανελίων. Στα νότια χωρίζεται από τη Μεσόγειο μέσω μιας σειράς έξι στενών (τα στενά του Κρητικού τόξου), τα οποία περιλαμβάνουν από ανατολικά προς δυτικά: το στενό της Ρόδου (πλάτος 17 Km, βάθος 350 m), το στενό της Καρπάθου (πλάτος 43 Km, βάθος 850 m), το στενό της Κάσου (πλάτος 67 Km, βάθος 1.000 m), το στενό των Αντικυθήρων (πλάτος 32

Km, βάθος 700 m), το στενό των Κυθήρων (πλάτος 33 Km, βάθος 160 m) και το στενό της Ελαφώνησου (πλάτος 11 Km, βάθος 180 m).³

---

³ Valiakos Ilias, «Ωκεανογραφία του Αιγαίου», 2006, Encyclopaedia of the Hellenic World, Asia Minor.
<http://www.ehw.gr/l.aspx?id=6948>

Σχήμα 3.1 Το Υδατικό Διαμέρισμα Νήσων Αιγαίου

Το Αιγαίο Πέλαγος περικλείεται ανάμεσα στις ακτές της ηπειρωτικής Ελλάδας, τις ακτές της Μικράς Ασίας και την Κρήτη. Από μορφολογική άποψη το Αιγαίο αποτελεί μια σχετικά ρηχή θάλασσα, καθώς προέρχεται από την καταβύθιση της Αιγηίδας γης. Ο βυθός του όμως αυλακώνεται από αρκετές τάφρους, ορισμένα σημεία των οποίων έχουν αρκετά μεγάλο βάθος, ενώ αυτός ο πλούσιος θαλάσσιος διαμελισμός έχει σαν συνέπεια να δημιουργούνται πολλοί μικροί και μεγάλοι κόλποι, ακρωτήρια και φυσικά λιμάνια. Οι γεωγράφοι και οι γεωλόγοι έχουν χωρίσει το Αιγαίο Πέλαγος σε τρία τμήματα ακολουθώντας τη μορφολογία των ακτών, τη θέση των νησιών και τη διαμόρφωση του πυθμένα (βλ. παρακάτω).

Τα όρια του Νότιου Αιγαίου είναι βόρεια η νοητή γραμμή από το Σούνιο και τον Καφηρέα μέχρι τη Σάμο και τις μικρασιατικές ακτές και τα νότια όρια του πελάγους από τη Λακωνία, τα Κύθηρα και την Κρήτη μέχρι το ακρωτήριο Μαρμαρίς στη Μικρά Ασία. Το Νότιο Αιγαίο θεωρείται το σημαντικότερο τμήμα του Αιγαίου Πελάγους. Σ' αυτό βρίσκονται τα περισσότερα νησιά. Τα δύο μεγάλα συμπλέγματα, οι Κυκλάδες και τα Δωδεκάνησα, τα νησιά Ικαρία, Σάμος και Φούρνοι στα ανατολικά και στα δυτικά τα νησιά του Σαρωνικού Κόλπου κοντά στην Αττική και του Αργολικού Κόλπου στην Πελοπόννησο.

Το Νότιο Αιγαίο διακρίνεται σε μικρότερα πελάγη, το Μυρτώο Πέλαγος δυτικά, το Κρητικό Πέλαγος νότια και το Ικάριο Πέλαγος και το Καρπάθιο Πέλαγος ανατολικά.

Η ακτογραμμή του Αιγαίου πελάγους είναι πολύ ανώμαλη και η τοπογραφική της δομή πολύ περίπλοκη. Υπάρχουν πάνω από 2.000 νησιά διάφορων μεγεθών που διασκορπίζονται σε όλη τη λεκάνη και κατά συνέπεια και η μορφολογία του βυθού παρουσιάζει απότομες μεταπτώσεις. Υπάρχουν τρεις βαθιές λεκάνες:

1. Η λεκάνη του βορείου Αιγαίου με διεύθυνση ΔΝΔ-ΑΝΑ. Η λεκάνη αυτή περιλαμβάνει και τις λεκάνες των Βορείων Σποράδων, του Άθω και της Λήμνου, με μέγιστο βάθος 1.500m.
2. Η λεκάνη της Χίου στο κεντρικό Αιγαίο με μέγιστο βάθος 1.100m και
3. Η Κρητική λεκάνη στο νότιο Αιγαίο, που εμφανίζει και το μέγιστο βάθος στα 2.500m.

Η λεκάνη της Χίου συνορεύει στα νότια με το εκτενές πλατό των Κυκλάδων με βάθη τα οποία δεν υπερβαίνουν τα 350m. Το πλατό αυτό προσδιορίζεται στη βιβλιογραφία ως το όριο μεταξύ του βόρειου και του νότιου Αιγαίου.

Η υφαλοκρηπίδα του Αιγαίου, εκεί δηλαδή όπου τα βάθη δεν ξεπερνούν τα 200m, είναι μάλλον περιορισμένη, αφού καλύπτει περίπου 15.000 Km². Ο πυθμένας είναι κατά κύριο λόγο ασβεστολιθικής σύστασης, αλλά υπάρχουν και μεταμορφωμένα πετρώματα σε σημαντικό τμήμα του βόρειου και του κεντρικού Αιγαίου. Σχεδόν παντού υπάρχει ένα ιζηματογενές κάλυμμα, σε ποικίλο πάχος, από χερσαία ή οργανικά ιζήματα. Πιο περιορισμένα είναι τα ηφαιστειακά υλικά.

Η **Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου**, με έδρα τη Μυτιλήνη, έχει συνολική έκταση 3.835,9Km² και καλύπτει το 3% της συνολικής έκτασης της χώρας, με το 34% της εκτάσεώς της να είναι ορεινό, το 34% ημιορεινό και το 32% πεδινό (ΕΣΥΕ, 1991).

Η Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου διαιρείται διοικητικά σε 5 Περιφερειακές Ενότητες (ΠΕ), στους οποίους υπάγονται οι 9 Δήμοι που την συνιστούν. Οι ΠΕ συμπίπτουν με τους αντίστοιχους 3 Νομούς με την εξαίρεση του Νομού Λέσβου που διαιρέθηκε διοικητικά στις ΠΕ Λήμνου και Λέσβου. Επομένως, στη διοικητική διαίρεση της Περιφέρειας περιλαμβάνονται τα νησιωτικά συμπλέγματα των τέως Νομών Λέσβου, Σάμου και Χίου.

Η Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου είναι μια νησιωτική Περιφέρεια με δεκατρία (13) κατοικημένα νησιά σε πέντε (5) Περιφερειακές Ενότητες (Λέσβου, Λήμνου Χίου, Σάμου και Ικαρίας) και καλύπτει διοικητικά το βορειοανατολικό τεταρτημόριο του Αιγαίου Πελάγους. Τα πέντε (5) από τα νησιά της είναι μεγάλα σε έκταση (Λέσβος, Χίος, Σάμος, Λήμνος, Ικαρία) για την κλίμακα των νησιών του Αιγαίου και κατατάσσονται στα 10 μεγαλύτερα νησιά της Ελλάδος, ενώ τα οκτώ (8) είναι μικρότερα (Άγιος Ευστράτιος, Ψαρά, Φούρνοι, Οινούσες, Θύμαινα, Άγιος Μηνάς και Σαμιοπούλα). Επίσης, στην Περιφέρεια περιλαμβάνονται πολλά μικρότερα ακατοίκητα νησιά και μεγάλος αριθμός βραχονησίδων.

Όσον αφορά στο ανάγλυφο του εδάφους αυτό διαφέρει σημαντικά από νησί σε νησί ανάλογα με την ποικίλη γεωλογική και εδαφολογική σύστασή τους, με τη Σάμο να παρουσιάζει το μεγαλύτερο ποσοστό ορεινών εκτάσεων (78%) και τη Λήμνο το μεγαλύτερο ποσοστό πεδινών εκτάσεων. Συνολικά, οι ορεινές εκτάσεις καλύπτουν το 34% περίπου της συνολικής έκτασης της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, οι ημιορεινές το 44% και οι πεδινές το 32% (ΕΣΥΕ, 1991). Οι κλίσεις παρουσιάζουν επίσης σημαντικές διαφορές, με την Ικαρία να παρουσιάζει τις υψηλότερες και τη Λήμνο τις μικρότερες.

Η **ΠΕ Λέσβου** έχει έδρα τη Μυτιλήνη και περιλαμβάνει το νησί της Λέσβου και μικρές ακατοίκητες νησίδες. Η **Λέσβος** είναι το τρίτο μεγαλύτερο νησί της Ελλάδας μετά την Κρήτη και τη Εύβοια με έκταση 1.631 Km² και μήκος ακτογραμμών 382 Km. Βρίσκεται σχεδόν στην είσοδο του Αδραμυτινού κόλπου της Μ. Ασίας απέχοντας 5 έως 8 ναυτικά μίλια από τις Τουρκικές ακτές στις περιοχές Αιβαλί και το Δικελί. Το νησί χαρακτηρίζεται από τους δύο μεγάλους και κλειστούς του κόλπους, της Καλλονής στα κεντρικά και δυτικά που έχει μήκος 22,5 Km και μέγιστο πλάτος 7,5 Km, και τον μικρότερο κόλπο της Γέρας στα ΝΑ, που έχει μήκος 8 Km. και μέγιστο πλάτος 5 Km. Ο κόλπος της Καλλονής είναι ο μεγαλύτερος, με έκταση που υπολογίζεται στα 110 Km² και μέσο βάθος 10 m. Συνδέεται με το Αιγαίο μέσω ενός στενού διαύλου μήκους 4 Km. Ο κόλπος της Γέρας έχει έκταση 42 Km². Στο ΒΑ τμήμα της νήσου δεσπόζει η ψηλότερη κορυφή του βουνού Λεπέτυμνου (968 m), στο νότιο ο ορεινός όγκος του Ολύμπου (967 m) που αποτελεί το πλέον ορεινό και δασωμένο τμήμα του νησιού, ενώ στη Δυτική Λέσβο εκτείνεται πολυδιάσπαρτα το ορεινό σύμπλεγμα του Κουρατσώνα, Όρδυμνου με την ψηλότερη κορυφή αυτή του Πρ. Ηλία (799m). Άλλα βουνά είναι της Χορεύτρας-Σκοτεινού στα ΒΔ, ο Ρούφας στα δυτικά, και ο Ταύρος στα νότια του Λεπέτυμνου, ο Ροδίτης στα νότια του Ολύμπου, η Αμαλή στα νότια της Μυτιλήνης. Οι σπουδαιότερες πεδινές εκτάσεις είναι της Καλλονής, του Ευεργέτουλα (Ιππείου) και της Γέρας που είναι οι κυριότερες πεδιάδες των κόλπων της Καλλονής και της Γέρας. Τα

κυριότερα ποτάμια της Λέσβου είναι κυρίως περιοδικής ροής που διαρρέουν τις πεδινές εκτάσεις, όπως ο Ευεργέτουλας, ο Τσικινιάς, ο Βούλγαρης, ο Αλμυροπόταμος, ο Μυλοπόταμος, ο Βούρκος, ο Σεδούντας, η Ποταμιά, οι Εννιά Καμάρες, ο Μάκαρας, ο Τάψας και ο Τσιχλιώτας (Μελάδια).

Η **ΠΕ Λήμνου** έχει έδρα τη Μύρινα και περιλαμβάνει τα νησιά της Λήμνου και του αγίου Ευστρατίου καθώς μικρές ακατοίκητες νησίδες.

Η **Λήμνος** έχει έκταση 475Km² και μήκος ακτών 263 Km. Είναι το όγδοο σε μέγεθος ελληνικό νησί. Το ανάγλυφο της είναι χαμηλό και αποτελείται κυρίως από μικρούς ηφαιστειακούς λόφους, από τους οποίους ο ψηλότερος, στο ΒΔ άκρο, έχει ύψος 470 m (Σκοπιά), μεταξύ των οποίων αναπτύσσονται πεδιάδες και μικρές κοιλάδες. Στο δυτικό τμήμα του νησιού υπάρχουν οι λόφοι Άγιος Ηλίας (374 m), Άγιος Αθανάσιος (365 m) και Άγιος Παύλος (350 m). Στο νότιο τμήμα υπάρχει η κορυφή Φακός (337 m) και στο ΝΑ το Παραδείσι (286 m). Η Λήμνος εμφανίζει πολύπλοκο σχήμα. Αποτελείται από δυο κύρια τμήματα, το ανατολικό και το δυτικό, τα οποία συνδέονται με έναν ισθμό, πλάτους 3,7km περίπου, στο χωριό Βάρος. Το δυτικό τμήμα είναι μεγαλύτερο, με έκταση 300Km² περίπου και αρκετά λοφώδες, αφού στο κέντρο του η κορυφή Βίγλα φθάνει σε υψόμετρο 430m. Το ανατολικό τμήμα του νησιού είναι επίμηκες, με διεύθυνση άξονα ΒΑ-ΝΔ, έχει μήκος 30km, και έκταση 150 Km² περίπου. Το μέσο υψόμετρο του τμήματος αυτού δεν ξεπερνά τα 100m. Διακρίνονται δύο μεγάλοι κόλποι, του Μούδρου οποίος είναι πιο κλειστός στα νότια παράλια και του Πουρνιάς στα βόρεια. Λόγω της γεωλογικής σύστασης των πετρωμάτων και του χαμηλού ανάγλυφου δεν παρατηρούνται απότομες κλίσεις στην επιφάνεια του νησιού. Τα κυριότερα ποτάμια της Λήμνου είναι κυρίως περιοδικής ροής που διαρρέουν τις πεδινές εκτάσεις, όπως ο Ραγκαβάς, ο Αύλωνας και ο Χανδιάς. Η ακτογραμμή στα δυτικά παράκτια του κόλπου Πουρνιά είναι πολύ περίπλοκη, σχηματίζουσα μια ακολουθία από προεχοχές (γλωσσίδες) και εσοχές (ορμίσκους ή καμπύλες περισσότερο ή λιγότερο κλειστές Κατά μήκος των ακτών, από το ακρωτήριο Τριγιές μέχρι το ακρωτήριο Πουρνιάς, αναπτύσσονται εκτεταμένες επιφάνειες υφάλων, υπό τύπον «πάγκων» και επικίνδυνων ρηχοτήτων, με περιοχές μεταξύ αυτών αποτόμως μεγαλύτερων βαθών.

Το νησί του **Αγ. Ευστρατίου** μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει σχήμα άνισου τριγώνου, με την υποτεινύσα προς δυσμάς με κατεύθυνση από Βορρά (Ακρ. Καλαμάκι) προς Νότο (Ακρ. Τρυπητή) και μία Ανατολικά (Ακρ. Δασκαλιό). Έχει έκταση 41Km². Το έδαφός του είναι ημιορεινό και ηφαιστειώδες, έχει έντονο ανάγλυφο με απόκρημνες ακτές διασχίζεται δε από Ν προς ΒΑ από πολλά λοφώδη συγκροτήματα ύψους πάνω από 200m. Οι υψηλότερες κορυφές είναι τα Ισώματα (292m), η Λεμονή Ράχη (298m) στο Νότιο τμήμα του νησιού, στο κέντρο ο Χότζας (298m) και στο βορειοανατολικό μέρος η κορυφή Σημάδι (288m).

Γύρω από το νησί υπάρχουν μικρονήσια και βραχονησίδες από τις οποίες οι σημαντικότερες είναι το Δασκαλιό ή Θάσκολοι ανατολικά, η Βέλια (Ρούμπος-Αγ. Ελένη) βορειοανατολικά και οι Δώδεκα Απόστολοι ή Νησί απέναντι από το Καλαμάκι.

Οι απόκρημνες ακτές καταλαμβάνουν το μεγαλύτερο τμήμα της ανατολικής ακτογραμμής και μόνο προς το βόρειο τμήμα της απλώνεται επικλινής πεδινή ζώνη, στην περιοχή

Αλωνίτσι. Ανάμεσα στους λόφους, στην δυτική πλευρά, σχηματίζονται μικρές κοιλάδες που καταλήγουν σε αμμώδεις ακτές ενώ οι υπόλοιπες εμφανίζονται σχετικά απότομες.

Η σημαντικότερη κοιλάδα είναι του Αγίου Ευστρατίου, στο άνοιγμα της οποίας βρίσκεται και ο ομώνυμος οικισμός και εκβάλλει ο χείμαρρος Παραδείσης ο σημαντικότερος του νησιού.

Η **ΠΕ Χίου** έχει έδρα τη Χίο και έχει έκταση 904 Km². Περιλαμβάνει τα νησιά Χίο, Οινούσες, Ψαρά και Αντίψαρα καθώς και μικρές ακατοίκητες νησίδες που βρίσκονται στο κεντρικό - ανατολικό Αιγαίο κοντά στα παράλια της Τουρκίας.

Η **Χίος** είναι το πέμπτο μεγαλύτερο νησί της Ελλάδας. Είναι ορεινό-ημιορεινό νησί με έκταση 842 Km². Χαρακτηρίζεται από απότομο ανάγλυφο κυρίως στο βόρειο τμήμα που σβήνει ομαλά με πολλούς χαμηλότερου υψομέτρου λόφους στο νότιο μέρος της. Σπονδυλώνεται από βορρά προς νότο από οροσειρά που καταλήγει στη βουνολοφώδη περιοχή των Μαστιχοχωρίων. Η ψηλότερη κορυφή της είναι το Πελιναίο όρος (1.297 m) στο βόρειο άκρο. Νοτιότερα από το Πελιναίο, υψώνεται το Όρος (1.126 m) και στη συνέχεια ο Κοκλιάς (770 m), ο Προβατάς (807 m) και το Λεπρό (650 m). Υπάρχουν και άλλα χαμηλότερα όρη που το ύψος τους κυμαίνεται μεταξύ των 400 και 600 μ. όπως ο Αίπος, ο Κένταυρος, η Κολούμπα. Τις πεδιάδες της Χίου αποτελούν οι παραλιακές πεδινές περιοχές της πόλης της Χίου και της Καλαμωτής. Η πρώτη βρίσκεται στο κέντρο της ανατολικής πλευράς και η δεύτερη στο ΝΑ τμήμα του νησιού. Οι ποταμοί είναι γενικά μικροί σε μήκος, μεγαλύτεροι είναι ο Χαλικιάς (Ποταμιά) και ο Μαλαγγιώτης που εκβάλλουν στον όρμο της Βολισσού, ο Ελίντας που εκβάλλει στον ομώνυμο όρμο, ο Καρτερός στον όρμο της Καλαμωτής, ο Κοκκαλάς, ο Παρθένης και ο Αργένης. Στις δυτικές ακτές σχηματίζεται μια μεγάλη ανοικτή κόλπωση που δίνει στο νησί το σήμα ημισελήνου. Το νοτιότερο άκρο της είναι το Ακρωτήριο Μάστιχο ή Ούρα, ενώ το βορειότερο άκρο της είναι το Ακρωτήριο Επανωχωρίου ή Επανωμεριάς. Το νησί χωρίζεται από τη χερσόνησο της Ερυθραίας της Μ. Ασίας με το δίαυλο της Χίου ή στενό του Τσεσμέ, πλάτους 6 ναυτικών μιλίων.

Το σύμπλεγμα των Οινουσσών βρίσκεται ανάμεσα στη ΒΑ Χίο και τα νοτιοδυτικά παράλια της μικρασιατικής χερσονήσου Καραμπουρνού. Αποτελείται από εννέα νησίδες οι οποίες είναι: η Οινούσσα ή Αγνούσα, Πρασσονήσι ή Κύο, Απήγανος, Φαρμακερό, Γαβάθι, Αρχοντόνησος, Ποντικόνησος, Αυλώνι και Βάλτος.

Τα Ψαρά είναι πετρώδη και άγονα, με υψηλότερες κορυφές τον Προφήτη Ηλία (584 m) στο ΒΑ τμήμα τους και το Πιθάρι στο νότιο τμήμα. Έχουν έκταση 39 Km².

Η **ΠΕ Σάμου** έχει έδρα τη Σάμο και περιλαμβάνει τα νησιά Σάμος και Σαμιοπούλα καθώς και μικρές ακατοίκητες νησίδες.

Η **Σάμος** έχει έκταση 476 Km² και είναι το ένατο σε μέγεθος νησί της Ελλάδος. Στα ανατολικά του νησιού βρίσκεται η Μικρά Ασία που χωρίζονται με τον λεγόμενο «επταστάδιο» πορθμό, ή Ντάρ Μπογάζ, του οποίου το ελάχιστο πλάτος είναι λιγότερο από 1 ναυτικό μίλι, στα βόρεια βρίσκεται η χερσόνησος της Ερυθραίας, βορειοδυτικά η νήσος Χίος, δυτικά και νοτιοδυτικά η Ικαρία σε 10 ναυτικά μίλια και το σύμπλεγμα των Φούρνων

και νοτιότερα τα Δωδεκάνησα (τα κοντινότερα είναι το Αγαθονήσι και οι Αρκοί). Στη δυτική πλευρά της Σάμου βρίσκεται το πιο ψηλό βουνό των νησιών του Αιγαίου, ο Κέρκης ή Κερκετεύς, που η κορυφή του Βίγλα έχει υψόμετρο 1.444 m με απότομες πλαγιές και χαράδρες, ώστε να το κάνουν απρόσιτο. Το δεύτερο μεγάλο βουνό της Σάμου είναι ο Αμπελος ή Καρβούνης που έχει κατεύθυνση ΒΔ-ΝΑ, χωρίζοντας το νησί σε δύο άνισα μέρη. Οι ψηλότερες κορυφές του είναι ο Προφήτης Ηλίας (1.060 m) και ο Άσπρος Βράχος (1.020 m). Το όρος Καρβούνης έχει μια παραφυάδα που εκτείνεται ανατολικά και που οι κυριότερες κορυφές της είναι ο Κουρουντερές (κορυφή Πριόνι 800 m), τα Βράχια (1.041 m), ο Δενδριάς (900 m), η Κακοδίπα (768 m), ο Μπουρνιάς (780 m), το Κακοπέρατο (707 m). Οι λίγες μικρές πεδινές εκτάσεις είναι στα παράλια ή ανάμεσα σε βουνά. Η πιο σημαντική είναι αυτής της Χώρας και έπονται του Μεσόκαμπου, του Καρλοβασίου και της Βαλμαρής. Τα περισσότερα από τα υδατορέματα της Σάμου έχουν τις πηγές τους στο βουνό Καρβούνης. Μερικά από αυτά είναι το ρέμα των Μύλων, ο χείμαρρος Μυτιληνίων, το ρέμα του Πύργου Αμφίλυσσος, της Σαμιοπούλας, των Αγιάδων, των Σπαθαραίων, των Φούρνων, των Καρλοβασίων και το Ποτάμι. Στη Σάμο υπάρχουν τέσσερις μεγάλοι κόλποι: του Μαραθόκαμπου (ΝΔ), του Τηγανίου (ΝΑ), της Μυρτιάς (Α) και του Βαθέως (ΒΑ). Οι κόλποι Μαραθόκαμπος και Τηγάνι είναι πλάτους 18,5 Km ο καθένας, ενώ ο κόλπος της Μυρτιάς έχει πλάτος 6,5 Km και του Βαθέως 4,5 Km.

Η ΠΕ Ικαρίας, με έδρα τον Άγιο Κύρηκο, περιλαμβάνει τα νησιά Ικαρία, Φούρνοι, Θύμαινα, Άγιος Μηνάς, καθώς και μικρές ακατοίκητες νησίδες.

Η **Ικαρία** αποτελεί το έκτο σε έκταση νησί του Αιγαίου πελάγους και βρίσκεται στα πρώτα 20 του ελληνικού θαλάσσιου χώρου. Η έκταση της Ικαρίας είναι 254 Km². Το μεγαλύτερο της μήκος (δυτικό και ανατολικό) είναι 42 Km και το μεγαλύτερο πλάτος 10 Km περίπου, στο δυτικό τμήμα. Ο επιμήκης όγκος της Ικαρίας χαρακτηρίζεται από έντονο κάθετο και οριζόντιο διαμελισμό με άξονα την οροσειρά του Αθέρα, η οποία διασχίζει το νησί από ανατολικά προς δυτικά και το χωρίζει σε 2 τμήματα: Το νότιο με πλάτος 2 έως 4 Km και εξαιρετικά απόκρημνο ανάγλυφο, με γενικές κλίσεις 35- 40% και το βόρειο με πλάτος 5 έως 10 Km με ομαλότερο ανάγλυφο με γενικές κλίσεις 15-25%. Σε όλο το νησί επικρατεί η οροσειρά του Αθέρα με ψηλότερες κορυφές τη Φάρδη (1.042 m), τη Μέλισσα (1.031 m), την Ερυφή (1.026 m) και τον Υψωνά (697 m). Πεδιάδες ουσιαστικά δεν υπάρχουν εκτός από κάποιες κοιλάδες που σχηματίζουν οι χείμαρροι Χαλκιάς, Κάμπος κλπ. Στην Ικαρία ανήκουν και τα νησάκια Αγρίδιο, Αλατσονήσι, Ανδρών ή Μεγάλος Ανθρωποφάγος, Κεδρό ή Μικρός Ανθρωποφάγος, Κατεργάκια, Μακρονήσι, Μόνος, Πλάκα ή Πλατύ.

Οι **Φούρνοι** αποτελούν μία συστάδα νήσων, τα κυριότερα από τα οποία είναι οι Φούρνοι, Θύμαινα, Φυμεινονήσι, Αλαφονήσι, Διαπόρι, Στρογγυλό, Άγιος Μηνάς.

Η **Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου**, με έδρα την Ερμούπολη Σύρου και μεγαλύτερο αστικό κέντρο την πόλη της Ρόδου, έχει συνολική έκταση 5.286 Km² και καλύπτει το 4% της συνολικής έκτασης της χώρας, με το 28% της εκτάσεώς της να είναι ορεινό, το 44% ημιορεινό και το 28% πεδινό. Αποτελεί ένα νησιωτικό σύμπλεγμα 54 κατοικημένων

νησιών⁴, δεκάδων ακατοίκητων και βραχονησίδων, καλύπτοντας μία συνολική έκταση 79.332 Km², η οποία αντιστοιχεί στο 60,12% της συνολικής χερσαίας έκτασης της χώρας. Στην Περιφέρεια περιλαμβάνονται τα νησιωτικά συμπλέγματα των Δωδεκανήσων και των Κυκλάδων. Η Περιφέρεια αποτελείται από 13 Περιφερειακές Ενότητες (Άνδρου, Θήρας, Κέα - Κύθνου, Μήλου, Μυκόνου, Νάξου, Πάρου, Σύρου, Τήνου, Καλύμνου, Καρπάθου, Κω και Ρόδου).

Οι Κυκλάδες έχουν έκταση 2.572 Km² και αποτελούν ένα νησιωτικό σύμπλεγμα από 29 κατοικημένα νησιά⁵ και δεκάδες ακατοίκητα. Η Νάξος και η Άνδρος αποτελούν τα μεγαλύτερα σε έκταση νησιά.

Τα Δωδεκάνησα βρίσκονται στο νότιο ανατολικό άκρο του Αιγαίου και αποτελούν το πιο απομακρυσμένο σύνορο της ΝΑ Ευρώπης. Έχουν συνολική έκταση 2.714 Km² και αποτελούν ένα σύμπλεγμα 25 κατοικημένων νησιών⁶ και πλήθος ακατοίκητων. Η Ρόδος, η Κως και η Κάρπαθος είναι τα μεγαλύτερα σε έκταση νησιά.

Το νησιωτικό σύμπλεγμα των **Κυκλάδων** σύμφωνα με ιστορικές πηγές φαίνεται να πήρε το όνομα του εξαιτίας του κύκλου που σχηματίζουν τα νησιά γύρω από το ιερό κέντρο της Δήλου. Στην πραγματικότητα όμως πρόκειται για μια ομάδα νησιών που απλώνονται από την ηπειρωτική Ελλάδα νοτιοανατολικά στο Αιγαίο και που δεν είναι παρά οι κορυφές βυθισμένων βουνών. Τα κυριότερα νησιά των Κυκλάδων μπορούν να ομαδοποιηθούν σύμφωνα με τη γεωγραφική τους διάταξη σε τρεις ομάδες:

- α) τη βορειοανατολική που αποτελεί προέκταση της Εύβοιας και περιλαμβάνει τα νησιά, Άνδρο, Τήνο Μύκονο, Νάξο και Αμοργό.
- β) τη νοτιοδυτική που θεωρείται προέκταση της Αττικής και αποτελείται από την Κέα, Κύθνο, Σέριφο, Σίφνο, Μήλο και Κίμωλο
- γ) την κεντρική που αποτελείται από τη Σύρο, Πάρο, Αντίπαρο, Ίο, Θήρα και Ανάφη.

Οι Κυκλάδες αποτελούνται από τα παρακάτω κατά τάξη μεγέθους νησιά: Νάξος, Άνδρος, Πάρος, Τήνος, Μήλος, Κέα, Αμοργός, Ιος, Κύθνος, Μύκονος, Σύρος, Θήρα, Σέριφος, Σίφνος, Σίκινος, Ανάφη, Κίμωλος, Αντίπαρος, Φολέγανδρος, Ηρακλεία, Θηρασία, Σχοινούσα και Κουφονήσια. Υπάρχουν και άλλα νησιά και νησίδες όπως: Γυάρος, Δεσποτικό, Δήλος, Πολύαιγος, Κέρος, Ρήνεια, Δονούσα, Ανάνες, Άνυδρος, Στρογγυλό, Τραγονήσι, Σερίφπουλο, Καραβί, Παλαιά και Νέα Καμένη, κ.α.

Η Άνδρος είναι η μεγαλύτερη, μετά τη Νάξο, νήσος των Κυκλάδων. Έχει έκταση 379 Km² και το μήκος των ακτών της είναι 176 Km. Η Ανάφη βρίσκεται ανατολικά της Σαντορίνης, με την οποία και αποτελούν τα νοτιο-ανατολικότερα νησιά των Κυκλάδων, και απέχει από τον

⁴ Σύμφωνα με την απογραφή του 2011.

⁵ Σύμφωνα με την απογραφή του 2011.

⁶ Σύμφωνα με την απογραφή του 2011.

Πειραιά 150 μίλια. Η συνολική της επιφάνεια εκτιμάται στα 38 Km² με συνολικό ανάπτυγμα ακτών 38 Km. Η Σαντορίνη ή Θήρα βρίσκεται νότια της Ίου και δυτικά από την Ανάφη. Απέχει από τον Πειραιά 128 ναυτικά μίλια και 63 ναυτικά μίλια από τη Κρήτη. Η έκταση της είναι 76 Km². Η Θηρασία είναι ένα μικρό νησί το οποίο, μέχρι την Μινωική έκρηξη των προϊστορικών χρόνων που δημιούργησε την καλδέρα, αποτελούσε κομμάτι της νήσου Στρογγύλη, της οποίας σήμερα συμπληρώνει το κυκλικό περίγραμμα μαζί με τα νησιά Σαντορίνη και Ασπρονήσι. Η Ίος ανήκει στις νότιες Κυκλάδες. Έχει έκταση 108Km², με 2 ορατούς όγκους. Η υψηλότερη κορυφή είναι ο Πύργος 732m. Η Σίκινος, βρίσκεται μεταξύ των νήσων Φολέγανδρου και Ίου και σε απόσταση 14 και 10 μίλια αντίστοιχα. Από τον Πειραιά απέχει 102 μίλια. Η επιφάνειά της εκτιμάται στα 41 Km². ενώ έχει μήκος ακτών 40 Km. Γύρω από τη Σίκινο βρίσκονται οι ακόλουθες νησίδες, βόρειο-δυτικά: η Βολάδα, ο Άγιος Γεώργιος, η Καρδιώτισσα (η αρχαία Λάγουσα), και νοτιοδυτικά ο Καλόγερος. Η Φολέγανδρος απέχει 15 μίλια (ανατολικά) από τη Μήλο και 22 μίλια ΒΔ. από τη Σαντορίνη. Αποκαλείται επίσης και Πολύκαντρος ή Πολύκανδρος. Απέχει από τον Πειραιά 102 μίλια και έχει συνολικό μήκος 13 Km. Η Κέα, γνωστή και ως Τζιά, έχει έκταση 131 Km² με μήκος αυτής 88 Km. Είναι το 6^ο μεγαλύτερο νησί των Κυκλάδων. Η Κύθνος, έχει έκταση 99 Km² και μήκος ακτογραμμών περίπου 104 Km, ενώ απέχει 56 ναυτικά μίλια από το λιμάνι του Πειραιά. Η Κίμωλος έχει έκταση 37 Km². Στην τέως Κοινότητα Κιμώλου υπάγονται και τα τρία ακατοίκητα νησιά, η Πολύαιγος, ο Άγιος Ευστάθιος και ο Άγιος Γεώργιος. Η Μήλος είναι το νοτιοδυτικότερο νησί των Κυκλάδων, με σημαντικό μεταλλευτικό πλούτο. Έχει έκταση 157 Km² και μήκος ακτογραμμής 139 Km. Η υψηλότερη κορυφή της είναι ο Προφήτης Ηλίας (751 m). Στα βορειοδυτικά της, βρίσκεται το μικρό ακατοίκητο νησί της Αντιμήλου. Έχει έκταση 82 Km² και ακτογραμμή 13 Km². Η Σέριφος έχει έκταση 72 Km² και μήκος ακτών 83 Km. Η Σίφνος είναι νησί μεσαίου μεγέθους στις δυτικές Κυκλάδες. Έχει έκταση 76 Km², μήκος 15 Km και πλάτος 7,5 Km. Απέχει περίπου 80 ναυτικά μίλια από τον Πειραιά. Η ακτογραμμή της είναι περίπου 70 Km. Η Μύκονος έχει έκταση 86 Km, ενώ έχει μήκος ακτών 89 Km. Η επιφάνεια της Αμοργού ανέρχεται στα 120 Km, ενώ έχει μήκος ακτών 126 Km. Η Δονούσα γνωστή και ως Δενούσα, με την Αμοργό αποτελούν τα ανατολικότερα νησιά των Κυκλάδων. Η έκτασή της είναι 13 Km², λοφώδης και πετρώδης (μέγιστης διαμέτρου 3 μίλια). Η Ηρακλειά είναι το δυτικότερο κατοικήσιμο νησί του συμπλέγματος των λεγομένων Μικρών Ανατολικών Κυκλάδων. Τα Κουφονήσια αποτελούνται από το Κάτω και Επάνω Κουφονήσι. Το Κάτω Κουφονήσι έχει έκταση 4,3 Km² και είναι σχεδόν ακατοίκητο, ενώ το Επάνω Κουφονήσι έχει έκταση 3,5 Km². Η Σχοινούσα βρίσκεται στο κέντρο περίπου του συμπλέγματος των Μικρών Ανατολικών Κυκλάδων, έχει έκταση 8 Km².

Η Νάξος είναι το μεγαλύτερο νησί των Κυκλάδων. Η έκτασή της είναι 428 Km² και το μήκος της ακτογραμμής 91 Km. Βρίσκεται ακριβώς στο κέντρο του Αιγαίου. Η Αντίπαρος έχει έκταση 34 Km² ενώ πλησίον αυτής βρίσκονται οι νησίδες Δεσποτικό και Στρογγυλό. Η Πάρος έχει έκταση 195 Km² και μήκος ακτών 111 Km. Η Σύρος έχει έκταση 84 Km². Η Τήνος είναι το 4^ο μεγαλύτερο νησί των Κυκλάδων μετά τη Νάξο, την Άνδρο και τη Πάρο. Έχει έκταση 195 Km².

Τα νησιά των Κυκλάδων είναι κατά κύριο λόγο ορεινά και ημιορεινά με πολύ μικρότερο ποσοστό πεδινών εκτάσεων, ενώ η έκταση του ποικίλλει σημαντικά. Η ψηλότερη κορυφή βρίσκεται στη Νάξο και είναι ο Ζας με 1.004 m και μερικές από τις σημαντικότερες που

ακολουθούν είναι το Πέταλο της Άνδρου με 994 m, ο Κρίκελος της Αμοργού με 821 m, ο Προφήτης Ηλίας της Μήλου με 751 m, και ο Τσικνιάς της Τήνου με 730 m.

Οι Κυκλάδες χαρακτηρίζονται από έντονη ποικιλομορφία του ανάγλυφου με αρκετές αντιθέσεις. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν η βόρεια Σύρος που είναι γυμνή και απότομη ενώ η νότια είναι πολύ πιο ομαλή με πολλές καλλιέργειες αλλά και η αντίθεση που διαπιστώνεται ανάμεσα στη βόρεια και τη νότια Άνδρο, με πλουσιότερη περιοχή την κοιλάδα της Χώρας. Στις Κυκλάδες οι ακτές είναι συνήθως απότομες και ψηλές.

Τα Δωδεκάνησα είναι νησιωτικό σύμπλεγμα στο νοτιοανατολικό Αιγαίο, που ορίζεται βόρεια από τη Σάμο, βορειοδυτικά από το νομό των Κυκλάδων, δυτικά από το Κρητικό Πέλαγος, νότια από το Λιβυκό και ανατολικά από τις Μικρασιατικές ακτές.

Τα κυριότερα νησιά που αποτελούν τα Δωδεκάνησα, κατά σειρά μεγέθους, τα εξής: Ρόδος, Κάρπαθος, Κως, Κάλυμνος, Αστυπάλαια, Κάσος, Τήλος, Σύμη, Λέρος, Νίσυρος, Πάτμος, Χάλκη, Σαριά, Λειψοί, Ψέριμος, Αγαθονήσι και Μεγίστη ή Καστελλόριζο. Υπάρχουν και άλλα, μικρά νησιά, από τα οποία ξεχωρίζουν: Λέβιθα, Αλιμιά και Αρκοί, Τέλενδος, Κίναρος, Οφιούσσα, Σύρνα, Αρμαθιά, Φαρμακονήσι, Κουνούπιοι, Νίμος, Ρω, Αστακίδα, Σέσκλιο και άλλα πολύ μικρότερα.

Η Ρόδος είναι το μεγαλύτερο νησί της Δωδεκανήσου και το τέταρτο στην Ελλάδα μετά την Κρήτη, την Εύβοια και τη Λέσβο. Η έκταση της είναι 1.404 Km² και το σχήμα της είναι στενόμακρο με μέγιστο μήκος 77 Km και μέγιστο πλάτος 37 Km. Το μήκος της ακτογραμμής της είναι 220 Km. Η νήσος Μεγίστη ή Καστελλόριζο είναι το νότιο-ανατολικότερο νησί της Δωδεκανήσου και βρίσκεται 72 ναυτικά μίλια από τη Ρόδο. Έχει έκταση 9 Km², χωρίς τα νησάκια Ρω, Στρογγυλή, Άγιος Γεώργιος, Ψαραδιά και Αγρελιά. Το μήκος της ακτογραμμής είναι 18,3 Km περίπου. Η Σύμη είναι το όγδοο σε μέγεθος νησί της Δωδεκανήσου με έκταση 58Km². Είναι ορεινή και βραχώδης. Γύρω της υπάρχουν νησίδες και βραχονησίδες. Το έβδομο σε έκταση νησί, η Τήλος, με εμβαδό 62 Km², νησί της Δωδεκανήσου βρίσκεται στο βορειοανατολικό Αιγαίο, ανάμεσα στα νησιά Νίσυρο, Χάλκη και Κνίδο. Το έδαφος είναι ορεινό, με ψηλότερη κορυφή τον Προφήτη Ηλία.

Η Χάλκη βρίσκεται δυτικά από το μέσο της Ρόδου, σε απόσταση 10 Km περίπου από το ακρωτήριο Αρμενιστής και 15 Km από την Κάμειρο – Σκάλα. Έχει έκταση 27 Km². Το νησί της Κω συνορεύει βόρεια με την Κάλυμνο, νότια με τη Νίσυρο, ανατολικά με την Τουρκία και τον Κεραμεικό κόλπο και δυτικά με την Αστυπάλαια. Βόρεια βρέχεται από το Ικάριο πέλαγος και νότια από το Καρπάθιο. Η συνολική έκταση του νησιού είναι 287 Km², το σχήμα του είναι μακρόστενο και το μήκος των ακτών του είναι 121 Km. Η Νίσυρος βρίσκεται νότια της Κω, βόρεια της Τήλου και δυτικά των τουρκικών ακτών. Έχει έκταση 41 Km² και περίμετρο ακτών 28 Km. Έχει σχήμα σχεδόν κυκλικό και οι ακτές της δεν παρουσιάζουν πλούσιο διαμελισμό. Το Αγαθονήσι είναι η βορειότερη νησίδα του δωδεκανησιακού συμπλέγματος με έκταση 13 Km² και μήκος ακτογραμμής 29,4 Km. Η Αστυπάλαια ή Σταμπαλιά είναι το πέμπτο κατά σειρά νησί των Δωδεκανήσων. Έχει έκταση 96 Km² και μήκος ακτών 110 Km. Νησί άνυδρο και ξηρό καλύπτεται κατά 97,8% από σκληρόφυλλους θάμνους, που χρησιμοποιούνται για βοσκή και μελισσοκομία. Η Κάλυμνος, είναι το τέταρτο σε έκταση νησί του Νομού Δωδεκανήσου. Είναι ορεινή και σχετικά άγονη.

Περιβάλλεται από διάφορα μικρά νησιά, άλλα κατοικήσιμα όπως η Τέλενδος και η Ψέριμος και άλλα ακατοίκητα, όπως η Πλάτη, η Σαρή, το Γαϊδουρονήσι, η Αγία Κυριακή και ο Καλαβρός. Βορειοανατολικά των Δωδεκανήσων, ανάμεσα στην Πάτμο και τη Λέρο, βρίσκεται ένα σύμπλεγμα νησιών, με το μεγαλύτερο τους Λειψούς. Έχουν έκταση 16Km² (χωρίς τις νησίδες) και μήκος ακτογραμμής 33 Km περίπου. Η Λέρος είναι το ένατο σε έκταση νησί του Νομού Δωδεκανήσου (έκταση 54 Km² και μήκος ακτών 71 Km). Είναι βραχώδες νησί με μικρές πεδινές εκτάσεις ανάμεσα στα διάφορα υψώματα. Η Πάτμος, το νησί της Αποκάλυψης, έχει έκταση 34Km² και η περίμετρος των ακτών της έχει μήκος 61 Km² περίπου. Μαζί με τα νησιά Αρκιοί και Μάραθος (που βρίσκονται ανατολικά της) αποτελεί ομώνυμο δήμο. Έχει στενόμακρο σχήμα, με μέγιστο μήκος 63 Km και μέγιστο πλάτος 10 Km. Τα εδάφη της είναι ηφαιστειογενή, βραχώδη και άδεντρα. Η Κάρπαθος, απλωμένη μεταξύ της Ρόδου και της Κρήτης, είναι το δεύτερο σε μέγεθος νησί της Δωδεκανήσου με έκταση 300 Km² και μήκος ακτών 180 Km. Η Κάσος αποτελεί το νοτιότερο τμήμα του Δωδεκανησιακού συμπλέγματος και βρίσκεται μεταξύ Καρπάθου και Κρήτης. Η συνολική έκταση του νησιού είναι 66 Km² και έχει μήκος ακτών 50 Km²

Το κέντρο της Ρόδου καλύπτει ο ορεινός όγκος του Αταβυρίου (Άγιος Ιωάννης, 1.215 m). Στην Κω υπάρχει η οροσειρά Ωρομέδων ή Δίκαιος (842 m), στην Κάρπαθο η οροσειρά Κυμαράς (Καλή Λίμνη, 1.215 m), στην Κάλυμνο τα βουνά Προφήτης Ηλίας (752 m) και Κυρά Ψηλή (650 m), στην Κάσο το Τρούπουλας (508 m), στην Τήλο ο Άη-Λιάς (612 m.), στη Σύμη η Βίγλα (550 m), στη Λέρο το Κλειδί (350 m) και στην Πάτμο ο Προφήτης Ηλίας (270 m). Πολλά από τα νησιά των Δωδεκανήσων είναι ηφαιστειογενή και ως εκ τούτου διαθέτουν σημαντικές ποσότητες ορυκτού πλούτου.

Οι ακτές των νησιών της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου, κατά το μεγαλύτερο ποσοστό (70-80%) του μήκους τους, αποτελούνται από απόκρημνα τμήματα με κλίσεις μεγαλύτερες του 30%, ενώ σε ποσοστό που κυμαίνεται από 15-20% του μήκους των, αποτελούνται από τμήματα με χαμηλές μέχρι μέσες κλίσεις. Συνήθως οι απόκρημνες ακτές εναλλάσσονται με ομαλές ακτές μικρού μήκους με αμμώδεις παραλίες. Στον τύπο των απόκρημνων ακτών παρατηρούνται συνήθως παράκτιες γεωμορφές όπως σπήλαια, αψίδες και στήλες, ενώ συχνές είναι οι καταπτώσεις και οι ολισθήσεις ανάλογα με τις κλίσεις των πετρωμάτων και το βαθμό διάβρωσης και αποσάθρωσής τους.

Η διοικητική υπαγωγή του ΥΔ σύμφωνα με το Ν.3852/4.6.2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης» εμφανίζεται στους ακόλουθους πίνακες. Στον Πίνακα 3.1 επίσης παρατίθενται τα πληθυσμιακά στοιχεία της Απογραφής Πληθυσμού του 2011 (ΕΛΣΤΑΤ) ενώ τα στοιχεία ανά Λεκάνη Απορροής (βλ. και παράγραφο 3.2) παρουσιάζονται στον Πίνακα 3.2.

Πίνακας 3.1 Διοικητική Διαίρεση ΥΔ και πληθυσμιακά στοιχεία Απογραφής 2011

Περιφερειακή Ενότητα	Μόνιμος Πληθυσμός	Πραγματικός πληθυσμός
Περιφέρεια Β.Αιγαίου		
Ικαρίας	9.882	9.774
Λέσβου	86.436	86.312
Λήμνου	17.262	16.992
Σάμου	32.977	33.339
Χίου	52.674	52.477
Σύνολο Περιφέρειας	199.231	198.894
Περιφέρεια Ν.Αιγαίου		
Άνδρου	9.221	9.128
Θήρας	18.883	21.187
Κέας - Κύθνου	3.902	3.908
Μήλου	9.932	9.788
Μυκόνου	10.134	14.189
Νάξου	20.877	21.295
Πάρου	14.926	14.890
Σύρου	21.507	21.475
Τήνου	8.636	8.699
Καλύμνου	29.452	29.715
Καρπάθου	7.310	7.818
Κω	34.396	47.102
Ρόδου	119.830	157.635
Σύνολο Περιφέρειας	309.006	366.829
Σύνολο ΥΔ 14	508.237	565.723

Πίνακας 3.2 Διοικητική Διαίρεση ΛΑΠ και πληθυσμιακά στοιχεία Απογραφής 2011

ΛΑΠ/Περιφερειακή Ενότητα/Δήμος	Μόνιμος Πληθυσμός	Πραγματικός πληθυσμός
ΕΛ1436	199.231	198.894
Ικαρίας	9.882	9.774
Ικαρίας	8.423	8.431
Φούρνων Κορσεών	1.459	1.343
Λέσβου	86.436	86.312
Λέσβου	86.436	86.312
Λήμνου	17.262	16.992
Αγίου Ευστατίου	270	249
Λήμνου	16.992	16.743
Σάμου	32.977	33.339
Σάμου	32.977	33.339
Χίου	52.674	52.477
Οινουσσών	826	796
Χίου	51.390	51.269

ΛΑΠ/Περιφερειακή Ενότητα/Δήμος	Μόνιμος Πληθυσμός	Πραγματικός πληθυσμός
Ψαρών	458	412
ΕΛ1437	118.018	124.559
Άνδρου	9.221	9.128
Άνδρου	9.221	9.128
Θήρας	18.883	21.187
Ανάφης	271	294
Θήρας	15.550	17.752
Ιητών	2.024	2.084
Σικίνου	273	270
Φολεγάνδρου	765	787
Κέας - Κύθνου	3.902	3.908
Κέας ⁷	2.446	2.472
Κύθνου	1.456	1.436
Μήλου	9.932	9.788
Κιμώλου	910	901
Μήλου	4.977	4.966
Σερίφου	1.420	1.378
Σίφνου	2.625	2.543
Μυκόνου	10.134	14.189
Μυκόνου	10.134	14.189
Νάξου	20.877	21.295
Αμοργού	1.973	1.950
Νάξου Και Μικρών Κυκλάδων	18.904	19.345
Πάρου	14.926	14.890
Αντιπάρου	1.211	1.196
Πάρου	13.715	13.694
Σύρου	21.507	21.475
Σύρου - Ερμούπολης	21.507	21.475
Τήνου	8.636	8.699
Τήνου	8.636	8.699
ΕΛ1438	190.988	242.270
Καλύμνου	29.452	29.715
Αγαθονησίου	185	186
Αστυπάλαιας	1.334	1.270
Καλυμνίων	16.179	16.073
Λειψών	790	784
Λέρου	7.917	7.925
Πάτμου	3.047	3.477

⁷ Δεν περιλαμβάνεται η Μακρόνησος

ΛΑΠ/Περιφερειακή Ενότητα/Δήμος	Μόνιμος Πληθυσμός	Πραγματικός πληθυσμός
Καρπάθου	7.310	7.818
Καρπάθου	6.226	6.748
Κάσου	1.084	1.070
Κω	34.396	47.102
Κω	33.388	46.099
Νισύρου	1.008	1.003
Ρόδου	119.830	157.635
Μεγίστης	492	496
Ρόδου	115.490	152.538
Σύμης	2.590	3.070
Τήλου	780	829
Χάλκης	478	702
Σύνολο ΥΔ	508.237	565.723

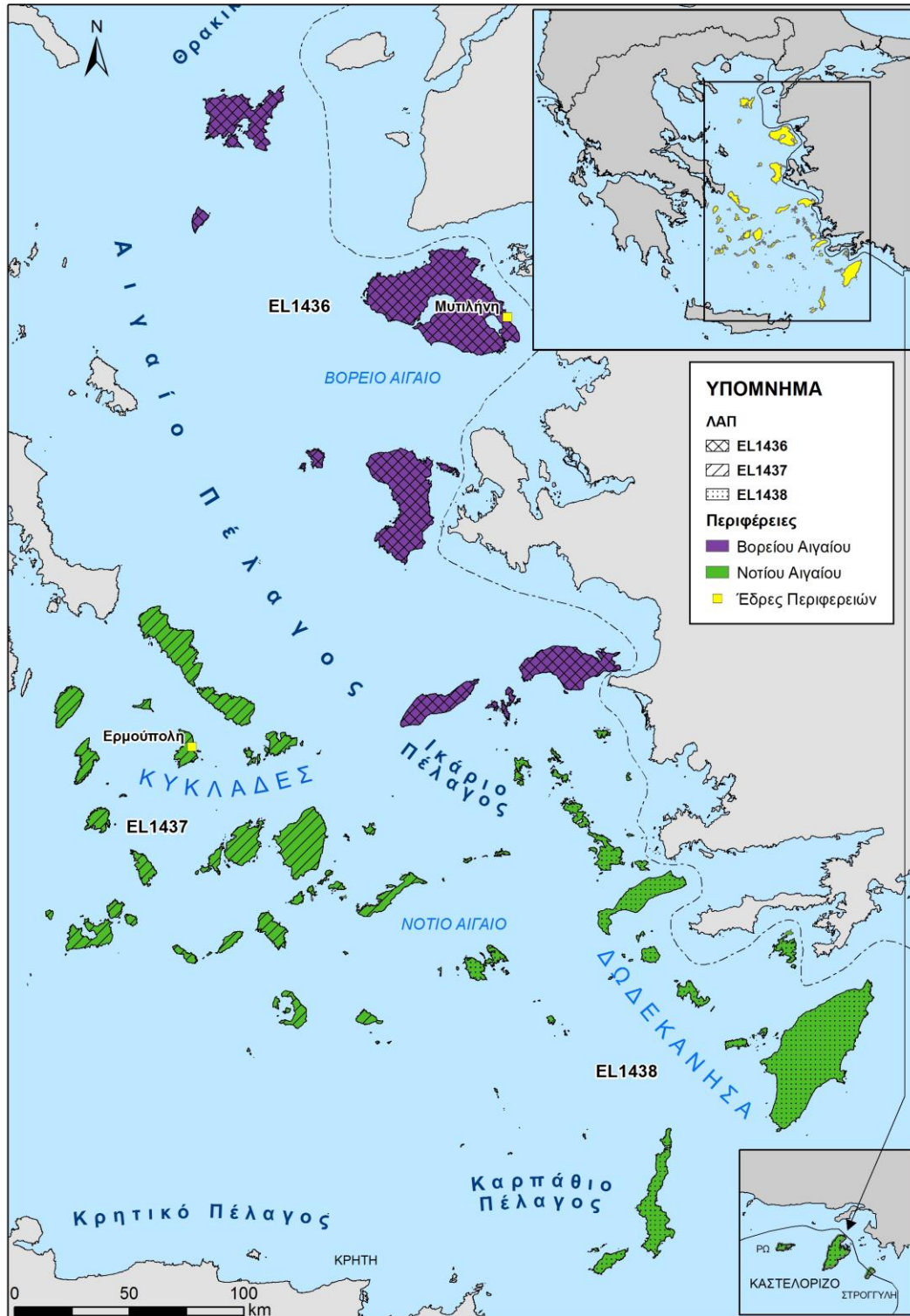
Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του Υδατικού Διαμερίσματος είναι ο διαμελισμός της έκτασής του σε πολλές μικρότερες αυτοτελείς ενότητες, τα νησιά. Η ιδιαιτερότητα αυτή επιβάλλει την προσέγγιση του διαμερίσματος ανά νησί, η συνολική έκταση του οποίου λαμβάνεται ως μια υδρολογική-υδρογεωλογική ενότητα. Στοιχεία ανά κατοικημένο νησί (πλην νησίδας Βαρβαρούσας Σύρου) δίνονται

Πίνακας 3.3 Χαρακτηριστικά κατοικημένων νησιών και νησίδων

Νησί	Περιφέρεια	τέως Νομός	Π.Ενότητα	Έκταση (Km ²)	Μέσο Υψόμετρο (m)	Μόνιμος Πληθυσμός 2011	Πραγματικός Πληθυσμός 2011
Λέσβος	Β.Αιγαίου	Λέσβου	Λέσβου	1.631,27	208,16	86.436	86.312
Λήμνος	Β.Αιγαίου	Λέσβου	Λήμνου	475,16	63,48	16.992	16.743
Άγιος Ευστράτιος	Β.Αιγαίου	Λέσβου	Λήμνου	41,39	105,70	270	249
Σάμος	Β.Αιγαίου	Σάμου	Σάμου	475,83	312,18	32.973	33.335
Ικαρία	Β.Αιγαίου	Σάμου	Ικαρίας	254,13	406,24	8.423	8.431
Φούρνοι	Β.Αιγαίου	Σάμου	Ικαρίας	29,93	119,04	1.313	1.199
Θύμαινα	Β.Αιγαίου	Σάμου	Ικαρίας	10,01	130,69	143	142
Άγιος Μηνάς	Β.Αιγαίου	Σάμου	Ικαρίας	2,18	50,77	3	2
Σαμιοπούλα	Β.Αιγαίου	Σάμου	Σάμου	0,96	38,07	4	4
Χίος	Β.Αιγαίου	Χίου	Χίου	842,09	292,36	51.390	51.269
Ψαρά	Β.Αιγαίου	Χίου	Χίου	38,75	130,48	454	408
Οινούσες	Β.Αιγαίου	Χίου	Χίου	14,14	31,81	826	796
Αντίψαρα	Β.Αιγαίου	Χίου	Χίου	4,33	62,64	4	4
Νάξος	Ν.Αιγαίου	Κυκλάδων	Νάξου	428,70	263,20	17.970	18.382
Άνδρος	Ν.Αιγαίου	Κυκλάδων	Άνδρου	378,96	273,81	9.221	9.128
Πάρος	Ν.Αιγαίου	Κυκλάδων	Πάρου	195,54	139,97	13.715	13.694
Τήνος	Ν.Αιγαίου	Κυκλάδων	Τήνου	194,76	213,88	8.636	8.699
Μήλος	Ν.Αιγαίου	Κυκλάδων	Μήλου	157,37	111,73	4.977	4.966
Κέα	Ν.Αιγαίου	Κυκλάδων	Κέας - Κύθνου	131,67	209,35	2.446	2.472
Αμοργός	Ν.Αιγαίου	Κυκλάδων	Νάξου	120,10	222,16	1.971	1.947
Ίος	Ν.Αιγαίου	Κυκλάδων	Θήρας	108,34	183,78	2.024	2.084
Κύθνος	Ν.Αιγαίου	Κυκλάδων	Κέας - Κύθνου	98,86	117,43	1.456	1.436
Μύκονος	Ν.Αιγαίου	Κυκλάδων	Μυκόνου	86,32	88,65	10.110	14.165
Σύρος	Ν.Αιγαίου	Κυκλάδων	Σύρου	84,06	110,49	21.505	21.473
Σίφνος	Ν.Αιγαίου	Κυκλάδων	Μήλου	76,19	189,27	2.625	2.543
Σαντορίνη	Ν.Αιγαίου	Κυκλάδων	Θήρας	75,94	109,02	15.230	17.429
Σέριφος	Ν.Αιγαίου	Κυκλάδων	Μήλου	72,46	187,99	1.420	1.378
Σίκινος	Ν.Αιγαίου	Κυκλάδων	Θήρας	41,33	195,36	273	270
Ανάφη	Ν.Αιγαίου	Κυκλάδων	Θήρας	38,19	180,55	271	294
Κίμωλος	Ν.Αιγαίου	Κυκλάδων	Μήλου	37,47	96,13	908	899

Νησί	Περιφέρεια	τέως Νομός	Π.Ενότητα	Έκταση (Km ²)	Μέσο Υψόμετρο (m)	Μόνιμος Πληθυσμός 2011	Πραγματικός Πληθυσμός 2011
Αντίπαρος	N.Αιγαίου	Κυκλάδων	Πάρου	34,54	72,61	1.211	1.196
Φολέγανδρος	N.Αιγαίου	Κυκλάδων	Θήρας	32,09	149,38	765	787
Πολύαιγος	N.Αιγαίου	Κυκλάδων	Μήλου	18,13	149,66	2	2
Ηρακλειά	N.Αιγαίου	Κυκλάδων	Νάξου	18,08	116,70	141	150
Δονούσα	N.Αιγαίου	Κυκλάδων	Νάξου	13,35	104,26	167	176
Θηρασία	N.Αιγαίου	Κυκλάδων	Θήρας	9,20	83,01	319	322
Σχοινούσα	N.Αιγαίου	Κυκλάδων	Νάξου	8,04	31,08	227	225
Κουφονήσιον	N.Αιγαίου	Κυκλάδων	Νάξου	5,70	77,38	399	412
Δήλος	N.Αιγαίου	Κυκλάδων	Μυκόνου	3,51	22,23	24	24
Κάτω Αντικέρι	N.Αιγαίου	Κυκλάδων	Νάξου	1,07	64,58	2	3
Παλαιά Καμένη	N.Αιγαίου	Κυκλάδων	Θήρας	0,52		1	1
Ρόδος	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Ρόδου	1.404,00	188,34	115.490	152.538
Κάρπαθος	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Καρπάθου	300,18	265,88	6.181	6.709
Κως	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Κω	287,22	110,45	33.388	46.099
Κάλυμνος	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Καλύμνου	110,43	194,66	16.001	15.863
Αστυπάλαια	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Καλύμνου	96,11	120,05	1.334	1.270
Κάσος	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Καρπάθου	65,60	225,18	1.084	1.070
Τήλος	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Ρόδου	61,53	170,44	780	829
Σύμη	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Ρόδου	57,70	197,20	2.590	3.068
Λέρος	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Καλύμνου	53,91	73,92	7.907	7.915
Νίσυρος	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Κω	41,14	200,49	987	982
Πάτμος	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Καλύμνου	33,77	69,63	2.998	3.429
Χάλκη	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Ρόδου	27,34	211,88	478	702
Σαριά	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Καρπάθου	20,42	205,93	45	39
Λειψοί	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Καλύμνου	15,77	50,86	790	784
Ψέριμος	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Καλύμνου	14,54	70,42	80	77
Αγαθονήσι	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Καλύμνου	13,40	60,31	185	186
Μεγίστη	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Ρόδου	9,28		492	496
Αρκοί	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Καλύμνου	6,64	12,85	44	43
Τέλενδος	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Καλύμνου	4,63	151,16	94	111
Γυαλί	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Κω	4,52	43,29	21	21
Φαρμακονήσιον	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Καλύμνου	3,96	15,27	10	10
Καλόλιμνος	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Καλύμνου	1,91		2	21
Πλάτη	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Καλύμνου	0,71		2	1
Μάραθος	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Καλύμνου	0,36		5	5
Κουλούνδρος	N.Αιγαίου	Δωδεκανήσου	Ρόδου	0,16		0	2

Εξαιτίας της μικρής έκτασης των νησιών του Υδατικού Διαμερίσματος, δεν αναπτύσσονται αξιόλογες υδρολογικές λεκάνες σε αυτά. Η αποστράγγιση των νερών της βροχής πραγματοποιείται μέσω μικρών παράκτιων ρεμάτων, πολλές φορές σε ακτινωτή διάταξη. Εξαιρεση αποτελούν τα νησιά Λέσβος, Ρόδος και Χίος, που ξεπερνούν σε έκταση τα 500 km². Επίσης, τα μικρά ύψη βροχής που δέχονται πολλά από τα νησιά (Κυκλάδες, Δωδεκανήσα), σε συνδυασμό με τη γεωλογική διαμόρφωσή τους, δεν επιτρέπουν την ανάπτυξη πυκνού υδρογραφικού δικτύου.

Σχήμα 3.2 Περιφέρειες Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου

Το κύριο χαρακτηριστικό των νησιών είναι η ύπαρξη περιορισμένης έκτασης υδροφορέων, κυρίως καρστικών, που αναπτύσσονται σε ανθρακικούς σχηματισμούς (μάρμαρα, δολομίτες, ασβεστόλιθους, κρυσταλλικούς ασβεστόλιθους). Οι σχηματισμοί αυτοί

εμφανίζονται συχνά σε εναλλαγές με αδιαπέρατους σχηματισμούς (αργιλικούς σχιστόλιθους, γνεύσιους, αμφιβολίτες, κλπ.). Οι καρστικοί υδροφορείς εκφορτίζονται είτε σε πηγές επαφής, όταν οι αντίστοιχοι ανθρακικοί σχηματισμοί είναι κλειστοί προς τη θάλασσα, είτε σε παραθαλάσσιες ή υποθαλάσσιες πηγές, όταν είναι ανοικτοί προς αυτήν, οπότε υπάρχουν και προβλήματα υφαλμύρισης. Ανοικτοί καρστικοί υδροφορείς εμφανίζονται στα νησιά Χίος, Ικαρία, Σάμος, Κάλυμνος, Σίφνος, Πάρος, Αντίπαρος, Νάξος, Σύρος, Σίκινος, Θήρα, Αμοργός, Αστυπάλαια, Σύμη, Τήλος, Ρόδος και Κάρπαθος.

Σε ορισμένες περιπτώσεις εμφανίζονται μικρής έκτασης υδροφορίες μέσα σε ρωγματομένους πυριγενείς και μεταμορφωμένους σχηματισμούς (π.χ. Λέσβος, Σέριφος, Σίφνος, Άνδρος, Τήνος, Μύκονος, Νάξος, Ίος).

Σημαντική υδροφορία υπάρχει στους πορώδεις προσχωματικούς και νεογενείς σχηματισμούς στα μεγάλα νησιά (Ρόδος, Κως, Λήμνος, Χίος, Λέσβος και Σάμος). Στις υδροφορίες που αναπτύσσονται σε πορώδεις σχηματισμούς, απαντώνται φαινόμενα υφαλμύρισης εξαιτίας της υπερεκμετάλλευσης αυτών, σε συνδυασμό με τις χαμηλές βροχοπτώσεις και με τη δυσκολία επαναπλήρωσης των υπόγειων αποθεμάτων. Οι πορώδεις προσχωματικοί και νεογενείς υδροφορείς στα περισσότερα νησιά έχουν μικρή έκταση, λόγω σχετικά μικρής ανάπτυξης των αλλουβιακών και νεογενών σχηματισμών. Μικρού δυναμικού υδροφορείς αναπτύσσονται και σε ηφαιστειακά πετρώματα και ηφαιστειακούς τόφφους στα νησιά Λήμνος, Λέσβος, Θήρα, Μήλος, Κίμωλος, Τήλος, Νίσυρος και Κως.

Όπως αναφέρθηκε, δεν ευνοείται η ανάπτυξη μεγάλων υδρογεωλογικών λεκανών στο Υδατικό Διαμέρισμα. Κατ' επέκταση οι πηγές δεν έχουν σημαντικό μέγεθος και ανάπτυξη και πολλές φορές παρουσιάζονται προβλήματα ποιότητας νερού. Τα ρυθμιστικά αποθέματα όμως αυτών των πηγών συμβάλλουν σημαντικά στην αντιμετώπιση τοπικών ζητήσεων, κυρίως υδρεύσεων.

Το Υδατικό Διαμέρισμα παρουσιάζει σημαντικές κλιματικές παραλλαγές λόγω της γεωγραφικής θέσης, του μεγέθους και της απόστασης των νησιών από τις πλησιέστερες ηπειρωτικές ακτές. Τα νησιά μπορούν να διακριθούν σε πέντε ομάδες με παρεμφερή μεγέθη βροχόπτωσης και εξατμισοδιαπνοής:

- κεντρικές και νότιες Κυκλάδες (Φολέγανδρος, Πάρος, Μήλος, Κίμωλος, Σίφνος, Σέριφος, Σύρος, Μύκονος, Νάξος, Αμοργός, Ανάφη, Θήρα, Ίος, Σίκινος)
- βόρειες Κυκλάδες (Κύθνος, Κέα, Άνδρος, Τήνος)
- βόρειο Αιγαίο (Λήμνος, Άγιος Ευστράτιος)
- ανατολικό Αιγαίο (Λέσβος, Χίος, Ψαρά, Ικαρία, Σάμος, Φούρνοι, Πάτμος)
- Δωδεκάνησα (Λέρος, Κάλυμνος, Κως, Νίσυρος, Σύμη, Τήλος, Χάλκη, Ρόδος, Κάρπαθος, Κάσος, Αστυπάλαια).

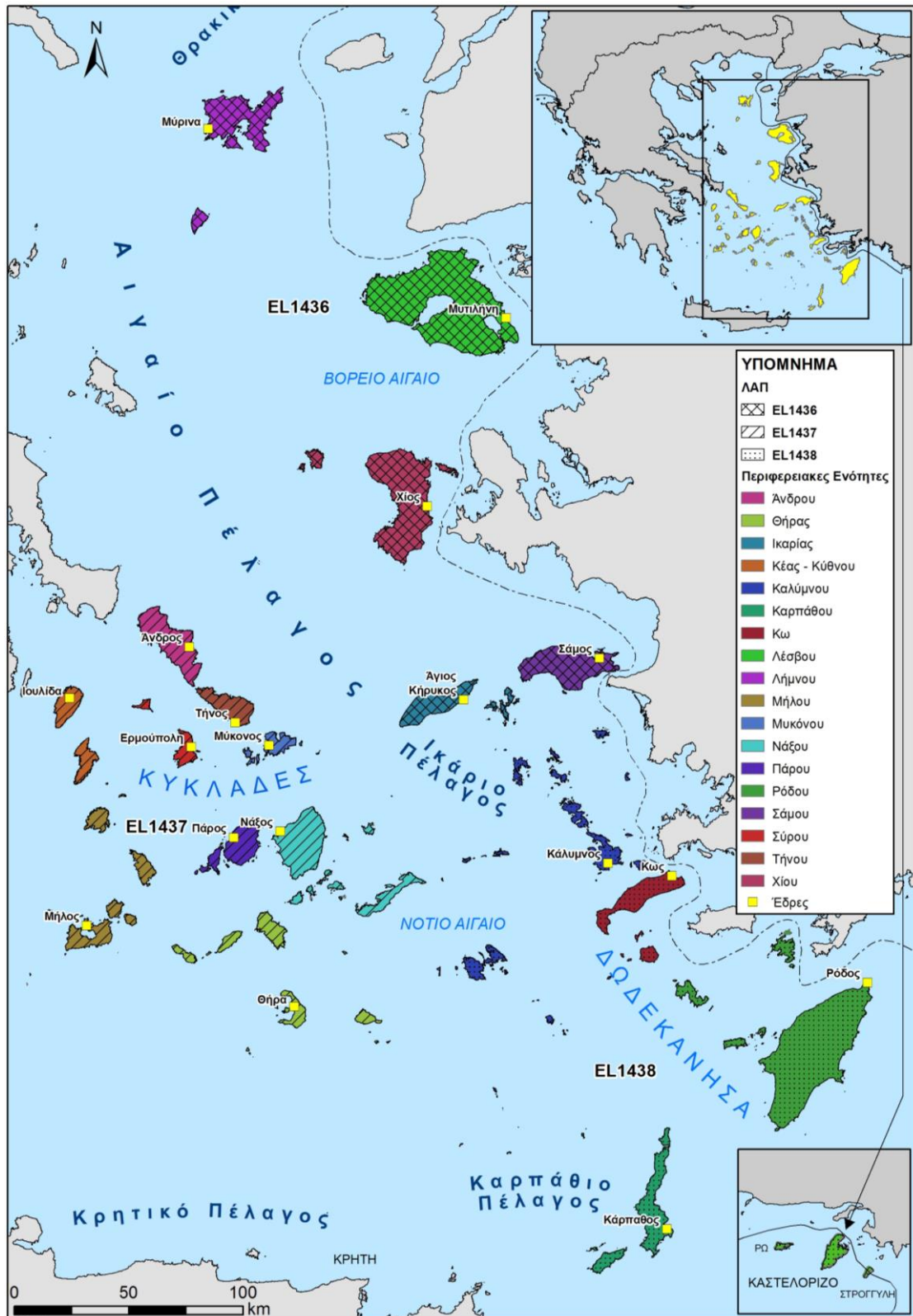
3.2 Λεκάνες Απορροής Ποταμών

Με βάση τον διαχωρισμό της ελληνικής επικράτειας σε 14 Υδατικά Διαμερίσματα και 45 λεκάνες απορροής η οποία δημοσιεύθηκε στην υπ. αριθ. 706/16.7.2010 (ΦΕΚ 1383/Β/2010) της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, το ΥΔ Νήσων Αιγαίου [ΕΛ14] αποτελείται από τρεις (3) λεκάνες απορροής. Τα φυσικά χαρακτηριστικά των λεκανών αυτών παρουσιάζονται στον ακόλουθο Πίνακα 3.2.

Πίνακας 3.2 Λεκάνες Απορροής Ποταμών ΥΔ Νήσων Αιγαίου

Κωδικός λεκάνης	Όνομασία λεκάνης	Έκταση (km ²)	Υψόμετρα (m)		
			Μέσο	Μέγιστο	Ελάχιστο
ΕΛ1436	Ανατολικού Αιγαίου	3.829,64	231,23	1.444	0
ΕΛ1437	Κυκλάδων	2.573,30	190,33	1.004	0
ΕΛ1438	Δωδεκανήσων	2.701,74	179,56	1.215	0
ΕΛ14	Σύνολο ΥΔ Νήσων Αιγαίου	9.104,68	204,51	1.444	0

Σχήμα 3.3 Διοικητική υπαγωγή ΛΑΠ Υδατικού Διαμερίσματος Νήσων Αιγαίου

3.3 Κύριοι Ποταμοί

Στο αρχικό ΣΔΛΑΠ αναγνωρίστηκαν 75 ποτάμια υδατικά συστήματα, συνολικού μήκους 336,28Κm. Πέραν αυτών αναγνωρίστηκαν επίσης και 8 ταμιευτήρες που προέκυψαν από την κατασκευή φραγμάτων σε ποταμούς και αποτελούν ιδιαιτέρως τροποποιημένα ποτάμια ΥΣ. Στον Πίνακα 3.3 και στα Σχήματα 3.4-3.6 παρουσιάζονται τα ποτάμια Υδατικά Συστήματα (ΥΣ) των 3 ΛΑΠ του ΥΔ Νήσων Αιγαίου.

Επισημαίνεται ότι έχουν εντοπιστεί ορισμένες αναντιστοιχίες ως προς τους Κωδικούς και τα μήκη των Υδατικών Συστημάτων τα οποία θα διορθωθούν στο πλαίσιο επόμενου παραδοτέου. Επίσης, έχει ήδη αναγνωριστεί η ανάγκη να αναδιαμορφωθεί ο κατάλογος των ποτάμιων υδατικών συστημάτων είτε με προσθήκες νέων σωμάτων είτε με ομαδοποιήσεις κ.λπ.

Πίνακας 3.3 Ποτάμια Υδατικά Συστήματα ΥΔ Νήσων Αιγαίου

A/A	Νησί	Κωδικός ΥΣ ⁸	Ονομασία ΥΣ	Μήκος (m)	Έκταση (Κm ²)
Λεκάνη Απορροής Ανατολικού Αιγαίου					
1	Λήμνος	EL1436R000100001N	ΚΑΤΑΛΑΚΟΣ	4.087	-
2	Λήμνος	EL1436R000300002N	ΑΤΣΙΚΗ	3.600	-
3	Λήμνος	EL1436R000500003N	ΑΥΛΩΝ Ρ.	1.402	-
4	Λήμνος	EL1436R000700004N	ΚΑΣΠΑΚΑΣ Ρ.	3.732	-
5	Λέσβος	EL1436R000200005N	ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Π.	260	-
6	Λέσβος	EL1436R000200006N	ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Π.	13.899	-
7	Λέσβος	EL1436R000400007N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	2.444	-
8	Λέσβος	EL1436R000400008H	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	7.044	-
9	Λέσβος	EL1436R000400009N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	3.221	-
10	Λέσβος	EL1436R000402010N	ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑΣ Π.	1.487	-
11	Λέσβος	EL1436R000900011N	ΣΕΔΟΥΝΤΑΣ Π.	5.156	-
12	Λέσβος	EL1436R001100012N	ΑΚΡΑΣΙ Ρ.	4.943	-
13	Λέσβος	EL1436R001100013N	ΑΚΡΑΣΙ Ρ.	4.558	-
14	Λέσβος	EL1436R001500014N	ΒΟΥΡΚΟΥ Ρ.	3.301	-
15	Λέσβος	EL1436R001500015N	ΒΟΥΡΚΟΥ Ρ.	5.646	-
16	Λέσβος	EL1436R001700016N	ΑΛΜΥΡΟΠΟΤΑΜΟΣ Ρ.	10.319	-
17	Λέσβος	EL1436R001900017N	ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΣ	4.091	-
18	Λέσβος	EL1436R000600018N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.	1.765	-
19	Λέσβος	EL1436R000600019N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Π.	17.711	-
20	Λέσβος	EL1436R000602020N	ΤΣΙΚΝΙΑΣ Ρ	1.724	-
21	Λέσβος	EL1436R002100021N	ΕΝΝΙΑ ΚΑΜΑΡΕΣ Ρ.	4.923	-
22	Λέσβος	EL1436R002300022N	ΠΟΤΑΜΙΑ	6.258	-
23	Λέσβος	EL1436R002500023N	ΜΕΛΑΔΙΑ Ρ.	3.725	-
24	Χίος	EL1436R002700024N	ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ Ρ.	3.885	-
25	Χίος	EL1436R002900025N	ΑΓΡΕΛΩΠΟ Ρ.	3.915	-

⁸ Στους Κωδικούς των ΥΣ του εγκεκριμένου ΣΔΛΑΠ ο διψήφιος κωδικός χώρας ISO (GR) έχει αντικατασταθεί με τον υποχρεωτικό πλέον Κωδικό EL.

A/A	Νησί	Κωδικός ΥΣ ⁸	Όνομασία ΥΣ	Μήκος (m)	Έκταση (Km ²)
26	Χίος	EL1436R003100026N	ΔΙΠΟΤΑΜΟΣ Ρ.	5.169	-
27	Χίος	EL1436R003300027N	ΦΑΝΟΠΥΡΓΩΝ Ρ.	525	-
28	Χίος	EL1436R000800028N	ΕΛΙΝΤΑΣ Ρ.	2.793	-
29	Χίος	EL1436R003500029N	ΑΧΥΡΩΝΑ Ρ.	8.063	-
30	Χίος	EL1436R003701030N	ΑΧΥΡΩΝΑ Ρ.	5.403	-
31	Χίος	EL1436R003900031N	ΒΟΛΙΣΣΟΣ Ρ.	8.457	-
32	Χίος	EL1436R004100032N	ΑΓ.ΜΑΡΚΕΛΑ Ρ.	1.552	-
33	Σάμος	EL1436R001000033H	ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΟΣ Π.	878	-
34	Σάμος	EL1436R001000034H	ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΟΣ Π.	3.742	-
35	Σάμος	EL1436R001000035N	ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΟΣ Π.	2.587	-
36	Σάμος	EL1436R001000036N	ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΟΣ Π.	506	-
37	Σάμος	EL1436R004300037N	ΙΜΒΡΕΣΟΣ Ρ.	2.306	-
38	Λήμνος	EL1436L000000001H	ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΑΣ ΚΟΝΔΙΑΣ	-	0,2
39	Λέσβος	EL1436L000000002H	ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΑΣ ΕΡΕΣΟΥ	-	0,39
40	Χίος	EL1436L000000003H	ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΑΣ ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ-ΚΑΤΡΑΡΗ	-	0,13
41	Ικαρία	EL1436L000000004H	Ταμιευτήρας Πέζι - Ραχών	-	0,1
Λεκάνη Απορροής Δωδεκανήσων					
42	Κως	EL1438R000100038N	ΑΡΑΓΚΙ Ρ.	1.920	-
43	Ρόδος	EL1438R000300039N	ΚΟΛΟΒΡΕΧΤΗΣ Ρ.	3.212	-
44	Ρόδος	EL1438R000500040N	ΠΛΑΤΥΣ Ρ.	5.308	-
45	Ρόδος	EL1438R000500041N	ΠΛΑΤΥΣ Ρ.	3.932	-
46	Ρόδος	EL1438R000700042N	ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ Ρ.	5.009	-
47	Ρόδος	EL1438R000900043N	ΚΑΡΑΒΑΣ Ρ.	5.943	-
48	Ρόδος	EL1438R001100044N	ΠΕΛΕΜΟΝΗΣ Ρ.	4.386	-
49	Ρόδος	EL1438R000201045N	ΛΟΥΤΑΝΗΣ Ρ.	7.923	-
50	Ρόδος	EL1438R000201046N	ΛΟΥΤΑΝΗΣ Ρ.	963	-
51	Ρόδος	EL1438R000202047N	ΛΟΥΤΑΝΗΣ Ρ.	3.526	-
52	Ρόδος	EL1438R001301048N	ΜΑΚΑΡΗΣ	869	-
53	Ρόδος	EL1438R001301049N	ΜΑΚΑΡΗΣ	845	-
54	Ρόδος	EL1438R001301050N	ΜΑΚΑΡΗΣ	1.056	-
55	Ρόδος	EL1438R001302051N	ΜΑΚΑΡΗΣ	972	-
56	Ρόδος	EL1438R001303052N	ΜΑΚΑΡΗΣ	2.607	-
57	Ρόδος	EL1438R001303053N	ΜΑΚΑΡΗΣ	6.740	-
58	Ρόδος	EL1438R001304054N	ΜΑΚΑΡΗΣ	1.126	-
59	Ρόδος	EL1438R001304055N	ΜΑΚΑΡΗΣ	2.551	-
60	Ρόδος	EL1438R001305056N	ΜΑΚΑΡΗΣ	331	-
61	Ρόδος	EL1438R001306057N	ΜΑΚΑΡΗΣ	252	-
62	Ρόδος	EL1438R000401058H	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	13.172	-
63	Ρόδος	EL1438R000401059N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	3.642	-
64	Ρόδος	EL1438R000402060N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	5.944	-
65	Ρόδος	EL1438R000402061N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	6.787	-
66	Ρόδος	EL1438R000402062N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	7.125	-
67	Ρόδος	EL1438R000403063N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	1.475	-
68	Ρόδος	EL1438R000404064N	ΓΑΔΟΥΡΑΣ Π.	630	-
69	Ρόδος	EL1438R001501065N	ΦΟΝΙΑΣ Ρ.	908	-
70	Ρόδος	EL1438R001501066N	ΦΟΝΙΑΣ Ρ.	14.941	-
71	Ρόδος	EL1438R001701067N	ΚΗΠΗΡΙΩΝΑΣ Ρ.	5.508	-
72	Ρόδος	EL1438R001702068N	ΚΗΠΗΡΙΩΝΑΣ Ρ.	7.445	-
73	Ρόδος	EL1438R001900069N	ΑΣΚΛΗΠΙΝΟΣ Π.	10.998	-
74	Ρόδος	EL1438R002100070N	ΚΟΛΩΝΙΤΗΣ Ρ.	7.858	-

A/A	Νησί	Κωδικός ΥΣ ⁸	Όνομασία ΥΣ	Μήκος (m)	Έκταση (Κm ²)
75	Ρόδος	EL1438R002300071N	ΛΑΧΑΝΙΑ Ρ.	5.384	-
76	Ρόδος	EL1438R002500072N	ΧΟΧΛΑΚΑΣ Ρ.	5.085	-
77	Ρόδος	EL1438R000600073N	ΣΙΑΝΙΤΗΣ Π.	7.641	-
78	Αστυπάλαια	EL1438L000000005H	ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΑΣ ΛΙΒΑΔΙΟΥ ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ	-	0,07
79	Ρόδος	EL1438L000000006H	ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΑΣ ΓΑΔΟΥΡΑ	-	2,08
Λεκάνη Απορροής Κυκλάδων					
80	Άνδρος	EL1437R000100074N	ΜΕΓΑΛΟ ΡΕΜΑ	3.676	-
81	Τήνος	EL1437R000300075N	ΤΑΓΕΡ ΛΑΓΚΑΔΙ Ρ.	3.509	-
82	Μύκονος	EL1437L000000007H	ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΑΣ ΜΑΡΑΘΙΟΥ	-	0,3
83	Νάξος	EL1437L000000008H	ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΑΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ	-	0,1
ΣΥΝΟΛΟ				336.277	3,36

3.4 Λίμνες

Στο Υδατικό Διαμέρισμα Νήσων Αιγαίου δεν προσδιορίστηκαν λιμναία υδατικά συστήματα.

3.5 Μεταβατικά ύδατα

Στο Υδατικό Διαμέρισμα Νήσων Αιγαίου δεν προσδιορίστηκαν μεταβατικά υδατικά συστήματα.

3.6 Παράκτια ύδατα

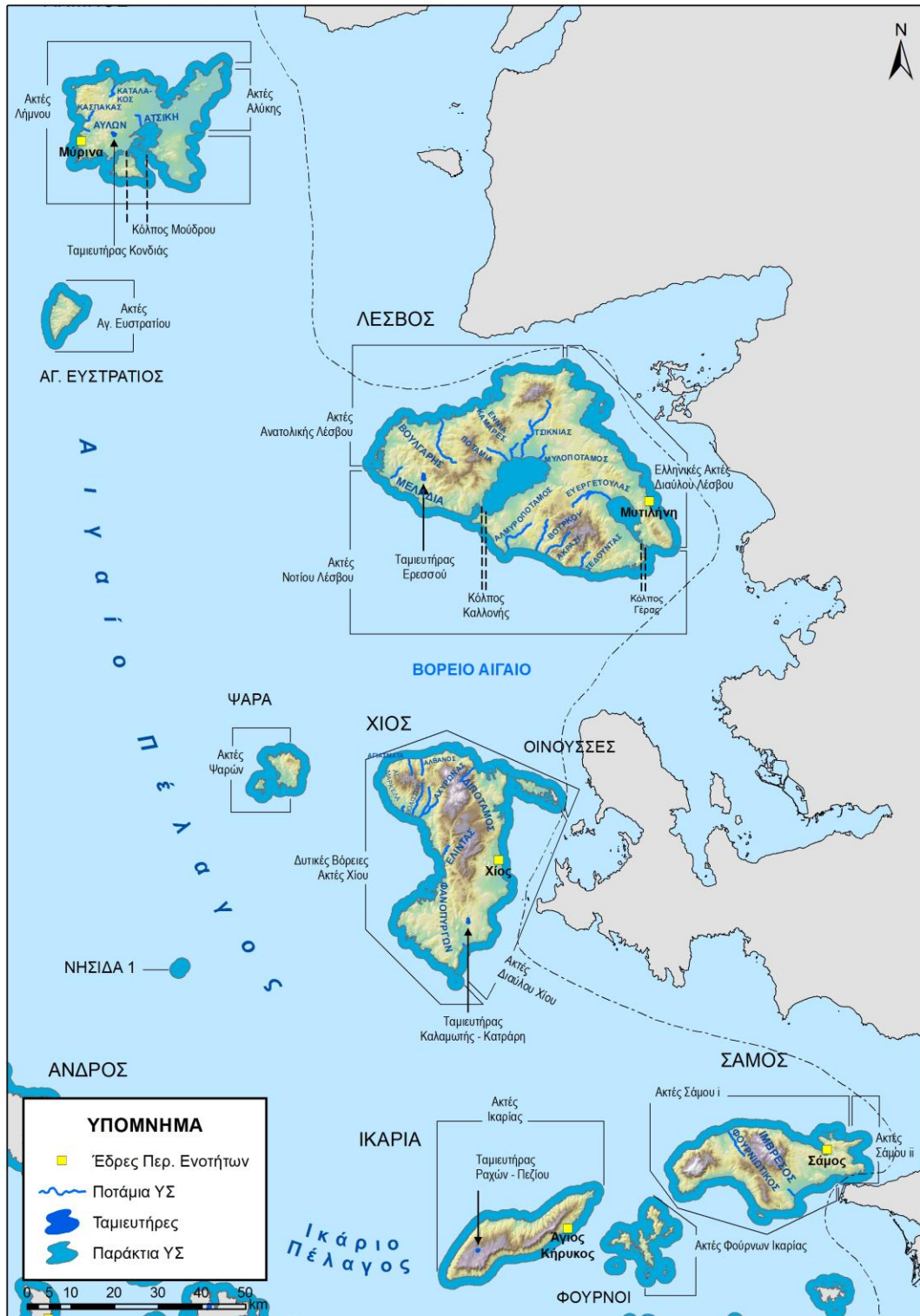
Ως παράκτια ύδατα ορίζονται εκείνα τα οποία βρίσκονται σε απόσταση ενός ναυτικού μιλίου από την ακτή. Στο αρχικό ΣΔΛΑΠ, στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου αναγνωρίστηκαν 87 παράκτια ΥΣ συνολικής έκτασης 8.874,81 Km², τα οποία παρουσιάζονται στον ακόλουθο πίνακα.

Πίνακας 3.4 Παράκτια Υδατικά Συστήματα ΥΔ Νήσων Αιγαίου

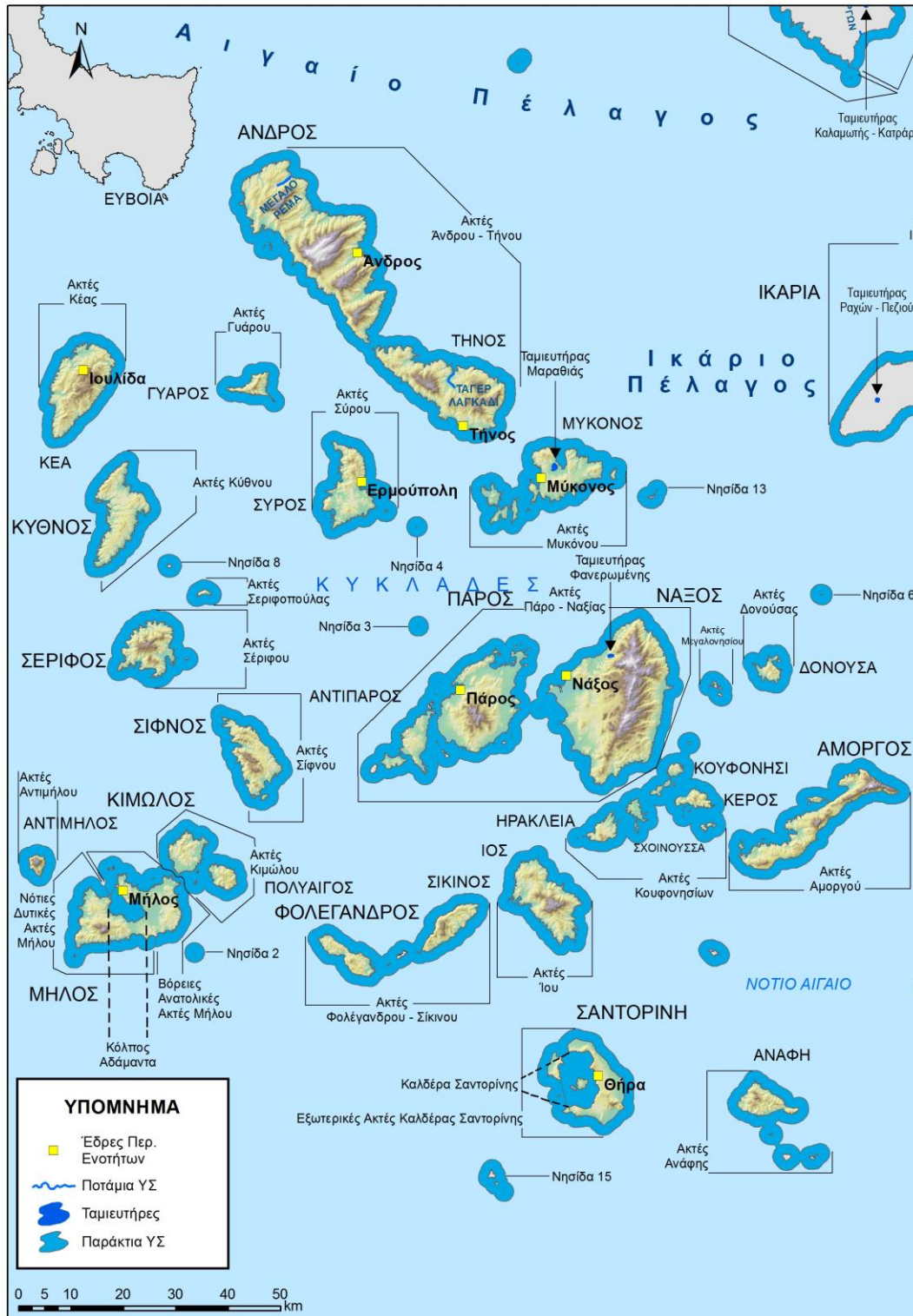
A/A	Κωδικός ΥΣ	Όνομασία ΥΣ	Έκταση (Κm ²)
Λεκάνη Απορροής Ανατολικού Αιγαίου			
1	EL1436C0001N	Ακτές Λήμνου	302,08
2	EL1436C0002N	Ακτές Αλυκής	41,48
3	EL1436C0003N	Κόλπος Μούδρου (Λήμνος)	29,35
4	EL1436C0004N	Ακτές Αγ. Ευστρατίου	71,20
5	EL1436C0005N	Ελληνικές ακτές διαύλου Λέσβου	146,22
6	EL1436C0006N	Ακτές νοτίου Λέσβου	182,97
7	EL1436C0007N	Κόλπος Γέρας (Λέσβος)	40,96
8	EL1436C0008N	Κόλπος Καλλονής (Λέσβος)	107,66
9	EL1436C0009N	Ακτές Ανατ. Λέσβου	147,40
10	EL1436C0010N	Ακτές Ψαρών	99,46
11	EL1436C0011N	Δυτ. Βόρειες ακτές Χίου	271,20
12	EL1436C0012N	Ακτές διαύλου Χίου	142,06
13	EL1436C0013N	Νησίδα_1	16,12
14	EL1436C0014N	Ακτές Ικαρίας	181,78
15	EL1436C0015N	Ακτές Σάμου	224,38
16	EL1436C0T16N	Ακτές Σάμου	50,84

A/A	Κωδικός ΥΣ	Ονομασία ΥΣ	Έκταση (Κμ ²)
17	EL1436C0017N	Ακτές Φούρνων	185,92
Λεκάνη Απορροής Δωδεκανήσων			
18	EL1438C0018N	Ακτές Αγαθονησίου	66,84
19	EL1438C0019N	Ακτές ν. Άνυδρου	27,85
20	EL1438C0020N	Ακτές Λειψών - Αρκών	180,76
21	EL1438C0021N	Ακτές Πάτμου	108,34
22	EL1438C0022N	Ακτές Φαρμακονησίου	29,62
23	EL1438C0023N	Ακτές Λέρου - Καλύμνου - Β. Κω	476,43
24	EL1438C0024N	Ακτές Καλόλιμνου	46,93
25	EL1438C0025N	Ακτές Λεβίθα	103,31
26	EL1438C0026N	Ακτές Ν. Κω	99,19
27	EL1438C0027N	Ανατ. Ακτές Νισύρου	83,97
28	EL1438C0028N	Δυτ. Ακτές Νισύρου	62,80
29	EL1438C0029N	Ακτές Αστυπάλαιας	225,88
30	EL1438C0030N	Ακτές Οφιδούσας	28,81
31	EL1438C0031N	Ακτές Σύμης	145,75
32	EL1438C0032N	Ακτές Κανδελιούσσα	20,39
33	EL1438C0033N	Ακτές ν. Αδελφοί	24,59
34	EL1438C0034N	Ανατ. ακτές Τήλου	66,46
35	EL1438C0035N	Δυτ. ακτές Τήλου	77,50
36	EL1438C0036N	Βόρειες Ακτές Ρόδου - Χάλκης	244,67
37	EL1438C0037N	Ανατ. Ακτές Ρόδου	217,49
38	EL1438C0038N	Δυτ. Ακτές Ρόδου	99,63
39	EL1438C0039N	Ακτές νότιας Χάλκης	42,15
40	EL1438C0040N	Ακτές Σύρνα	84,75
41	EL1438C0041N	Ακτές Καστελόριζου	85,97
42	EL1438C0042N	Ακτές ν. Σοφράνα	30,32
43	EL1438C0043N	Νησίδα_7	14,48
44	EL1438C0044N	Νησίδα_5	11,93
45	EL1438C0045N	Νησίδα_14	30,66
46	EL1438C0046N	Ανατ. Ακτές Καρπάθου	174,86
47	EL1438C0047N	Δυτ. ακτές Καρπάθου	140,00
48	EL1438C0048N	Νησίδα_16	11,87
49	EL1438C0049N	Νησίδα_10	19,21
50	EL1438C0050N	Νησίδα_11	19,56
51	EL1438C0051N	Βόρειες ακτές Κάσου	102,18
52	EL1438C0052N	Νότιες ακτές Κάσου	51,42
Λεκάνη Απορροής Κυκλάδων			
53	EL1437C0053N	Ακτές Άνδρου - Τήνου	398,44
54	EL1437C0054N	Ακτές Κέας	109,89
55	EL1437C0055N	Ακτές Γυάρου	62,15
56	EL1437C0056N	Ακτές Σύρου	127,02
57	EL1437C0057N	Ακτές Κύθνου	124,18
58	EL1437C0058N	Ακτές Μυκόνου	203,41
59	EL1437C0059N	Νησίδα_13	21,74
60	EL1437C0060N	Νησίδα_4	11,83
61	EL1437C0061N	Νησίδα_8	15,41
62	EL1437C0062N	Ακτές Σεριφοπούλας	24,26
63	EL1437C0063N	Ακτές Σεριφου	105,24
64	EL1437C0064N	Νησίδα_6	12,87
65	EL1437C0065N	Νησίδα_3	11,50
66	EL1437C0066N	Ακτές Παρο-Ναξίας	488,39

A/A	Κωδικός ΥΣ	Ονομασία ΥΣ	Έκταση (Κμ ²)
67	ΕΛ1437C0067N	Ακτές Δονούσας	51,58
68	ΕΛ1437C0068N	Ακτές Μεγαλονησίου	28,71
69	ΕΛ1437C0069N	Ακτές Σίφνου	107,20
70	ΕΛ1437C0070N	Ακτές Κουφονησίων	236,14
71	ΕΛ1437C0071N	Ακτές Αμοργού	197,83
72	ΕΛ1437C0072N	Ακτές ν. Μεγάλο Λιβάδι	18,00
73	ΕΛ1437C0073N	Νησίδα_12	20,89
74	ΕΛ1437C0074N	Ακτές Κιμώλου	104,95
75	ΕΛ1437C0075N	Ακτές Αντίμηλου	34,49
76	ΕΛ1437C0076N	Βορειοανατολικές ακτές Μήλου	83,68
77	ΕΛ1437C0077N	Νότιες - Δυτικές ακτές Μήλου	82,99
78	ΕΛ1437C0078N	Κόλπος Αδάμαντα (Μήλος)	24,67
79	ΕΛ1437C0079N	Ακτές Ίου	119,75
80	ΕΛ1437C0080N	Ακτές Σικίνου - Φολεγάνδρου	168,39
81	ΕΛ1437C0081N	Νησίδα_2	11,20
82	ΕΛ1437C0082N	Ακτές Άνυδρου	21,35
83	ΕΛ1437C0083N	Νησίδα_9	16,04
84	ΕΛ1437C0084N	Εξωτερικές ακτές καλδέρας Σαντορίνης	115,08
85	ΕΛ1437C0085N	Καλδέρα Σαντορίνης	60,18
86	ΕΛ1437C0086N	Ακτές Ανάφης	125,61
87	ΕΛ1437C0087N	Νησίδα_15	32,11
		ΣΥΝΟΛΟ	8.874,81

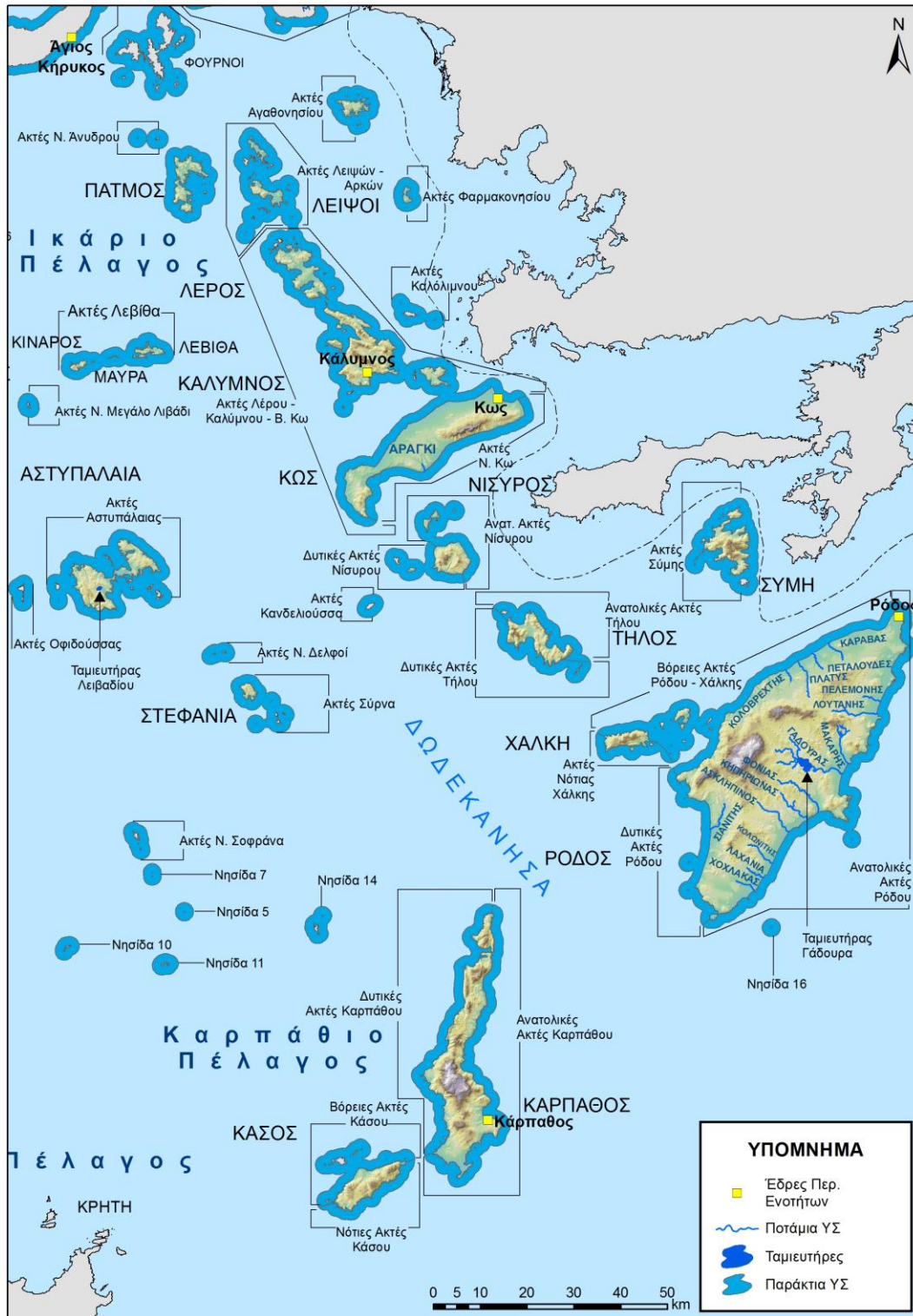

Σχήμα 3.4 Επιφανειακά υδατικά συστήματα ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)

Σχήμα 3.5 Επιφανειακά υδατικά συστήματα ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)

Σχήμα 3.6 Επιφανειακά υδατικά συστήματα ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)

3.7 Υπόγεια Υδατικά Συστήματα

Τα Υπόγεια Υδατικά Συστήματα ορίζονται με βάση το άρθρο 2 (παρ.2.2 & 2.12.) της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Πιο συγκεκριμένα ως υπόγεια ύδατα ορίζεται το σύνολο των υδάτων που βρίσκονται κάτω από την επιφάνεια του εδάφους στη ζώνη κορεσμού και σε άμεση επαφή με το έδαφος ή το υπέδαφος και ως σύστημα υπόγειων υδάτων ορίζεται ο συγκεκριμένος όγκος υπόγειων υδάτων εντός ενός ή περισσοτέρων υδροφόρων οριζόντων.

Στο Υδατικό Διαμέρισμα Νήσων Αιγαίου προσδιορίστηκαν και οριοθετήθηκαν 113 Υπόγεια Υδατικά Συστήματα, τα οποία παρουσιάζονται στον ακόλουθο Πίνακα.

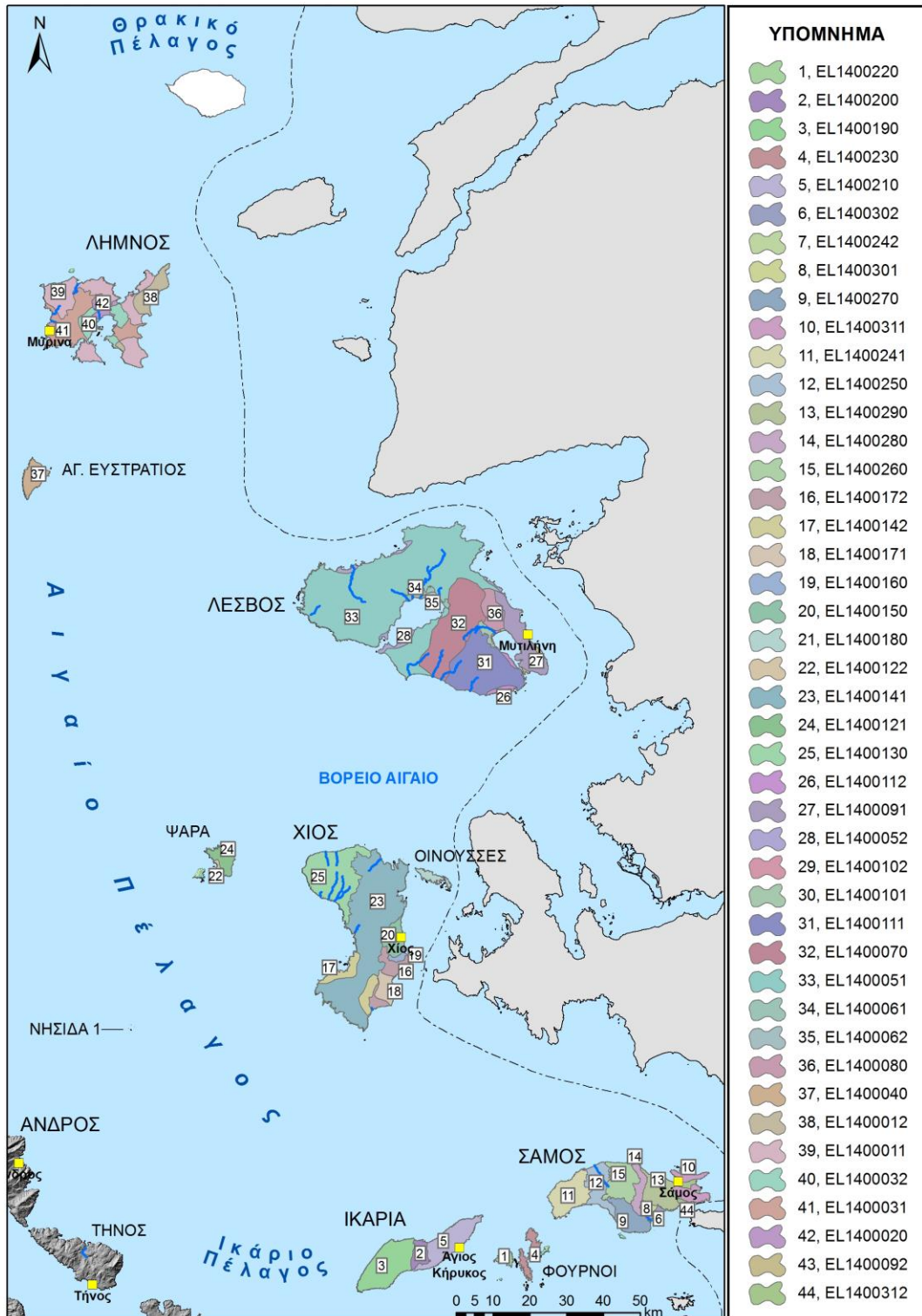
Πίνακας 3.7 Υπόγεια Υδατικά Συστήματα ΥΔ Νήσων Αιγαίου

A/A	Κωδικός συστήματος	Ονομασία ΥΣ	Τύπος ΥΣ	Έκταση (Κμ ²)
ΛΕΚΑΝΗ ΑΠΟΡΡΟΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ				
1	EL1400011	Σύστημα Φλυσχικών σχηματισμών (Α), Ν.Λήμνος	Ρωγματικός	209,1
2	EL1400012	Σύστημα Φλυσχικών σχηματισμών (Β), Ν.Λήμνος	Ρωγματικός	58,8
3	EL1400020	Σύστημα Αεροδρομίου (Α), Ν.Λήμνος	Κοκκώδης	23,7
4	EL1400031	Σύστημα Ηφαιστειακών σχηματισμών (Α), Ν.Λήμνος	Ρωγματικός	132,2
5	EL1400032	Σύστημα Ηφαιστειακών σχηματισμών (Β), Ν.Λήμνος	Ρωγματικός	53,2
6	EL1400040	Σύστημα Αγίου Ευστρατίου, Ν. Άγ. Ευστράτιος	Ρωγματικός	42
7	EL1400051	Σύστημα Ηφαιστειακών Κεντρικής & Δυτικής Λέσβου (Α), Ν.Λέσβος	Ρωγματικός	920,3
8	EL1400052	Σύστημα Ηφαιστειακών Κεντρικής & Δυτικής Λέσβου (Β), Ν.Λέσβος	Ρωγματικός	31,7
9	EL1400061	Σύστημα Καλλονής (Α), Ν.Λέσβος	Κοκκώδης	23,6
10	EL1400062	Σύστημα Καλλονής (Β), Ν.Λέσβος	Κοκκώδης	6,9
11	EL1400070	Σύστημα Οφιολιθικού συμπλέγματος, Ν.Λέσβος	Ρωγματικός	244,1
12	EL1400080	Σύστημα Λάρσου, Ν.Λέσβος	Καρστικός	49,7
13	EL1400091	Σύστημα Μυτιλήνης (Α), Ν.Λέσβος	Καρστικός	105
14	EL1400092	Σύστημα Μυτιλήνης (Β), Ν.Λέσβος	Καρστικός	6
15	EL1400101	Σύστημα Γέρα (Α), Ν.Λέσβος	Κοκκώδης	14,1
16	EL1400102	Σύστημα Γέρα (Β), Ν.Λέσβος	Κοκκώδης	2,3
17	EL1400111	Σύστημα Σεδούντα - Πλωμαρίου (Α), Ν.Λέσβος	Καρστικός	219,5
18	EL1400112	Σύστημα Σεδούντα - Πλωμαρίου (Β), Ν.Λέσβος	Καρστικός	13,5
19	EL1400121	Σύστημα Αχλαδοκάμπου - Λήμνου (Α), Ν.Ψαρά	Ρωγματικός	34,4
20	EL1400122	Σύστημα Αχλαδοκάμπου - Λήμνου (Β), Ν.Ψαρά	Ρωγματικός	5,7
21	EL1400130	Σύστημα ΒΔ/κής Χίου, Ν.Χίος	Ρωγματικός	188,6
22	EL1400141	Σύστημα Καρδαμύλων-Μεστών (Α), Ν.Χίος	Καρστικός	467,1
23	EL1400142	Σύστημα Καρδαμύλων-Μεστών (Β), Ν.Χίος	Καρστικός	58
24	EL1400150	Σύστημα Κορακάρη, Ν.Χίος	Καρστικός	42,8
25	EL1400160	Σύστημα Κάμπου, Ν.Χίος	Κοκκώδης	8,3

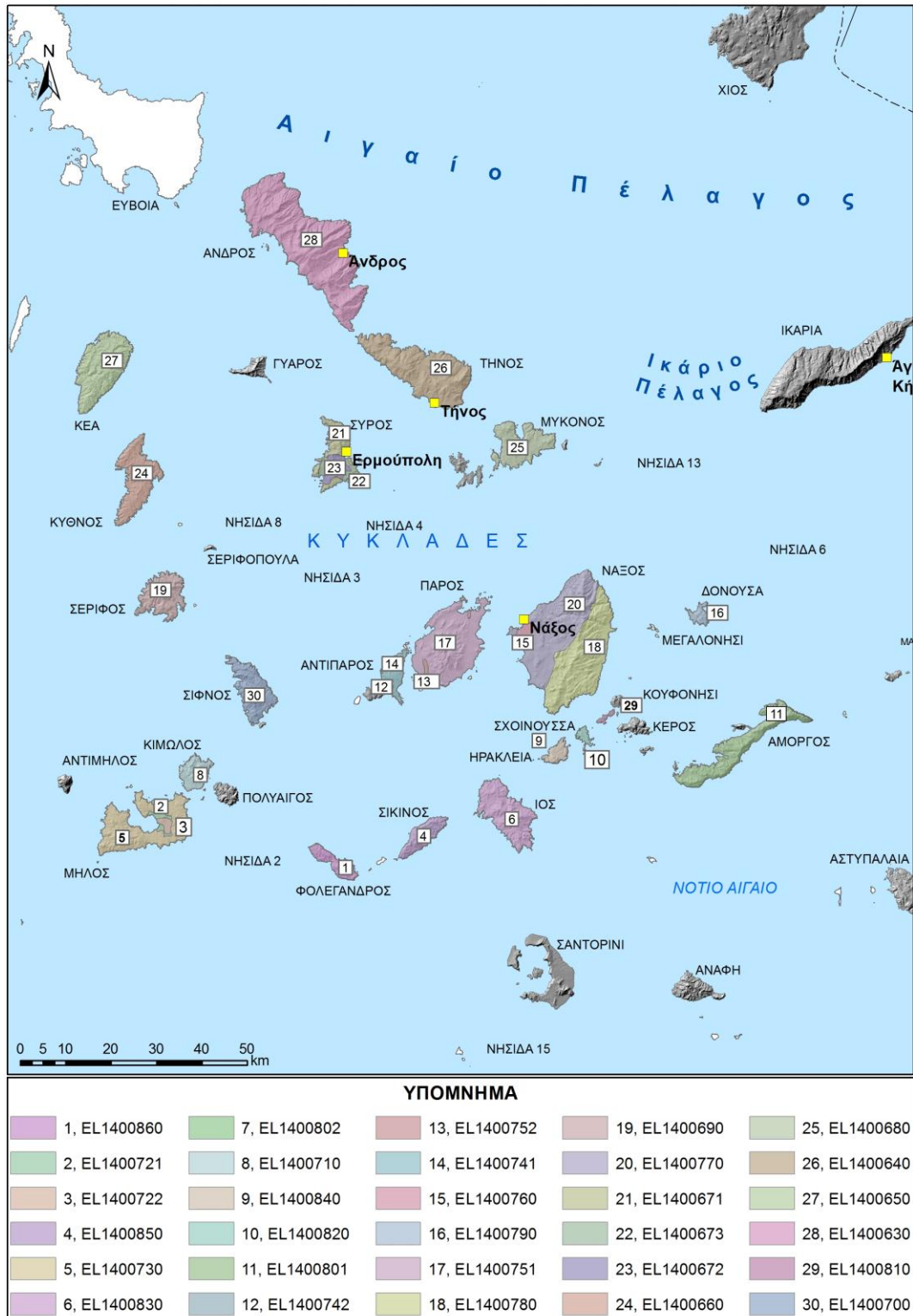
A/A	Κωδικός συστήματος	Ονομασία ΥΣ	Τύπος ΥΣ	Έκταση (Κμ ²)
26	ΕΛ1400171	Σύστημα Καλαμωτής - Νένητα (Α), Ν.Χίος	Κοκκώδης	31,8
27	ΕΛ1400172	Σύστημα Καλαμωτής - Νένητα (Β), Ν.Χίος	Κοκκώδης	47,3
28	ΕΛ1400180	Σύστημα Οινουσών, Ν.Οινούσες	Ρωγματικός	16,9
29	ΕΛ1400190	Σύστημα Ραχών, Ν.Ικαρίας	Ρωγματικός	131,6
30	ΕΛ1400200	Σύστημα Ευδήλου, Ν.Ικαρίας	Καρστικός	28
31	ΕΛ1400210	Σύστημα Αγ. Κηρύκου, Ν.Ικαρίας	Ρωγματικός	95
32	ΕΛ1400220	Σύστημα Θύμαινας, Ν.Θύμαινα	Καρστικός	10,2
33	ΕΛ1400230	Σύστημα Φούρνων, Ν.Φούρνοι	Ρωγματικός	30,6
34	ΕΛ1400241	Σύστημα Κερκετέα (Α), Ν. Σάμος	Καρστικός	89
35	ΕΛ1400242	Σύστημα Κερκετέα (Β), Ν. Σάμος	Καρστικός	0,6
36	ΕΛ1400250	Σύστημα Υδρούσας - Μαραθοκάμπου, Ν.Σάμος	Κοκκώδης	65,6
37	ΕΛ1400260	Σύστημα Καρβούνη, Ν.Σάμος	Ρωγματικός	77,2
38	ΕΛ1400270	Σύστημα Ιμβρессού, Ν.Σάμος	Ρωγματικός	62,9
39	ΕΛ1400280	Σύστημα Βουρλιωτών - Μύλων, Ν.Σάμος	Καρστικός	30,9
40	ΕΛ1400290	Σύστημα Μυτιληνίων - Χώρας, Ν.Σάμος	Ρωγματικός	72,3
41	ΕΛ1400301	Σύστημα Κάμπου Χώρας (Α), Ν.Σάμος	Κοκκώδης	11,9
42	ΕΛ1400302	Σύστημα Κάμπου Χώρας (Β), Ν.Σάμος	Κοκκώδης	7
43	ΕΛ1400311	Σύστημα Μεσοκάμπου - Βαθέος (Α), Ν.Σάμος	Καρστικός	50,4
44	ΕΛ1400312	Σύστημα Μεσοκάμπου - Βαθέος (Β), Ν.Σάμος	Καρστικός	11
ΛΕΚΑΝΗ ΑΠΟΡΡΟΗΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΩΝ				
45	ΕΛ1400320	Σύστημα Αγαθονησίου, Ν.Αγαθονήσι	Καρστικός	13,4
46	ΕΛ1400330	Σύστημα Αρκιών, Ν.Αρκοί	Καρστικός	6,8
47	ΕΛ1400341	Σύστημα Παναγιάς - Μοσχάτου (Α), Ν.Λειψοί	Καρστικός/Ρωγματικός	7,8
48	ΕΛ1400342	Σύστημα Παναγιάς - Μοσχάτου (Β), Ν.Λειψοί	Καρστικός	8,1
49	ΕΛ1400350	Σύστημα Νερομυλίων, Ν.Πάτμος	Ρωγματικός	34,2
50	ΕΛ1400361	Σύστημα Λέρου (Α), Ν.Λέρος	Ρωγματικός	51,8
51	ΕΛ1400362	Σύστημα Λέρου (Β), Ν.Λέρος	Ρωγματικός/Καρστικός	2,6
52	ΕΛ1400370	Σύστημα Πόθειας, Ν.Κάλυμνος	Καρστικός	12,6
53	ΕΛ1400380	Σύστημα Βαθέος, Ν.Κάλυμνος	Καρστικός	32,4
54	ΕΛ1400390	Σύστημα Καλύμνου, Ν.Κάλυμνος	Καρστικός	65,8
55	ΕΛ1400400	Σύστημα Βορείου τμήματος Ν.Κως	Κοκκώδης	54
56	ΕΛ1400410	Σύστημα Αντιμάχειας-Κεφάλου, Ν.Κως	Ρωγματικός	143,9
57	ΕΛ1400420	Σύστημα Κεφαλόβρυσης - Ζιας, Ν.Κως	Καρστικός	17,7
58	ΕΛ1400430	Σύστημα Δικαίου, Ν.Κως	Ρωγματικός	66,1
59	ΕΛ1400440	Σύστημα Καρδάμαινας, Ν.Κως	Κοκκώδης	6,4
60	ΕΛ1400450	Σύστημα Νισύρου, Ν.Νίσυρος	Ρωγματικός	41,3
61	ΕΛ1400461	Σύστημα Λινοποτίου (Α), Ν.Αστυπάλαια	Ρωγματικός	44,7
62	ΕΛ1400462	Σύστημα Λινοποτίου (Β), Ν.Αστυπάλαια	Καρστικός	0,9
63	ΕΛ1400470	Σύστημα Αστυπάλαιας, Ν.Αστυπάλαια	Καρστικός	50,3

A/A	Κωδικός συστήματος	Ονομασία ΥΣ	Τύπος ΥΣ	Έκταση (Κμ ²)
64	EL1400480	Σύστημα Τήλου, Ν.Τήλος	Καρστικός	61,8
65	EL1400490	Σύστημα Σύστημα Σύμης, Ν.Σύμη	Καρστικός	58
66	EL1400500	Σύστημα Χάλκης, Ν. Χάλκης	Καρστικός	27,2
67	EL1400511	Σύστημα Βορείου τμήματος Ρόδου (Α), Ν. Ρόδος	Κοκκώδης	357,5
68	EL1400512	Σύστημα Βορείου τμήματος Ρόδου (Β), Ν. Ρόδος	Κοκκώδης	45,3
69	EL1400520	Σύστημα Προφ. Ηλία - Σάλακου, Ν.Ρόδος	Καρστικός	23,8
70	EL1400530	Σύστημα Σύστημα Επτά πηγών, Ν.Ρόδος	Καρστικός	67,3
71	EL1400540	Σύστημα Καλάθου - Γαδουρά, Ν.Ρόδος	Κοκκώδης	22,5
72	EL1400550	Σύστημα Κεντρικής Ρόδου, Ν.Ρόδος	Κοκκώδης	650,3
73	EL1400560	Σύστημα Ατταβύρου, Ν.Ρόδος	Καρστικός	40,9
74	EL1400570	Σύστημα Απολακκιάς, Ν.Ρόδος	Κοκκώδης	67,9
75	EL1400580	Σύστημα Γενναδίου, Ν.Ρόδος	Κοκκώδης	132,2
76	EL1400590	Σύστημα Μεγίστης, Ν.Καστελλόριζο	Καρστικός	9,2
77	EL1400600	Σύστημα Κεντρικής Καρπάθου, Ν.Κάρπαθος	Ρωγματικός	300,9
78	EL1400610	Σύστημα Αγίας Μαρίνας - Εμπορείου, Ν.Κάσος	Ρωγματικός	8,7
79	EL1400620	Σύστημα Κάσου, Ν.Κάσος	Καρστικός	57,9
ΛΕΚΑΝΗ ΑΠΟΡΡΟΗΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ				
80	EL1400630	Σύστημα Άνδρου, Ν.Άνδρος	Ρωγματικός	381
81	EL1400640	Σύστημα Τήνου, Ν.Τήνος	Ρωγματικός	196,7
82	EL1400650	Σύστημα Κέας, Ν.Κέα	Ρωγματικός	130,4
83	EL1400660	Σύστημα Κύθνου, Ν.Κύθνος	Ρωγματικός	99,4
84	EL1400671	Σύστημα Σύρου (Α), Ν.Σύρος	Καρστικός/Ρωγματικός	46,9
85	EL1400672	Σύστημα Σύρου (Β), Ν.Σύρος	Καρστικός/Ρωγματικός	24,9
86	EL1400673	Σύστημα Σύρου (Γ), Ν.Σύρος	Καρστικός/Ρωγματικός	12
87	EL1400680	Σύστημα Αεροδρομίου - Άνω Μερά, Ν.Μύκονος	Ρωγματικός	85,8
88	EL1400690	Σύστημα Νόχτιας, Ν.Σέριφος	Ρωγματικός	74,1
89	EL1400700	Σύστημα Προφήτη Ηλία - Αρτεμώνα, Ν.Σίφνος	Ρωγματικός/Καρστικός	77,3
90	EL1400710	Σύστημα Κιμώλου, Ν.Κίμωλος	Ρωγματικός	37,3
91	EL1400721	Σύστημα Ζεφυρίας (Α), Ν.Μήλος	Κοκκώδης	7,9
92	EL1400722	Σύστημα Ζεφυρίας (Β), Ν.Μήλος	Κοκκώδης	7,4
93	EL1400730	Σύστημα Μήλου, Ν.Μήλος	Ρωγματικός	143
94	EL1400741	Σύστημα Κάμπου - Αγ. Γεωργίου (Α), Ν.Αντίπαρος	Ρωγματικός/Καρστικός	31,9
95	EL1400742	Σύστημα Κάμπου - Αγ. Γεωργίου (Β), Ν.Αντίπαρος	Ρωγματικός/Καρστικός	3,2
96	EL1400751	Σύστημα Μαραθίου (Α), Ν.Πάρος	Καρστικός	192,7
97	EL1400752	Σύστημα Μαραθίου (Β), Ν.Πάρος	Καρστικός	3,9
98	EL1400760	Σύστημα Λιβαδιού, Ν.Νάξος	Κοκκώδης	10,9
99	EL1400770	Σύστημα Κεντρικής Νάξου - Κούρου, Ν.Νάξος	Ρωγματικός/Καρστικός	215
100	EL1400780	Σύστημα Ανατολικής Νάξου, Ν.Νάξος	Καρστικός	204,3
101	EL1400790	Σύστημα Δονούσας, Ν.Δονούσα	Καρστικός	13,7

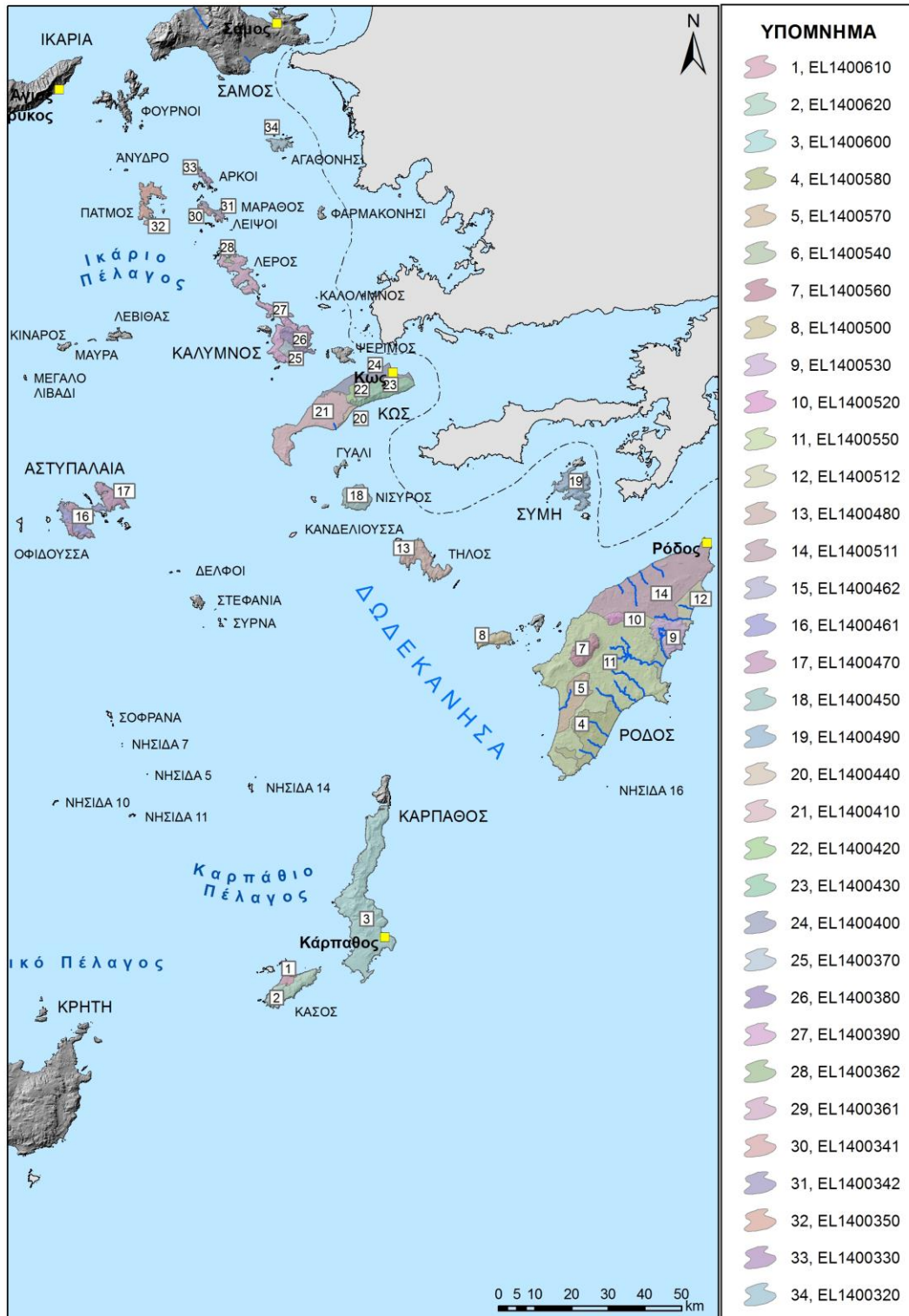
A/A	Κωδικός συστήματος	Όνομασία ΥΣ	Τύπος ΥΣ	Έκταση (Κμ ²)
102	ΕΛ1400801	Σύστημα Καταπόλων (Α), Ν.Αμοργός	Ρωγματικός	120,7
103	ΕΛ1400802	Σύστημα Καταπόλων (Β), Ν.Αμοργός	Κοκκώδης	0,6
104	ΕΛ1400810	Σύστημα Κάτω Κουφονησίου, Ν.Κουφονήσι	Ρωγματικός	3,9
105	ΕΛ1400820	Σύστημα Σχοινούσας, Ν.Σχοινούσα	Καρστικός/Ρωγματικός	8,1
106	ΕΛ1400830	Σύστημα Χώρας, Ν.Ίος	Ρωγματικός Κοκκώδης	108,4
107	ΕΛ1400840	Σύστημα Ηρακλείας, Ν.Ηρακλεία	Καρστικός	18,1
108	ΕΛ1400850	Σύστημα Σικίνου, Ν.Σίκινος	Καρστικός	41,7
109	ΕΛ1400860	Σύστημα Φολεγάνδρου, Ν.Φολέγανδρος	Ρωγματικός/Καρστικός	32,3
110	ΕΛ1400871	Σύστημα Καμαρίου – Φηρών – Εμπορείου (Α), Ν.Θήρα	Κοκκώδης	54,8
111	ΕΛ1400872	Σύστημα Καμαρίου – Φηρών – Εμπορείου (Β), Ν.Θήρα	Κοκκώδης	17,6
112	ΕΛ1400873	Σύστημα Καμαρίου – Φηρών – Εμπορείου (Γ), Ν.Θήρα	Κοκκώδης	3,4
113	ΕΛ1400880	Σύστημα Ανάφης, Ν.Ανάφη	Ρωγματικός	38,5

Σχήμα 3.7 Υπόγεια υδατικά συστήματα ΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (ΕΛ1436)

Σχήμα 3.8 Υπόγεια υδατικά συστήματα ΛΑΠ Κυκλάδων (ΕΛ1437)

Σχήμα 3.9 Υπόγεια υδατικά συστήματα ΛΑΠ Δωδεκανήσων (ΕΛ1438)

4. Αρμόδια αρχή για την προστασία και διαχείριση των υδάτων

4.1 Εθνικές Αρμόδιες Αρχές – Νομικό Καθεστώς

Σύμφωνα με το Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003), για την Προστασία και Διαχείριση των Υδάτων, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, ορίζονται οι ακόλουθες αρμόδιες αρχές για την προστασία και διαχείριση των υδάτων σε εθνικό επίπεδο:

Η **Εθνική Επιτροπή Υδάτων**, η οποία έχει ορισθεί ως το υψηλού επιπέδου διυπουργικό όργανο και έχει την ευθύνη χάραξης της πολιτικής για τη διαχείριση και προστασία των υδατικών πόρων της χώρας. Παρακολουθεί και ελέγχει την εφαρμογή της και εγκρίνει, μετά από εισήγηση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Υδάτων τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας (Άρθρο 3 Ν. 3199/2003, ΦΕΚ 280/Α/2003).

Το **Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων**, το οποίο γνωμοδοτεί προς την Εθνική Επιτροπή Υδάτων για τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας, ενώ λαμβάνει γνώση της Ετήσιας Έκθεσης, την οποία υποβάλλει η Εθνική Επιτροπή Υδάτων, σχετικά με την κατάσταση του υδατικού περιβάλλοντος της χώρας, την εφαρμογή της νομοθεσίας για την προστασία και διαχείριση των υδάτων, καθώς και για τη συμβατότητα με το κοινοτικό κεκτημένο. Αποτελείται από εκπροσώπους κομμάτων και φορέων και έχει ως Πρόεδρο τον Υπουργό ΥΠΕΝ. Το Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων συγκαλείται από τον Πρόεδρό του τουλάχιστον μία φορά το χρόνο (Άρθρο 3 Ν. 3199/2003, ΦΕΚ 280/Α/2003).

Η **Ειδική Γραμματεία Υδάτων (ΕΓΥ)**, η οποία έχει την αρμοδιότητα κατάρτισης των προγραμμάτων προστασίας και διαχείρισης των υδατικών πόρων της χώρας και του συντονισμού των υπηρεσιών και κρατικών φορέων για κάθε ζήτημα που αφορά στην προστασία και διαχείριση των υδάτων (Άρθρο 4 Ν. 3199/2003, όπως τροποποιήθηκε από το Ν. 4117/2013)⁹

⁹ Αρχικά, η υπηρεσία αυτή συστήθηκε ως Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων στο πρώην Υπουργείο Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (νυν ΥΠΕΝ) σύμφωνα με το άρθρο 4 του **Ν.3199/2003**, ενώ η υπηρεσία οργανώθηκε με την **ΚΥΑ 49139/24.11.2005** (ΦΕΚ 1695/Β/2005) «Οργάνωση της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων». Στη συνέχεια, η διάρθρωσή της τροποποιήθηκε σύμφωνα με την **ΚΥΑ 7575/24.02.2010** (ΦΕΚ 183/Β/2010) «Τροποποίηση της υπ' αριθμ. 49139/24-11-2005 κοινής υπουργικής απόφασης "Οργάνωση της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων"» και η υπηρεσία μετονομάστηκε σε Ειδική Γραμματεία Υδάτων και οριστικοποίησε τη διάρθρωσή της με το άρθρο 1 παρ.4 του **ΠΔ 24/2010** (ΦΕΚ 56/Α/2010) «Ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων και τροποποιήσεις του π.δ. 189/2009». Τελικά, με το πέμπτο άρθρο του **Ν. 4117/2013**, το οποίο τροποποιεί κάποια άρθρα και

Στην ΕΓΥ μεταφέρθηκε ως σύνολο αρμοδιοτήτων, θέσεων και προσωπικού η Διεύθυνση Υδατικού Δυναμικού και λοιπών Φυσικών Πόρων (άρθρο 15 ΠΔ 381/1989, ΦΕΚ 168/Α/1989) της Γενικής Διεύθυνσης Φυσικού Πλούτου της Γενικής Γραμματείας Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Με την υπ' αριθμ. οικ. 322/2013 ΚΥΑ (ΦΕΚ 679/Β/2013) έγινε αναδιαμόρφωση της οργάνωσης της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων του τέως Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, όπως αποτυπώθηκε και στον σχετικό οργανισμό του (ΠΔ 100/2014, ΦΕΚ 167/Α/2014).

Τα στοιχεία επικοινωνίας με Εθνική Αρμόδια Αρχή παρουσιάζονται στον ακόλουθο πίνακα.

Επίσημο όνομα	Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας/ Ειδική Γραμματεία Υδάτων
Ακρωνύμιο	ΥΠΕΝ/ΕΓΥ
Νομοθεσία δημιουργίας/ καθορισμού αρμοδιοτήτων	Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) και Ν. 4117/2013 (ΦΕΚ 29/Α/2013) ΠΔ 24/2010 (ΦΕΚ 56/Α/2010) ΚΥΑ 322/21.03.2013 (ΦΕΚ 679/Β/2013) ΠΔ 100/2014 (ΦΕΚ 167/Α/2014)
Νομικό καθεστώς	Ενιαίος διοικητικός τομέας του Υπουργείου, Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΥΠΕΝ)
Ταχυδρομική διεύθυνση	Αμαλιάδος 17 11523, Αθήνα, Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.ypeka.gr/Default.aspx?tabid=246&language=el-EL
Σημείο(-α) επαφής (τηλέφωνο, e-mail)	Τηλ. 210 6475101 Φαξ: 210 699 4357 info.egy@prv.ypeka.gr

παραγράφους του Ν. 3199/2003 μετονομάζεται πλέον σε Ειδική Γραμματεία Υδάτων (ΕΓΥ) και η οργάνωση αυτής γίνεται με την **ΚΥΑ 322/21.03.2013** (ΦΕΚ 679/Β/ 679/2013). Με το Άρθρο 2 του του **ΠΔ 24/2010** η Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων, που είχε συσταθεί στο πρώην Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, μετατράπηκε στην Ειδική Γραμματεία Υδάτων του τέως Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και του νυν Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΠΔ 70/2015, ΦΕΚ 114/Α/2015). Τέλος, με το **ΠΔ 100/2014** (ΦΕΚ 167/Α/2014), το οποίο καθόριζε τον Οργανισμό Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής καθορίστηκαν οι Στρατηγικοί σκοποί της ΕΓΥ και η διάρθρωσή της.

4.2 Περιφερειακές αρμόδιες αρχές – Νομικό Καθεστώς

Σύμφωνα με το **Άρθρο 6 του Ν. 3199/2003**, όπως τροποποιήθηκε από το Ν. 4117/2013, σε κάθε Αποκεντρωμένη Διοίκηση συνίσταται το **Συμβούλιο Υδάτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης**, το οποίο αποτελεί όργανο κοινωνικού διαλόγου και διαβούλευσης για θέματα προστασίας και διαχείρισης των υδάτων.

Το Συμβούλιο Υδάτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης γνωμοδοτεί πριν την έγκριση του Σχεδίου Διαχείρισης και εκφράζει τη γνώμη του προς το εξής Γενικός Γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης για κάθε θέμα προστασίας και διαχείρισης των υδάτων που αυτός του υποβάλλει.

Το Συμβούλιο Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης, πριν γνωμοδοτήσει για το Σχέδιο Διαχείρισης, το δημοσιοποιεί προκειμένου το κοινό να πληροφορηθεί το περιεχόμενο του και να συμμετάσχει στη δημόσια διαβούλευση γι αυτό, μέσα σε προθεσμία που ορίζει το Συμβούλιο Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

Η συγκρότηση του Συμβουλίου Υδάτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης γίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και συγκαλείται από τον Πρόεδρό του, τουλάχιστον μια φορά το χρόνο.

Με την **ΚΥΑ 110957/26.03.2010** (ΦΕΚ 394/Β/2010) καθορίστηκε ο τρόπος λειτουργίας των Περιφερειακών Συμβουλίων Υδάτων, νυν Συμβουλίου Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης και ο τρόπος δημοσιοποίησης των Σχεδίων Διαχείρισης του άρθρου 7 του ν. 3199/2003 και συμμετοχής του κοινού στη δημόσια διαβούλευση.

Σύμφωνα με το **Άρθρο 5 του Ν. 3199/2003**, όπως τροποποιήθηκε από το Ν. 4117/2013, η προστασία και διαχείριση κάθε λεκάνης απορροής ποταμού ανήκει στην Περιφέρεια στα διοικητικά όρια της οποίας εκτείνεται. Οι Διευθύνσεις Υδάτων των Περιφερειών συστάθηκαν κατ' εφαρμογή του εν λόγω άρθρου και κύρια αρμοδιότητά τους είναι η προστασία και διαχείριση κάθε λεκάνης απορροής ποταμού που ανήκει στην Περιφέρεια στα διοικητικά όρια της οποίας εκτείνεται. Στο ίδιο άρθρο, παράγραφος 3, ορίζεται ότι αν λεκάνη απορροής ποταμού εκτείνεται στα διοικητικά όρια περισσότερων Περιφερειών, οι ανωτέρω αρμοδιότητες ασκούνται από κοινού, ενώ με απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων κατανέμονται οι αρμοδιότητες μεταξύ των Περιφερειών και ορίζονται ο τρόπος και η διαδικασία άσκησης των αρμοδιοτήτων αυτών.

Τα ως άνω πρέπει να αναγνώσκονται, σύμφωνα με το άρθρο 6 του ν. 3199/2003 (Α' 280), όπως τροποποιήθηκε με το ν. 4117/2013, Άρθρο 5, όπου ορίζεται πως όπου στο ν. 3199/2003 αναφέρεται Περιφέρεια νοείται στο εξής Αποκεντρωμένη Διοίκηση.

Σύμφωνα με το Ν.3852/4.6.2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης», καθώς και με την Εγκύκλιο αρ. οικ. 150673/13-7-2011 της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων του ΥΠΕΚΑ «Αρμοδιότητες των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων και Περιφερειών της χώρας στον τομέα των υδάτων βάσει του ν. 3852/2010», οι εκ του ν. 3199/03 περί προστασίας και διαχείρισης των υδατικών

πόρων προβλεπόμενες αρμοδιότητες επιμερίζονται μεταξύ της **Κρατικής Αποκεντρωμένης Διοίκησης και των αιρετών Περιφερειών**. Η Κρατική Διοίκηση επιφορτίζεται με την ευθύνη χάραξης της στρατηγικής προστασίας και διαχείρισης των υδάτων και οι Περιφέρειες κυρίως με την υλοποίηση του στρατηγικού σχεδιασμού. Εκτός από τις αρμοδιότητες που απονέμονται στις Περιφέρειες με το ν. 3852/10 όλες οι λοιπές αρμοδιότητες παραμένουν στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, σύμφωνα με το άρθρο 280 παρ.1 του ν. 3850/10.

Συγκεκριμένα, η αρμοδιότητα για τον καθορισμό των μέτρων για την προστασία των υδάτων ασκείται από την Αποκεντρωμένη διοίκηση ενώ ο έλεγχος τήρησης αυτών όπως και ο έλεγχος της διαχείρισης υπόγειων και επιφανειακών αρδευτικών υδάτων, ο έλεγχος της εκτέλεσης εργασιών για την ανεύρεση υπόγειων υδάτων και εκτέλεσης έργων αξιοποίησης υδάτινων πόρων, ο έλεγχος των σημειακών και διάχυτων εκπομπών ρύπων στα ύδατα ασκείται από την **Περιφέρεια** (Τμήμα Υδροοικονομίας ή Τμήμα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας). Με το Ν.3852/2010 και την τροποποίηση αυτού (Ν.4071/2012) ορισμένες αρμοδιότητες των περιφερειών μεταβιβάζονται στους ορεινούς και νησιωτικούς Δήμους της χώρας.

Οι **Διευθύνσεις Υδάτων** της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου συγκροτήθηκαν βάσει του άρθρου 7 του ΠΔ 143/2010 (ΦΕΚ 236/Α/2010) «Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου» και οργανώθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 9 του ίδιου ΠΔ ως κάτωθι:

- **Διεύθυνση Υδάτων Βορείου Αιγαίου**, με έδρα τη Μυτιλήνη και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου
- **Διεύθυνση Υδάτων Νοτίου Αιγαίου**, με έδρα την Ερμούπολη και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου

Η Διεύθυνση Υδάτων Βορείου Αιγαίου έχει έδρα τη Μυτιλήνη και συγκροτείται από τα ακόλουθα Τμήματα, τα οποία έχουν επίσης έδρα τη Μυτιλήνη:

- Τμήμα Παρακολούθησης και Προστασίας των Υδατικών Πόρων
- Τμήμα Ανάπτυξης και Διμερών Σχέσεων,
- Τμήμα Διοικητικής Υποστήριξης και Επικοινωνίας

Η Διεύθυνση Υδάτων Νοτίου Αιγαίου έχει έδρα την Ερμούπολη και συγκροτείται από τα ακόλουθα Τμήματα:

- Τμήμα Παρακολούθησης και Προστασίας των Υδατικών Πόρων με έδρα την Ερμούπολη και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου
- Τμήμα Ανάπτυξης και Διμερών Σχέσεων με έδρα την Ερμούπολη και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου
- Τμήμα Διοικητικής Υποστήριξης και Επικοινωνίας με έδρα την Ερμούπολη και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου

- Τμήμα Υδάτων Δωδεκανήσου με έδρα τη Ρόδο και τοπική αρμοδιότητα στο νομό Δωδεκανήσου

Το Τμήμα Υδροοικονομίας και τα Τμήματα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου οργανώθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 5 του ΠΔ 137/2010 (ΦΕΚ 230/Α/2010) «Οργανισμός της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου» στο οποίο ορίζονται οι διάρθρωση και οι αρμοδιότητες αυτών. Τα τμήματα αυτά υπάγονται στη Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, και είναι τα ακόλουθα:

- Τμήμα Υδροοικονομίας, με έδρα τη Μυτιλήνη και τοπική αρμοδιότητα σε όλη την Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου.
- Τμήμα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Περιφερειακής Ενότητας Σάμου, με έδρα τη Σάμο και τοπική αρμοδιότητα στις Περιφερειακές Ενότητες Σάμου και Ικαρίας.
- Τμήμα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Περιφερειακής Ενότητας Χίου, με έδρα τη Χίο και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφερειακή Ενότητα Χίου.

Τα Τμήματα Υδροοικονομίας και τα Γραφεία Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου οργανώθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 5 του ΠΔ 130/2010 (ΦΕΚ 223/Α/2010) «Οργανισμός της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου», όπως τροποποιήθηκε από την 49947/2015 Απόφαση Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου (ΦΕΚ 1666/Β/2015), στα οποία ορίζονται η διάρθρωση και οι αρμοδιότητες αυτών.

Στη Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Κυκλάδων (Σύρος) υπάγονται το Τμήμα Υδροοικονομίας και τα Γραφεία Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Άνδρου, Θήρας, Κέας-Κύθνου, Μήλου, Μυκόνου, Νάξου, Πάρου και Τήνου.

Στη Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Δωδεκανήσου (Ρόδος) υπάγονται το Τμήμα Υδροοικονομίας και τα Γραφεία Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Καλύμνου, Καρπάθου και Κω.

Τα στοιχεία επικοινωνίας με τις Περιφερειακές Αρμόδιες αρχές παρουσιάζονται στους ακόλουθους πίνακες.

Επίσημο όνομα	Διεύθυνση Υδάτων Βορείου Αιγαίου
Ακρωνύμιο	ΔΥΒΑΙ
Νομοθεσία δημιουργίας/ καθορισμού αρμοδιοτήτων	Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) και Ν. 4117/2013 (ΦΕΚ 29/Α/2013) Ν.3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) ΠΔ 143/2010 (ΦΕΚ 236/Α/2010)
Νομικό καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου Υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής
Ταχυδρομική διεύθυνση	Π.Κουντουριώτη 77, 81100, Μυτιλήνη, Λέσβος Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.apdaigaiou.gov.gr/
Σημείο(-α) επαφής (τηλέφωνο, e-mail)	Τηλ. 22513 50961 Φαξ: 22510 37258 pvadydat@apdaigaiou.gov.gr , evangelos.kontis@apdaigaiou.gov.gr
Προϊστάμενος	Ευάγγελος Κοντής

Επίσημο όνομα	Διεύθυνση Υδάτων Νοτίου Αιγαίου
Ακρωνύμιο	ΔΥΝΑΙ
Νομοθεσία δημιουργίας/ καθορισμού αρμοδιοτήτων	Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) και Ν. 4117/2013 (ΦΕΚ 29/Α/2013) Ν.3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) ΠΔ 143/2010 (ΦΕΚ 236/Α/2010)
Νομικό καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου Υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής
Ταχυδρομική διεύθυνση	Επτανήσου 35, 84100, Ερμούπολη, Σύρος, Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.apdaigaiou.gov.gr/
Σημείο(-α) επαφής (τηλέφωνο, e-mail)	Τηλ. 22813 60284 22810 82907 dydanaigaio@gmail.com
Προϊστάμενος	Ηλίας Νόκας

Επίσημο όνομα	Τμήμα Υδροοικονομίας Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου
Ακρωνύμιο	-
Νομοθεσία δημιουργίας/ καθορισμού αρμοδιοτήτων	N. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/A/2003) N.3852/2010 (ΦΕΚ 87/A/2010) ΠΔ 137/2010 (ΦΕΚ 230/A/2010)
Νομικό καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αιρετής Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου
Ταχυδρομική διεύθυνση	Βουρνάζων 2, 81131, Μυτιλήνη, Λέσβος Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.pvaigaiou.gov.gr/
Σημείο(-α) επαφής (τηλέφωνο, e-mail)	Τηλ. 22513 54806 Φαξ: 22513 54805 a.dimitrakellis@pvaigaiou.gov.gr
Προϊστάμενος	Αθανάσιος Δημητρακέλλης

Επίσημο όνομα	Τμήμα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας ΠΕ Σάμου
Ακρωνύμιο	-
Νομοθεσία δημιουργίας/ καθορισμού αρμοδιοτήτων	N. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/A/2003) N.3852/2010 (ΦΕΚ 87/A/2010) ΠΔ 149/2010 (ΦΕΚ 242/A/2010)
Νομικό καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αιρετής Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου
Ταχυδρομική διεύθυνση	Δερβενακίων & Αλέξη 83100, Σάμος Σάμου, Ελλάδα
Ιστοσελίδα	-
Σημείο(-α) επαφής (τηλέφωνο, e-mail)	Τηλ. 22733 50450 Φαξ: 22733 50456 vlasisparaschos@samos.gr
Προϊστάμενος	Βλάσης Παράσχος

Επίσημο όνομα	Τμήμα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας ΠΕ Χίου
Ακρωνύμιο	-
Νομοθεσία δημιουργίας/ καθορισμού αρμοδιοτήτων	N. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/A/2003) N.3852/2010 (ΦΕΚ 87/A/2010) ΠΔ 137/2010 (ΦΕΚ 230/A/2010)
Νομικό καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αιρετής Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου
Ταχυδρομική διεύθυνση	Κουντουριώτου 16, 82100, Χίος, Ελλάδα
Ιστοσελίδα	-
Σημείο(-α) επαφής (τηλέφωνο, e-mail)	Τηλ. 22713 52302 Φαξ: 22713 50546 stefanidis@2529.syzefxis.gov.gr
Προϊστάμενος	Γεώργιος Στεφανίδης

Επίσημο όνομα	Τμήμα Υδροοικονομίας, Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Κυκλάδων
Ακρωνύμιο	-
Νομοθεσία δημιουργίας/ καθορισμού αρμοδιοτήτων	N. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) N.3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) ΠΔ 130/2010 (ΦΕΚ 223/Α/2010) και 49947/2015 Απόφαση Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου (ΦΕΚ 1666/Β/2015)
Νομικό καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αιρετής Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου
Ταχυδρομική διεύθυνση	Σάκη Καράγιωργα 22, 84100 Ερμούπολη, Σύρος, Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.pnai.gov.gr/
Σημείο(-α) επαφής (τηλέφωνο, e-mail)	Τηλ. 2281098848 Φαξ: 2281098804 dpxs@1730.syzefxis.gov.gr
Προϊστάμενος	Μαρία Γιαννακοπούλου

Επίσημο όνομα	Γραφείο Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Άνδρου, Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Κυκλάδων
Ακρωνύμιο	-
Νομοθεσία δημιουργίας/ καθορισμού αρμοδιοτήτων	N. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) N.3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) ΠΔ 130/2010 (ΦΕΚ 223/Α/2010) και 49947/2015 Απόφαση Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου (ΦΕΚ 1666/Β/2015)
Νομικό καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αιρετής Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου
Ταχυδρομική διεύθυνση	Σάκη Καράγιωργα 22, 84100 Ερμούπολη,Σύρος, Ελλάδα
Ιστοσελίδα	-
Σημείο(-α) επαφής (τηλέφωνο, e-mail)	Τηλ. 22813 62720 Φαξ: 22810 98804 dpxs@1730.syzefxis.gov.gr
Προϊστάμενος	Αδαμαντία Συμεοπούλου

Επίσημο όνομα	Γραφείο Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Θήρας, Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Κυκλάδων
Ακρωνύμιο	-
Νομοθεσία δημιουργίας/ καθορισμού αρμοδιοτήτων	N. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) N.3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) ΠΔ 130/2010 (ΦΕΚ 223/Α/2010) και 49947/2015 Απόφαση Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου (ΦΕΚ 1666/Β/2015)
Νομικό καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αιρετής Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου
Ταχυδρομική διεύθυνση	Σάκη Καράγιωργα 22, 84100 Ερμούπολη,Σύρος, Ελλάδα
Ιστοσελίδα	-
Σημείο(-α) επαφής (τηλέφωνο, e-mail)	Τηλ. 22813 62720 Φαξ: 22810 98804 dpxs@1730.syzefxis.gov.gr
Προϊστάμενος	Αδαμαντία Συμεοπούλου

Επίσημο όνομα	Γραφείο Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Κέας-Κύθνου, Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Κυκλάδων
Ακρωνύμιο	
Νομοθεσία δημιουργίας/ καθορισμού αρμοδιοτήτων	N. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) N.3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) ΠΔ 130/2010 (ΦΕΚ 223/Α/2010) και 49947/2015 Απόφαση Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου (ΦΕΚ 1666/Β/2015)
Νομικό καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αιρετής Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου
Ταχυδρομική διεύθυνση	Σάκη Καράγιωργα 22, 84100 Ερμούπολη, Σύρος, Ελλάδα
Ιστοσελίδα	-
Σημείο(-α) επαφής (τηλέφωνο, e-mail)	Τηλ. 22813 62720 Φαξ: 22810 98804 dpxs@1730.syzefxis.gov.gr
Προϊστάμενος	Αδαμαντία Συμεοπούλου

Επίσημο όνομα	Γραφείο Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Μήλου, Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Κυκλάδων
Ακρωνύμιο	
Νομοθεσία δημιουργίας/ καθορισμού αρμοδιοτήτων	N. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) N.3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) ΠΔ 130/2010 (ΦΕΚ 223/Α/2010) και 49947/2015 Απόφαση Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου (ΦΕΚ 1666/Β/2015)
Νομικό καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αιρετής Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου
Ταχυδρομική διεύθυνση	Σάκη Καράγιωργα 22, 84100 Ερμούπολη, Σύρος, Ελλάδα
Ιστοσελίδα	-
Σημείο(-α) επαφής (τηλέφωνο, e-mail)	Τηλ. 22813 62720 Φαξ: 22810 98804 dpxs@1730.syzefxis.gov.gr
Προϊστάμενος	Αδαμαντία Συμεοπούλου

Επίσημο όνομα	Γραφείο Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Μυκόνου, Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Κυκλάδων
Ακρωνύμιο	
Νομοθεσία δημιουργίας/ καθορισμού αρμοδιοτήτων	N. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) N.3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) ΠΔ 130/2010 (ΦΕΚ 223/Α/2010) και 49947/2015 Απόφαση Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου (ΦΕΚ 1666/Β/2015)
Νομικό καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αιρετής Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου
Ταχυδρομική διεύθυνση	Σάκη Καράγιωργα 22, 84100 Ερμούπολη, Σύρος, Ελλάδα
Ιστοσελίδα	-
Σημείο(-α) επαφής (τηλέφωνο, e-mail)	Τηλ. 22813 62720 Φαξ: 22810 98804 dpxs@1730.syzefxis.gov.gr
Προϊστάμενος	Αδαμαντία Συμεοπούλου

Επίσημο όνομα	Γραφείο Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Νάξου, Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Κυκλάδων
Ακρωνύμιο	
Νομοθεσία δημιουργίας/ καθορισμού αρμοδιοτήτων	N. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) N.3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) ΠΔ 130/2010 (ΦΕΚ 223/Α/2010) και 49947/2015 Απόφαση Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου (ΦΕΚ 1666/Β/2015)
Νομικό καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αιρετής Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου
Ταχυδρομική διεύθυνση	Σάκη Καράγιωργα 22, 84100 Ερμούπολη, Σύρος, Ελλάδα
Ιστοσελίδα	-
Σημείο(-α) επαφής (τηλέφωνο, e-mail)	Τηλ. 22813 62720 Φαξ: 22810 98804 dpxs@1730.syzefxis.gov.gr
Προϊστάμενος	Αδαμαντία Συμεοπούλου

Επίσημο όνομα	Γραφείο Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Πάρου, Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Κυκλάδων
Ακρωνύμιο	
Νομοθεσία δημιουργίας/ καθορισμού αρμοδιοτήτων	N. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) N.3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) ΠΔ 130/2010 (ΦΕΚ 223/Α/2010) και 49947/2015 Απόφαση Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου (ΦΕΚ 1666/Β/2015)
Νομικό καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αιρετής Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου
Ταχυδρομική διεύθυνση	Σάκη Καράγιωργα 22, 84100 Ερμούπολη, Σύρος, Ελλάδα
Ιστοσελίδα	-
Σημείο(-α) επαφής (τηλέφωνο, e-mail)	Τηλ. 22813 62720 Φαξ: 22810 98804 dpxs@1730.syzefxis.gov.gr
Προϊστάμενος	Αδαμαντία Συμεοπούλου

Επίσημο όνομα	Γραφείο Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Τήνου, Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Κυκλάδων
Ακρωνύμιο	
Νομοθεσία δημιουργίας/ καθορισμού αρμοδιοτήτων	N. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) N.3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) ΠΔ 130/2010 (ΦΕΚ 223/Α/2010) και 49947/2015 Απόφαση Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου (ΦΕΚ 1666/Β/2015)
Νομικό καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αιρετής Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου
Ταχυδρομική διεύθυνση	Σάκη Καράγιωργα 22, 84100 Ερμούπολη, Σύρος, Ελλάδα
Ιστοσελίδα	-
Σημείο(-α) επαφής (τηλέφωνο, e-mail)	Τηλ. 22813 62720 Φαξ: 22810 98804 dpxs@1730.syzefxis.gov.gr
Προϊστάμενος	Αδαμαντία Συμεοπούλου

Επίσημο όνομα	Τμήμα Υδροοικονομίας, Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Δωδεκανήσου
Ακρωνύμιο	-
Νομοθεσία δημιουργίας/ καθορισμού αρμοδιοτήτων	Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) Ν.3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) ΠΔ 130/2010 (ΦΕΚ 223/Α/2010) και 49947/2015 Απόφαση Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου (ΦΕΚ 1666/Β/2015)
Νομικό καθεστώς	Οργανική Μονάδα της Αιρετής Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου
Ταχυδρομική διεύθυνση	Ιερού Λόχου 4, 85131, Ρόδος, Ελλάδα
Ιστοσελίδα	http://www.pnai.gov.gr/
Σημείο(-α) επαφής (τηλέφωνο, e-mail)	22413 63152 22413 63164 tm.ydro@pnai.gov.gr e.hatzistamatiou@rho.pnai.gov.gr
Προϊστάμενος	-

4.3 Κύριες αρμοδιότητες των αρμοδίων Αρχών

4.3.1 Ειδική Γραμματεία Υδάτων

Η ΕΓΥ έχει την αρμοδιότητα της επίβλεψης και της υλοποίησης της πολιτικής για τους υδατικούς πόρους της χώρας στο πλαίσιο της εφαρμογής της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ για τα Νερά, των συναφών Κοινοτικών Οδηγιών και της εθνικής νομοθεσίας.

Οι Στρατηγικοί σκοποί της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων είναι:

- α) ο σχεδιασμός, η διαμόρφωση και η αξιολόγηση της πολιτικής για την προστασία και διαχείριση του υδάτινου περιβάλλοντος και την ορθολογική και βιώσιμη διαχείριση των υπηρεσιών ύδατος, στο πλαίσιο εφαρμογής και εξειδίκευσης των γενικών κανόνων και αρχών χρήσης των υδάτων,
- β) η οργάνωση και υλοποίηση συστήματος παρακολούθησης των ποσοτικών και ποιοτικών χαρακτηριστικών του υδάτινου περιβάλλοντος,
- γ) η καταχώρηση, επεξεργασία και διάχυση των μετρητικών δεδομένων και
- δ) ο συντονισμός των εμπλεκόμενων δημόσιων αρχών σε θέματα αρμοδιότητάς της.

Οι αρμοδιότητες της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων (πρώην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων) καθορίζονται κυρίως στο Άρθρο 4 του Ν. 3199/2003, όπως έχει τροποποιηθεί από τους Νόμους 4315/2014 (ΦΕΚ 269/Α/2014) και 4315/2014 (ΦΕΚ 296/Α/2014) και συνοψίζονται στα ακόλουθα σημεία:

- Καταρτίζει τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας και παρακολουθεί και συντονίζει την εφαρμογή τους.
- Καταρτίζει την ετήσια έκθεση σχετικά με την κατάσταση του υδάτινου περιβάλλοντος της χώρας που υποβάλλει η Εθνική Επιτροπή Υδάτων στη Βουλή και στο Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων.
- Συντονίζει τις υπηρεσίες και τους κρατικούς φορείς και μετέχει στα αρμόδια κοινοτικά όργανα για κάθε ζήτημα που αφορά στην προστασία και τη διαχείριση των υδάτων.
- Εισηγείται τους γενικούς κανόνες κοστολόγησης και τιμολόγησης των υδάτων και παρακολουθεί την τήρησή τους.
- Διαμορφώνει την πολιτική τιμολόγησης των υπηρεσιών ύδατος ανάλογα με τη χρήση τους σε συνεργασία με τα κατά περίπτωση συναρμόδια Υπουργεία, στο πλαίσιο εξειδίκευσης των γενικών κανόνων κοστολόγησης και τιμολόγησης των υδάτων, καθώς και της οικονομικής ανάλυσης της χρήσης τους, εποπτεύει, αξιολογεί και συντονίζει την εφαρμογή της πολιτικής αυτής.

- Εισηγείται νομοθετικά και διοικητικά μέτρα για την προστασία και διαχείριση των υδάτων.
- Παρακολουθεί σε εθνικό επίπεδο την ποιότητα και την ποσότητα των υδάτων σε συνεργασία με τις Διευθύνσεις Υδάτων των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων και μεριμνά για την ανάπτυξη και τη λειτουργία εθνικού δικτύου παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων.
- Διαχειρίζεται βάση υδρολογικών και μετεωρολογικών δεδομένων σε εθνικό επίπεδο και μεριμνά για τη διαρκή της ενημέρωση.
- Παρακολουθεί τη λειτουργία των Διευθύνσεων Υδάτων των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, παρέχει σχετικές κατευθύνσεις και οδηγίες, ιδίως μέσω εγκυκλίων και διασφαλίζει την εφαρμογή τους
- Καταρτίζει το Εθνικό Μητρώο προστατευόμενων περιοχών.
- Φροντίζει για την προστασία, αναβάθμιση και αποκατάσταση όλων των συστημάτων των επιφανειακών υδάτων, καθώς και των τεχνητών και ιδιαιτέρως τροποποιημένων υδατικών συστημάτων, με σκοπό την επίτευξη καλής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων και καλού οικολογικού δυναμικού και καλής χημικής κατάστασης για τα επιφανειακά ύδατα των τεχνητών και ιδιαιτέρως τροποποιημένων υδατικών συστημάτων, εκτός αν για αυτά, τα παραπάνω είναι δυσανάλογα δαπανηρά ή αν λόγω ανωτέρας βίας ή φυσικών αιτιών ή ατυχήματος κάτι τέτοιο δεν καθίσταται εφικτό.
- Καταρτίζει και εισηγείται το Εθνικό Μητρώο Υδροληψιών για την καταγραφή των σημείων υδροληψίας και ενδεχομένως και των χρήσεων ύδατος.
- Παρέχει στις Διευθύνσεις Υδάτων των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων τεχνική και λειτουργική υποστήριξη για την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους.
- Υποστηρίζει και συνδράμει τις Διευθύνσεις Υδάτων των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων στη διαμόρφωση προγραμμάτων για τη χρηματοδότηση μέτρων και δράσεων για την προστασία και διαχείριση του υδάτινου περιβάλλοντος, κυρίως στο πλαίσιο εφαρμογής του Ν.3889/2010.
- Καθορίζει και εισηγείται την ιεράρχηση των προγραμμάτων χρηματοδότησης που καταρτίζονται από το Δημόσιο, για έργα αποκατάστασης, αναβάθμισης, προστασίας και διαχείρισης του υδάτινου περιβάλλοντος, ανάλογα με τη σπουδαιότητα και τον επείγοντα χαρακτήρα τους, στο πλαίσιο υλοποίησης της εθνικής πολιτικής για το υδάτινο περιβάλλον.

Η ΕΓΥ είναι οργανωμένη σε Διευθύνσεις και Τμήματα και επικεφαλής της είναι ο εκάστοτε αρμόδιος Ειδικός Γραμματέας του ΥΠΕΝ.

Η Ειδική Γραμματεία Υδάτων απαρτίζεται από τις ακόλουθες Διευθύνσεις:

- Διεύθυνση Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος,
- Διεύθυνση Σχεδιασμού και Διαχείρισης Υπηρεσιών Ύδατος.

Οι επιχειρησιακοί στόχοι της Διεύθυνσης Προστασίας και Διαχείρισης Υδάτινου Περιβάλλοντος είναι:

- α) ο σχεδιασμός, η παρακολούθηση, η αξιολόγηση και ο έλεγχος της πολιτικής για την προστασία και διαχείριση του υδάτινου περιβάλλοντος,
- β) η οργάνωση και υλοποίηση συστήματος παρακολούθησης των ποσοτικών και ποιοτικών χαρακτηριστικών του υδάτινου περιβάλλοντος,
- γ) η καταχώρηση, επεξεργασία και διάχυση των μετρητικών δεδομένων και
- δ) ο συντονισμός των εμπλεκόμενων δημόσιων αρχών σε θέματα αρμοδιότητας της.

Οι επιχειρησιακοί στόχοι της Διεύθυνσης Σχεδιασμού και Διαχείρισης Υπηρεσιών Ύδατος είναι:

- α) ο σχεδιασμός, η παρακολούθηση, η αξιολόγηση και ο έλεγχος της πολιτικής για την ορθολογική και βιώσιμη διαχείριση των υπηρεσιών ύδατος στο πλαίσιο εφαρμογής και εξειδίκευσης των γενικών κανόνων και αρχών χρήσης των υδάτων και
- β) η παρακολούθηση και ο συντονισμός των εμπλεκόμενων δημόσιων αρχών για την εφαρμογή της ανωτέρω πολιτικής.

4.3.2 Διευθύνσεις Υδάτων Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου

Ο καθορισμός της περιοχής άσκησης των αρμοδιοτήτων των Διευθύνσεων Υδάτων καθώς και η αποσαφήνιση των συναρμοδιοτήτων τους σε ορισμένα Υδατικά Διαμερίσματα πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με το Παράρτημα ΙΙ της υπ. αριθ. 706/16.7.2010 (ΦΕΚ 1383/Β/2010) απόφασης της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, όπως αυτό διορθώθηκε με το ΦΕΚ 1572/Β/2010.

Όνομασία ΛΑΠ	Κωδικός ΛΑΠ	Ποσοστό έκτασης ανά Περιφέρεια	Αρμόδια Δ/νση Υδάτων
Ανατολικού Αιγαίου	ΕΛ1436	Βορείου Αιγαίου (100%)	Βορείου Αιγαίου
Κυκλάδων	ΕΛ1437	Νοτίου Αιγαίου (100%)	Νοτίου Αιγαίου
Δωδεκανήσων	ΕΛ1438	Νοτίου Αιγαίου (100%)	Νοτίου Αιγαίου

Οι Διευθύνσεις Υδάτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου, όπως ορίζεται στο Άρθρο 9 του ΠΔ 143 (ΦΕΚ 236/Α/2010), είναι αρμόδιες ιδίως για την προστασία και διαχείριση των υδάτων στο ΥΔ Νήσων Αιγαίου σύμφωνα με τον ανωτέρω πίνακα και ασκούν τις αρμοδιότητες που έχουν απονεμηθεί στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση, σύμφωνα με το Άρθρο 280 του Ν.3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010). Οφείλουν να βρίσκονται σε συνεχή

συνεργασία με το καθ' ύλην αρμόδιο Υπουργείο για την καλύτερη αντιμετώπιση των προβλημάτων και των υποθέσεων αρμοδιότητάς της και να ακολουθεί τις οδηγίες του.

Κάθε Διεύθυνση Υδάτων για την περιοχή ευθύνης της έχει τις εξής αρμοδιότητες (Άρθρο 5 Ν.3199/2003, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει):

- α) Λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για:
- την πρόληψη της υποβάθμισης των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων,
  - την αναβάθμιση και αποκατάσταση των υδατικών συστημάτων,
  - την προοδευτική μείωση της ρύπανσης από τις ουσίες προτεραιότητας και την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη των εκπομπών, των απορρίψεων και των διαρροών επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας,
  - την προώθηση της βιώσιμης χρήσης του νερού βάσει μακροπρόθεσμης προστασίας των διαθέσιμων υδάτινων πόρων,
  - τη διασφάλιση της ισορροπίας ανάμεσα στην άντληση νερού από τους υδροφόρους και τον εμπλουτισμό τους,
  - το μετριασμό των επιπτώσεων από πλημμύρες και ξηρασίες και την εφαρμογή όλων των στόχων και προτύπων που προβλέπονται για τις προστατευόμενες περιοχές.
- β) Εξειδικεύει και εφαρμόζει μακροχρόνια και μεσοχρόνια προγράμματα προστασίας και διαχείρισης των λεκανών απορροής ποταμού.
- γ) Καταρτίζει Σχέδια Διαχείρισης και Προγράμματα Μέτρων (βλ. παρακάτω).
- δ) Εφαρμόζει τα Σχέδια Διαχείρισης και τα Προγράμματα Μέτρων και συντάσσει ετήσια έκθεση εφαρμογής τους. Η ετήσια έκθεση διαβιβάζεται στην ΕΓΥ.
- ε) Καταρτίζει μητρώο προστατευόμενων περιοχών το οποίο επανεξετάζεται και ενημερώνεται ανά τακτά χρονικά διαστήματα, και το οποίο, διαβιβάζεται στην ΕΓΥ προκειμένου να καταρτιστεί Εθνικό Μητρώο προστατευόμενων περιοχών.
- στ) Μερικώς για την ουσιαστική συμμετοχή του κοινού, στις διαδικασίες προστασίας και διαχείρισης των υδάτων, και ιδίως στη διαδικασία εκπόνησης, ενημέρωσης και αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης.

Ειδικότερα, η Διεύθυνση Υδάτων θέτει στη διάθεση του κοινού, συμπεριλαμβανομένων των χρηστών, για τη διατύπωση παρατηρήσεων :

- το χρονοδιάγραμμα και το πρόγραμμα εργασιών για την εκπόνηση του Σχεδίου, τουλάχιστον τρία έτη πριν από την έναρξη της περιόδου την οποία αφορά το σχέδιο,

- τα Προγράμματα Μέτρων,
  - ενδιάμεση επισκόπηση των σημαντικών ζητημάτων διαχείρισης των υδάτων που εντοπίστηκαν στη λεκάνη απορροής ποταμού, τουλάχιστον δύο έτη πριν από την έναρξη της περιόδου την οποία αφορά το Σχέδιο Διαχείρισης.
- ζ) Συγκεντρώνει και επεξεργάζεται τα στοιχεία της ποσότητας και της ποιότητας των υδάτων και τα αποστέλλει στη βάση υδρολογικών και μετεωρολογικών δεδομένων. Παρακολουθεί και ελέγχει τις ποιοτικές παραμέτρους και την ποσοτική κατάσταση των υδάτων, την οικολογική κατάσταση των επιφανειακών υδάτων, καθώς και την κατάσταση των προστατευόμενων περιοχών, όπως ειδικότερα καθορίζεται με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.
- η) Συντονίζει όλους τους φορείς για θέματα που σχετίζονται με τη χρήση και την προστασία των υδάτων.
- θ) Λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για να πραγματοποιείται:
- ανάλυση των χαρακτηριστικών της κάθε περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού,
  - επισκόπηση των επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην κατάσταση των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων και
  - οικονομική ανάλυση της χρήσης των υδάτων.
- ι) Μεριμνά για τον έλεγχο των σημειακών και διάχυτων εκπομπών ρύπων στα επιφανειακά, υπόγεια και παράκτια ύδατα.
- ια) Εφαρμόζει μέτρα για τον έλεγχο της ρύπανσης στην πηγή μέσω του ορισμού οριακών τιμών εκπομπής και προτύπων περιβαλλοντικής ποιότητας.
- ιβ) Εφαρμόζει Πρόγραμμα Μέτρων Προστασίας από τη ρύπανση, καθώς και απορρύπανσης των υδάτων.
- ιγ) Σχεδιάζει και επιβάλλει όλα τα αναγκαία προληπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών.
- ιδ) Επιβάλλει μέτρα για την προστασία των υπόγειων υδάτων και την αντιμετώπιση αυξητικών τάσεων που προκύπτουν από ανθρώπινες δραστηριότητες στις συγκεντρώσεις ουσιών στα υπόγεια ύδατα.
- ιε) Εκδίδει τις άδειες Άδειες χρήσεως νερού και εκτέλεσης έργων αξιοποίησής του και ελέγχει την εφαρμογή τους.
- ιστ) Επιβάλλει σε υφιστάμενα ή σε νέα έργα και δραστηριότητες, που είναι πιθανό να υποβαθμίσουν τα ύδατα, τους περιορισμούς και τα μέτρα που είναι πρόσφορα για την προστασία τους.

Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, ύστερα από σύμφωνη γνώμη της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων, επιβάλλονται περιορισμοί ή άλλα μέτρα στη χρήση των υδάτων και την εκτέλεση έργων αξιοποίησής τους προκειμένου να επιτυγχάνονται οι στόχοι του Σχεδίου Διαχείρισης και των Προγραμμάτων Μέτρων και Παρακολούθησης.

Επίσης, οι Άδειες επαναχρησιμοποίησης υγρών αποβλήτων που προβλέπονται στην ΚΥΑ 145116/2011 (ΦΕΚ 354/Β/2011) εκδίδονται από το Γενικό Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, μετά από εισήγηση της αρμόδιας Διεύθυνσης Υδάτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

Οι Διευθύνσεις Υδάτων των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων αποστέλλουν αντίγραφα των αδειών επαναχρησιμοποίησης στην Ειδική Γραμματεία Υδάτων, η οποία διατηρεί το δικαίωμα παρακολούθησης και ελέγχου των αδειών επαναχρησιμοποίησης. Οι Διευθύνσεις Υδάτων των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων σε συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες πραγματοποιούν τακτικούς και έκτακτους ελέγχους, προκειμένου να διαπιστωθεί η τήρηση των όρων και των απαιτήσεων που προβλέπονται στην άδεια επαναχρησιμοποίησης των επεξεργασμένων υγρών αποβλήτων.

Σύμφωνα με το Άρθρο 7 του Ν.3199/2003 (όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει), κάθε Διεύθυνση Υδάτων εκπονεί Σχέδιο Διαχείρισης των λεκανών απορροής ποταμών αρμοδιότητάς της, το οποίο ισχύει για έξι χρόνια. Το προβλεπόμενο δηλαδή από την Οδηγία 2000/60/ΕΚ **Σχέδιο Διαχείρισης** καταρτίζεται από την αρμόδια Διεύθυνση Υδάτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και εγκρίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης ύστερα από γνώμη του τέως Περιφερειακού Συμβουλίου Υδάτων και νυν Συμβουλίου Υδάτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και σύμφωνη γνώμη της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων.

Ύστερα από αίτημα του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης είναι δυνατόν το Σχέδιο Διαχείρισης να καταρτίζεται, να αναθεωρείται ή να ενημερώνεται από την Ειδική Γραμματεία Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Στην περίπτωση αυτή το Σχέδιο Διαχείρισης εγκρίνεται από την Εθνική Επιτροπή Υδάτων μετά από εισήγηση της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, εφόσον προηγουμένως τηρηθεί η διαδικασία δημοσιοποίησης που περιγράφεται παρακάτω. Κατά την κατάρτιση, τελική επεξεργασία, αναθεώρηση ή ενημέρωση του Σχεδίου Διαχείρισης η Ειδική Γραμματεία Υδάτων συνεργάζεται με την αρμόδια Διεύθυνση Υδάτων της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, καθώς και με τα συναρμόδια Υπουργεία που εκπροσωπούνται στην Εθνική Επιτροπή Υδάτων.

Η Ειδική Γραμματεία Υδάτων μεριμνά για την ουσιαστική συμμετοχή του ενδιαφερόμενου κοινού και των φορέων εκπροσώπησης του, συμπεριλαμβανομένων των χρηστών κατά τη διαδικασία εκπόνησης, αναθεώρησης ή ενημέρωσης του Σχεδίου Διαχείρισης. Για το σκοπό αυτόν προβαίνει σε δημόσια διαβούλευση του προσχεδίου Διαχείρισης θέτοντας στη διάθεση του εν λόγω κοινού και των φορέων όλα τα σχετικά στοιχεία και τις πληροφορίες που έχει συγκεντρώσει. Ειδικότερα:

Η Ειδική Γραμματεία Υδάτων προβαίνει σε ηλεκτρονική ανάρτηση του προσχεδίου Διαχείρισης απευθύνοντας πρόσκληση προς το ενδιαφερόμενο κοινό και τους φορείς εκπροσώπησης του για να λάβουν γνώση του περιεχομένου του προκειμένου να εκφράσουν τις απόψεις τους και να υποβάλουν εγγράφως ή ηλεκτρονικά τις παρατηρήσεις τους. Η δημοσιοποίηση του προσχεδίου Διαχείρισης μπορεί να γίνεται και σε συνεργασία με την αρμόδια Διεύθυνση Υδάτων της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, χρησιμοποιώντας κάθε άλλο επιπλέον πρόσφορο μέσο.

Για τη διατύπωση και υποβολή παρατηρήσεων και απόψεων παρέχεται προθεσμία τουλάχιστον έξι (6) μηνών από τη δημοσιοποίησή του. Οι παρατηρήσεις του κοινού και των φορέων λαμβάνονται υπόψη κατά τη διαδικασία έγκρισης του Σχεδίου Διαχείρισης.»

Οι Διευθύνσεις Υδάτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου, όπως προαναφέρθηκε, αποτελούνται από επιμέρους Τμήματα με τις ακόλουθες αρμοδιότητες για τις περιοχές αρμοδιότητάς τους:

α) **Τμήμα Παρακολούθησης και Προστασίας των Υδατικών Πόρων:** είναι αρμόδιο ιδίως για τη συγκέντρωση και επεξεργασία των στοιχείων της ποσότητας και της ποιότητας των υδάτων, την παρακολούθηση και τον έλεγχο των ποιοτικών παραμέτρων και την ποσοτική κατάσταση των προστατευόμενων περιοχών, τη διαχείριση της ποιότητας των υδάτων κολύμβησης, την εφαρμογή μέτρων για τον έλεγχο των σημειακών και διάχυτων εκπομπών ρύπων στα ύδατα, την εφαρμογή Προγραμμάτων Μέτρων Προστασίας από τη ρύπανση καθώς και απορρύπανσης των υδάτων, το σχεδιασμό όλων των αναγκαίων προληπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών, την κατάρτιση και εφαρμογή των Σχεδίων Διαχείρισης και των Προγραμμάτων Μέτρων, καθώς και τη σύνταξη της ετήσιας έκθεσης εφαρμογής τους, την κατάρτιση χαρτών επικινδυνότητας και χαρτών κινδύνων πλημμύρας, κατάρτιση και εφαρμογή Σχεδίων Διαχείρισης κινδύνων πλημμύρας.

Επίσης, είναι αρμόδιο για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την πρόληψη της υποβάθμισης των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων, την αναβάθμιση και αποκατάσταση των υδατικών συστημάτων, το μετριασμό των επιπτώσεων από πλημμύρες και ξηρασίες, την κατάρτιση μητρώου προστατευόμενων περιοχών και την εφαρμογή όλων των στόχων και προτύπων που προβλέπονται για τις προστατευόμενες περιοχές, για να πραγματοποιείται η ανάλυση των χαρακτηριστικών κάθε υδατικού διαμερίσματος, η επισκόπηση των επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην κατάσταση των υδάτων και η οικονομική ανάλυση της χρήσης των υδάτων.

β) **Τμήμα Ανάπτυξης και Διμερών Σχέσεων:** είναι αρμόδιο ιδίως για την έκδοση αδειών χρήσης υδάτων και εκτέλεσης έργων αξιοποίησής τους (όπως προβλέπονται στα Άρθρα 11 και 16 του Ν. 3199/2003), την τήρηση μητρώου έργων αξιοποίησης υδατικού δυναμικού, έργων επεξεργασίας υγρών αποβλήτων και προστασίας υδατικών πόρων, την επιβολή σε υφιστάμενα ή σε νέα έργα και δραστηριότητες που είναι πιθανό να υποβαθμίσουν τα ύδατα, τους περιορισμούς και τα μέτρα που είναι

πρόσφορα για την προστασία τους, καθώς και το συντονισμό όλων των φορέων για θέματα που σχετίζονται με τη χρήση και την προστασία των υδάτων.

Επίσης, είναι αρμόδιο για την εφαρμογή διεθνών, περιφερειακών και διμερών συμφωνιών και οδηγιών για θέματα διαχείρισης και προστασίας υδάτων.

- γ) **Τμήμα Διοικητικής Υποστήριξης και Επικοινωνίας:** είναι αρμόδιο ιδίως για τη μέριμνα για την ουσιαστική συμμετοχή του κοινού στις διαδικασίες προστασίας και διαχείρισης των υδάτων και ιδίως στη διαδικασία εκπόνησης, ενημέρωσης και αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης υδατικών πόρων καθώς και των Σχεδίων Διαχείρισης κινδύνων πλημμύρας, καθώς και τη διοικητική υποστήριξη όλων των Υπηρεσιών της Διεύθυνσης.

4.3.3 Τμήματα Υδροοικονομίας Περιφερειών

Στο **Τμήμα Υδροοικονομίας της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου**, που έχει τοπική αρμοδιότητα σε όλη την Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου, στο **Τμήμα Υδροοικονομίας της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Κυκλάδων της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου**, που έχει τοπική αρμοδιότητα στις Περιφερειακές Ενότητες Κυκλάδων και στο **Τμήμα Υδροοικονομίας Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Δωδεκανήσου της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου**, που έχει τοπική αρμοδιότητα στις Περιφερειακές Ενότητες Δωδεκανήσου υπάγονται οι αρμοδιότητες που αφορούν ιδίως την προστασία και διαχείριση των υδάτων, όπως, η λήψη των αναγκαίων μέτρων για τη συμμετοχή σε προγράμματα διαπεριφερειακών ή διμερών συμφωνιών, σε συνεργασία με το αρμόδιο Υπουργείο για τη διαχείριση και προστασία των υδάτων, η λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων που προβλέπονται στα επιμέρους σχέδια διαχείρισης και προγράμματα, η έκδοση αποφάσεων του Περιφερειάρχη για την επιβολή περιορισμών ή άλλων μέτρων για τη χρήση των υδάτων και την εκτέλεση έργων αξιοποίησής τους, η διοργάνωση ενημερωτικών συναντήσεων για την ενημέρωση του κοινού σε θέματα προστασίας των υδατινών οικοσυστημάτων, η μέριμνα για τον έλεγχο των σημειακών και διάχυτων εκπομπών ρύπων στα επιφανειακά, υπόγεια και παράκτια ύδατα, η εφαρμογή και η επιβολή όλων των αναγκαίων προληπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών, η επιβολή μέτρων και κυρώσεων για την προστασία των υδάτων και την αντιμετώπιση αυξητικών τάσεων που προκύπτουν από ανθρώπινες δραστηριότητες στις συγκεντρώσεις ουσιών στα υπόγεια ύδατα και η διενέργεια δειγματοληπτικών ελέγχων, προκειμένου να διαπιστωθεί η ποιότητα των πλαστικών σωλήνων και των εξαρτημάτων από μη πλαστικοποιημένο πολυβινυλοχλωρίδιο (σκληρό PVC), που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά πόσιμου νερού και αποχετευτικών λυμάτων, καθώς και για συστήματα αποχετεύσεως στα κτίρια (Άρθρο 5 του ΠΔ 137/2010, ΦΕΚ 230/Α/2010 και Άρθρα 14&15 Απόφασης 49947/2015, ΦΕΚ 1666/Β/2015)

4.3.4. Τμήματα & Γραφεία Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Περιφερειακών Ενοτήτων

Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου

Στα Τμήματα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας των Περιφερειακών Ενοτήτων Σάμου και Χίου υπάγονται οι αρμοδιότητες του τομέα του περιβάλλοντος, οι οποίες ανάγονται ιδίως στον έλεγχο της τήρησης των περιβαλλοντικών όρων για δραστηριότητες και έργα, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, στη λήψη μέτρων για την προστασία του περιβάλλοντος, στην εφαρμογή μέτρων, προγραμμάτων και δράσεων, καθώς και αρμοδιότητες που αφορούν την προστασία και διαχείριση των υδάτων στην Περιφερειακή Ενότητα. Ειδικότερα, το Τμήμα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας της Περιφερειακής Ενότητας Σάμου, ασκεί τις αρμοδιότητες της παραγράφου αυτής και για την Περιφερειακή Ενότητα Ικαρίας (Άρθρο 5 του ΠΔ 137/2010, ΦΕΚ 230/Α/2010).

Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου

Στα Γραφεία Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Άνδρου, Θήρας, Κέας-Κύθνου, Μήλου, Μυκόνου, Νάξου, Πάρου, Τήνου Καλύμνου, Καρπάθου και Κω υπάγονται οι αρμοδιότητες του τομέα του περιβάλλοντος, οι οποίες ανάγονται ιδίως στον έλεγχο της τήρησης των περιβαλλοντικών όρων για δραστηριότητες και έργα, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, στη λήψη μέτρων για την προστασία του περιβάλλοντος, στην εφαρμογή μέτρων, προγραμμάτων και δράσεων, καθώς και αρμοδιότητες που αφορούν την προστασία και διαχείριση των υδάτων (Άρθρα 14&15 Απόφασης 49947/2015, ΦΕΚ 1666/Β/2015)

4.4 Αρμόδιες υπηρεσίες για επιμέρους θέματα που σχετίζονται με την διαχείριση των υδατικών πόρων

Πέρα από τις αρμόδιες αρχές που προαναφέρθηκαν, υπάρχουν και άλλες υπηρεσίες (εθνικές ή περιφερειακές) που εμπλέκονται σε επιμέρους θέματα που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με τη διαχείριση των υδατικών πόρων (π.χ. με το σχεδιασμό, κατασκευή ή λειτουργία έργων χρήσης νερού ή την παροχή υπηρεσιών ύδατος). Στον πίνακα που ακολουθεί έχουν καταγραφεί όλες αυτές οι εμπλεκόμενες υπηρεσίες ή φορείς και δίνεται σύντομη περιγραφή των αρμοδιοτήτων τους καθώς και οι διατάξεις με την οποία καθορίστηκαν αυτές.

Πίνακας 4.1. Σχετικές Υπηρεσίες και Φορείς στο Υδατικό Διαμέρισμα Νήσων Αιγαίου

Υπηρεσία/Φορέας	Υπαγωγή/Αρμοδιότητα/Εποπτεία	Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	Κύριες Αρμοδιότητες
Δ/νση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Βορείου Αιγαίου, Δ/νση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Νοτίου Αιγαίου	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου	Ν.3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010), ΠΔ 43 (ΦΕΚ 236/Α/2010)	Οι Διευθύνσεις Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού είναι αρμόδιες για τον προγραμματισμό και την εφαρμογή της περιβαλλοντικής, χωροταξικής και πολεοδομικής πολιτικής στις αντίστοιχες Περιφέρειες στο πλαίσιο των αρχών και εθνικών κατευθύνσεων για την προστασία του περιβάλλοντος και τη βιώσιμη ανάπτυξη. Τα Τμήματα Περιβαλλοντικού και Χωρικού Σχεδιασμού των Διευθύνσεων είναι αρμόδια ιδίως για την εξειδίκευση των κατευθυντήριων γραμμών περιβαλλοντικής και χωροταξικής πολιτικής στο επίπεδο της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, το συντονισμό των ενεργειών για την παρακολούθηση και προστασία του περιβάλλοντος, τη διαδικασία προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης και αξιολόγησης έργων και δραστηριοτήτων, την έγκριση περιβαλλοντικών όρων έργων και δραστηριοτήτων.
Δ/νση Αγροτικών Υποθέσεων Βορείου Αιγαίου, Δ/νση Αγροτικών Υποθέσεων Νοτίου Αιγαίου	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου	>>	Οι Διευθύνσεις Αγροτικών Υποθέσεων είναι αρμόδιες ιδίως για θέματα αναδασμού και εποίκισμού, καθώς και για θέματα γεωργικών εκμεταλλεύσεων και αλιείας στις αντίστοιχες Περιφέρειες. Οι Διευθύνσεις Αγροτικών Υποθέσεων συγκροτούνται από τα ακόλουθα Τμήματα: α) Τμήμα Αναδασμού και εποίκισμού, το οποίο είναι αρμόδιο ιδίως για το συντονισμό των εργασιών αναδασμού – εποίκισμού στην αντίστοιχη Περιφέρεια, τη συμμετοχή σε επιτροπές που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία και σε επιτροπές ανάθεσης μελετών στον ιδιωτικό τομέα, την επίβλεψη, έλεγχο και παραλαβή εργασιών που ανατίθενται στον ιδιωτικό τομέα, καθώς και τη συμμετοχή σε τοπογραφικά συνεργεία για την εκτέλεση εργασιών αναδασμού – εποίκισμού. β) Τμήμα Γεωργικών Εκμεταλλεύσεων και Αλιείας, το οποίο είναι αρμόδιο στην αντίστοιχη Περιφέρεια ιδίως για τη χορήγηση άδειας συλλογής υδρόβιων οργανισμών για ερευνητικούς σκοπούς, την ίδρυση ιχθυοσκαλών και τον καθορισμό της έδρας αυτών, την κατάρτιση προγραμμάτων ιχθυοτροφικής ανάπτυξης των ορεινών ρεόντων υδάτων, για θέματα μίσθωσης υδάτινων εκτάσεων για ίδρυση, επέκταση ή μετεγκατάσταση μονάδων υδατοκαλλιέργειας εντατικής ή ημιεντατικής μορφής, καθώς και για θέματα γεωργικών εκμεταλλεύσεων στο πλαίσιο των σχετικών κανονιστικών ρυθμίσεων.

Υπηρεσία/Φορέας	Υπαγωγή/Αρμοδιότητα/ Εποπτεία	Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	Κύριες Αρμοδιότητες
Δ/νση Συντονισμού και Επιθεώρησης Δασών	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου	>>	Η Διεύθυνση Συντονισμού και Επιθεώρησης Δασών έχει ιδίως αρμοδιότητα το συντονισμό, την εποπτεία και τον έλεγχο όλων των δασικών Υπηρεσιών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και του προσωπικού τους. Οφείλει να βρίσκεται σε συνεχή συνεργασία με το καθ' ύλην αρμόδιο Υπουργείο για την καλύτερη αντιμετώπιση των προβλημάτων και των υποθέσεων αρμοδιότητάς της και να ακολουθεί τις οδηγίες του.
Δ/νση Πολιτικής Προστασίας	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου	>>	Η Διεύθυνση Πολιτικής Προστασίας υπάγεται απευθείας στο Γενικό Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και είναι αρμόδια ιδίως για το σχεδιασμό και την οργάνωση σε θέματα πρόληψης, ενημέρωσης και αντιμετώπισης των καταστροφών ή καταστάσεων έκτακτης ανάγκης σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, καθώς και για το συντονισμό όλων των Υπηρεσιών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης για την εξασφάλιση της ετοιμότητας, την αντιμετώπιση των καταστροφών και την αποκατάσταση των ζημιών
Δ/νση Τεχνικού Ελέγχου Τμήμα Τεχνικής Υποστήριξης	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου	>>	Η Διεύθυνση Τεχνικού Ελέγχου είναι αρμόδια για θέματα τεχνικής υποστήριξης της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, διαχείρισης ορυκτών πόρων και ελέγχου ποιότητας υλικών δημοσίων έργων. Το Τμήμα Τεχνικής Υποστήριξης είναι αρμόδιο ιδίως για την έκδοση απόφασης για την παραχώρηση ερευνητικών γεωτρήσεων του ΙΓΜΕ προς εκμετάλλευση σε δήμους, την παραχώρηση χρήσης χώρων και οικοπεδικών εκτάσεων της χερσαίας Ζώνης Λιμένα για την ανέγερση κτιρίων, σε μεταλλευτικές επιχειρήσεις, καθώς και τον έλεγχο και την εποπτεία προστατευτικών έργων και προσχώσεων σε Ζώνη Αιγιαλού. Επίσης, είναι αρμόδιο να παρέχει την απαραίτητη τεχνική υποστήριξη στη Διεύθυνση Εθνικών Κληροδοτημάτων για θέματα αρμοδιότητάς της
Δ/νσεις Δασών	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου	>>	Η Διεύθυνση Δασών ανά νομό της Αποκεντρωμένης Διοίκησης είναι αρμόδια ιδίως για τη δασική ανάπτυξη και την προστασία των δασών και δασικών εκτάσεων, την εκτέλεση δασοτεχνικών έργων, τις δασικές χαρτογραφήσεις και ιδιοκτησιακά θέματα του νομού. Οφείλει να βρίσκεται σε συνεχή συνεργασία με το καθ' ύλην αρμόδιο Υπουργείο για την καλύτερη αντιμετώπιση των προβλημάτων και των υποθέσεων αρμοδιότητάς της και να ακολουθεί τις οδηγίες του.
Αυτοτελής Δ/νσεις Πολιτικής Προστασίας	Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου & Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου	N. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) N.3852/2010 (ΦΕΚ	Κύριες αρμοδιότητες των Διευθύνσεων Πολιτικής Προστασίας είναι: α) Ο συντονισμός και η επίβλεψη του έργου της πολιτικής προστασίας για την πρόληψη, ετοιμότητα, αντιμετώπιση και αποκατάσταση των καταστροφών, εντός των

Υπηρεσία/Φορέας	Υπαγωγή/Αρμοδιότητα/ Εποπτεία	Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	Κύριες Αρμοδιότητες
		87/Α/2010) ΠΔ 137/2010 (ΦΕΚ 230/Α/2010) ΠΔ 130/2010 (ΦΕΚ 223/Α/2010) και 49947/2015 Απόφαση Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου (ΦΕΚ 1666/Β/2015)	<p>ορίων της εδαφικής της περιφέρειας.</p> <p>β) Η ευθύνη για την εφαρμογή του ετήσιου εθνικού σχεδιασμού πολιτικής προστασίας, κατά το σκέλος που τα οικεία προγράμματα, μέτρα και δράσεις εφαρμόζονται σε επίπεδο περιφέρειας.</p> <p>γ) Η διατύπωση εισηγήσεων για το σχεδιασμό πολιτικής προστασίας της περιφέρειας, προκειμένου να αποτελέσουν αντικείμενο της εισήγησης για τον ετήσιο εθνικό σχεδιασμό πολιτικής προστασίας από τη Διυπουργική Επιτροπή.</p> <p>δ) Ο σχεδιασμός και η οργάνωση θεμάτων πρόληψης, ενημέρωσης και αντιμετώπισης των καταστροφών ή καταστάσεων έκτακτης ανάγκης, καθώς και η διάθεση και ο συντονισμός της δράσης του απαραίτητου δυναμικού και μέσω προς την κατεύθυνση αυτή.</p> <p>Την Αυτοτελή Διεύθυνση Πολιτικής Προστασίας Βορείου Αιγαίου απαρτίζουν τα ακόλουθα Τμήματα:</p> <p>α. Τμήμα Πολιτικής Προστασίας Περιφερειακής Ενότητας Λέσβου, με έδρα τη Μυτιλήνη και τοπική αρμοδιότητα στις Περιφερειακές Ενότητες Λέσβου και Λήμνου.</p> <p>β. Τμήμα Πολιτικής Προστασίας Περιφερειακής Ενότητας Σάμου, με έδρα τη Σάμο και τοπική αρμοδιότητα στις Περιφερειακές Ενότητες Σάμου και Ικαρίας.</p> <p>γ. Τμήμα Πολιτικής Προστασίας Περιφερειακής Ενότητας Χίου, με έδρα τη Χίο και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφερειακή Ενότητα Χίου.</p> <p>Την Αυτοτελή Διεύθυνση Πολιτικής Προστασίας Νοτίου Αιγαίου απαρτίζουν τα ακόλουθα Τμήματα:</p> <p>α) Τμήμα Πολιτικής Προστασίας Κυκλάδων με έδρα την Ερμούπολη και τοπική αρμοδιότητα στις Περιφερειακές Ενότητες Κυκλάδων.</p> <p>Σε επίπεδο Περιφερειακών Ενοτήτων λειτουργούν τα κάτωθι γραφεία τα οποία υποστηρίζουν το Τμήμα σε τοπικό επίπεδο:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Γραφείο Πολιτικής Προστασίας Άνδρου με έδρα τη Χώρα. - Γραφείο Πολιτικής Προστασίας Θήρας με έδρα τα Φηρά. - Γραφείο Πολιτικής Προστασίας Κέας-Κύθνου με έδρα την Ιουλίδα. - Γραφείο Πολιτικής Προστασίας Μήλου με έδρα τη Μήλο. - Γραφείο Πολιτικής Προστασίας Μυκόνου με έδρα τη Μύκονο. - Γραφείο Πολιτικής Προστασίας Νάξου με έδρα τη Χώρα.

Υπηρεσία/Φορέας	Υπαγωγή/Αρμοδιότητα/ Εποπτεία	Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	Κύριες Αρμοδιότητες
			<ul style="list-style-type: none"> - Γραφείο Πολιτικής Προστασίας Πάρου με έδρα την Παροικία. - Γραφείο Πολιτικής Προστασίας Τήνου με έδρα την Τήνο. β) Τμήμα Πολιτικής Προστασίας Δωδεκανήσου με έδρα τη Ρόδο και τοπική αρμοδιότητα στις Περιφερειακές Ενότητες Δωδεκανήσου. Σε επίπεδο Περιφερειακών Ενοτήτων λειτουργούν τα κάτωθι γραφεία τα οποία υποστηρίζουν το Τμήμα σε τοπικό επίπεδο: <ul style="list-style-type: none"> - Γραφείο Πολιτικής Προστασίας Καλύμνου με έδρα την Πόθια. - Γραφείο Πολιτικής Προστασίας Καρπάθου με έδρα την Κάρπαθο. - Γραφείο Πολιτικής Προστασίας Κω με έδρα την Κω.
Δ/νσεις Δημόσιας Υγείας	Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου & Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου	>>	Οι αρμοδιότητες των Διευθύνσεων Δημόσιας Υγείας ανάγονται ιδίως στη διαφύλαξη και βελτίωση της υγείας και της ευεξίας του πληθυσμού, τοπικού, παγκόσμιου, μετακινούμενου και μη, μέσω πολυτομεακών συνεργασιών και πρακτικών που αποσκοπούν στην προάσπιση και προαγωγή της υγείας και της ευεξίας του ατόμου. Η Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας Βορείου Αιγαίου έχει τοπική αρμοδιότητα σε όλη την Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου. Το Τμήμα Περιβαλλοντικής Υγιεινής και Υγειονομικού Ελέγχου Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας Βορείου Αιγαίου είναι αρμόδιο μεταξύ άλλων για την εξασφάλιση της υγιεινής του περιβάλλοντος, ιδίως γνωματεύσεις για άδεια διάθεσης αποβλήτων, έλεγχο ύδρευσης, λήψη μέτρων σε θέματα υγιεινής περιβάλλοντος στις Περιφερειακές Ενότητες Λέσβου και Λήμνου. Η Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας Δωδεκανήσου με έδρα τη Ρόδο έχει επιτελικές αρμοδιότητες σε όλη την Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου και εκτελεστικές αρμοδιότητες στις Περιφερειακές Ενότητες Δωδεκανήσου. Η Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας Κυκλάδων με έδρα την Ερμούπολη έχει τοπική αρμοδιότητα στις Περιφερειακές Ενότητες Κυκλάδων. Τα Τμήματα Περιβαλλοντικής Υγιεινής και Υγειονομικού Ελέγχου των Διευθύνσεων Δημόσιας Υγείας Δωδεκανήσου και Κυκλάδων είναι αρμόδια μεταξύ άλλων για την εξασφάλιση της υγιεινής του περιβάλλοντος, ιδίως γνωματεύσεις για άδεια διάθεσης αποβλήτων, έλεγχο ύδρευσης, λήψη μέτρων σε θέματα υγιεινής περιβάλλοντος, στις Περιφερειακές Ενότητες Δωδεκανήσου και Κυκλάδων αντίστοιχα.
Δ/νσεις Περιβάλλοντος και	Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου & Περιφέρεια	>>	Οι αρμοδιότητες των Διευθύνσεων Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού ανάγονται ιδίως στον έλεγχο τήρησης των περιβαλλοντικών όρων για δραστηριότητες και έργα

Υπηρεσία/Φορέας	Υπαγωγή/Αρμοδιότητα/Εποπτεία	Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	Κύριες Αρμοδιότητες
Χωρικού Σχεδιασμού	Νοτίου Αιγαίου		<p>σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, τη λήψη μέτρων για την προστασία του περιβάλλοντος, την κατάρτιση και έγκριση του περιφερειακού σχεδιασμού διαχείρισης των στερεών αποβλήτων στο πλαίσιο του αντίστοιχου εθνικού σχεδιασμού σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία και στην εφαρμογή μέτρων, προγραμμάτων και δράσεων της περιφέρειας, καθώς και στη μέριμνα για τη μελέτη και ανάπτυξη της χωροταξικής κατανομής των δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται στο πλαίσιο της Περιφέρειας.</p> <p>Η Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Βορείου Αιγαίου έχει έδρα τη Μυτιλήνη και τοπική αρμοδιότητα σε όλη την Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου. Η Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Κυκλάδων έχει έδρα την Ερμούπολη και τοπική αρμοδιότητα στις Περιφερειακές Ενότητες Κυκλάδων. Η Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Δωδεκανήσου έχει έδρα τη Ρόδο και τοπική αρμοδιότητα στις Περιφερειακές Ενότητες Δωδεκανήσου.</p>
Δ/νση Τεχνικών Έργων/Τμ. Δομών Περιβάλλοντος	Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου	Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) Ν.3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) ΠΔ 137/2010 (ΦΕΚ 230/Α/2010)	Η Διεύθυνση Τεχνικών Έργων έχουν ως αποστολή το σχεδιασμό, προγραμματισμό, συντονισμό των τεχνικών έργων όλης της Περιφέρειας, τη μελέτη, εκτέλεση, επίβλεψη, παραλαβή και συντήρηση των τεχνικών έργων που εκτελούνται σε περισσότερες της μίας περιφερειακές ενότητες. <u>Στο Τμήμα Δομών Περιβάλλοντος</u> υπάγονται ιδίως οι αρμοδιότητες που ανάγονται στην εκτέλεση και μελέτη εγγειοβελτιωτικών έργων, έργων περιβάλλοντος και υδραυλικών έργων, καθώς και στην κατασκευή και συντήρηση κτιριακών και λοιπών αρχιτεκτονικών έργων, που κατά αρμοδιότητα ανήκουν στην Περιφέρεια.
Δ/νση Βιομηχανίας, Ενέργειας και Φυσικών Πόρων	Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου	Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) Ν.3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) ΠΔ 137/2010 (ΦΕΚ 230/Α/2010)	Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Βιομηχανίας, Ενέργειας και Φυσικών Πόρων ανάγονται ιδίως στη χορήγηση αδειών ίδρυσης και λειτουργίας βιομηχανιών και βιοτεχνιών, σύμφωνα με τη κείμενη νομοθεσία, στον καθορισμό και τον αποχαρκτηρισμό λατομικών περιοχών καθώς και στην άσκηση αρμοδιοτήτων που μεταφέρονται στην Περιφέρεια από την Κεντρική Διοίκηση. Στις Περιφερειακές Ενότητες Λέσβου και Λήμνου, το τμήμα Τεχνικών Εφαρμογών είναι αρμόδιο για τη χορήγηση αδειών εγκατάστασης, λειτουργίας, ελέγχου και μελετών.
Δ/νσεις Ανάπτυξης	Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου	ΠΔ 130/2010 (ΦΕΚ 223/Α/2010) και 49947/2015 Απόφαση	Οι αρμοδιότητες των Διευθύνσεων Ανάπτυξης Κυκλάδων και Δωδεκανήσου ανάγονται ιδίως στη χορήγηση αδειών ίδρυσης και λειτουργίας βιομηχανιών και βιοτεχνιών, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, στον καθορισμό και τον αποχαρκτηρισμό

Υπηρεσία/Φορέας	Υπαγωγή/Αρμοδιότητα/Εποπτεία	Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	Κύριες Αρμοδιότητες
		Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου (ΦΕΚ 1666/Β/2015)	λατομικών περιοχών, σε θέματα εμπορίου και ανωνύμων εταιρειών, καθώς και στην άσκηση αρμοδιοτήτων που μεταφέρονται στην Περιφέρεια από την Κεντρική Διοίκηση. Τα Τμήματα Βιομηχανίας, Ενέργειας και Φυσικών Πόρων των ανωτέρω Διευθύνσεων είναι αρμόδια ιδίως για τη χορήγηση αδειών εγκατάστασης, λειτουργίας, ελέγχου και μελετών και όλων των σχετικών διοικητικών και τεχνικών θεμάτων και ζητημάτων που αφορούν θέματα ανάπτυξης, ενέργειας, φυσικών πόρων, επενδύσεων και προστασίας περιβάλλοντος.
Δ/νσεις Αγροτικής Οικονομίας	Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου & Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου	Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) Ν.3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) ΠΔ 137/2010 (ΦΕΚ 230/Α/2010) ΠΔ 130/2010 (ΦΕΚ 223/Α/2010) και 49947/2015 Απόφαση Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου (ΦΕΚ 1666/Β/2015)	<p>Οι αρμοδιότητες των Διευθύνσεων Αγροτικής Οικονομίας Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, Κυκλάδων και Δωδεκανήσου ανάγονται ιδίως στην κατάρτιση ετήσιων και πολυετών περιφερειακών αναπτυξιακών προγραμμάτων για τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία, στην εκπόνηση και αξιολόγηση σχετικών μελετών και μέτρων πολιτικής, καθώς και στη μέριμνα για την ανάπτυξη και την ποιοτική βελτίωση της γεωργίας και της κτηνοτροφίας στον τομέα της φυτικής και ζωικής παραγωγής αντίστοιχα, σε συνδυασμό με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό των αγροτικών εκμεταλλεύσεων καθώς και αρμοδιότητες τοπογραφίας, εποίκισμού και αναδάσμου.</p> <p>Η Διεύθυνση Αγροτικής Οικονομίας Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου ασκεί επίσης όλες τις αρμοδιότητες του τομέα αγροτικής οικονομίας στις Περιφερικές Ενότητες Λέσβου και Λήμνου. Η Διεύθυνση Αγροτικής Οικονομίας Κυκλάδων ασκεί επίσης όλες τις αρμοδιότητες του τομέα αγροτικής οικονομίας στις περιφερειακές ενότητες του νομού Κυκλάδων. Η Διεύθυνση Αγροτικής Οικονομίας Δωδεκανήσου Ασκεί επίσης όλες τις αρμοδιότητες του τομέα αγροτικής οικονομίας στις περιφερειακές ενότητες του νομού Δωδεκανήσου.</p> <p>Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Αγροτικής Οικονομίας Δωδεκανήσου και των τμημάτων αυτής είναι επιτελικές για όλη την Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου και εκτελεστικές για τις Περιφερειακές Ενότητες Δωδεκανήσου. Ασκεί επίσης όλες τις αρμοδιότητες του τομέα αγροτικής οικονομίας στις περιφερειακές ενότητες του νομού Δωδεκανήσου.</p> <p>Το <u>Τμήμα Προγραμματισμού</u> της Διεύθυνσης Αγροτικής Οικονομίας της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου είναι αρμόδιο ιδίως για την κατάρτιση ετήσιων και πολυετών περιφερειακών αναπτυξιακών προγραμμάτων για τη γεωργία, την κτηνοτροφία και</p>

Υπηρεσία/Φορέας	Υπαγωγή/Αρμοδιότητα/ Εποπτεία	Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	Κύριες Αρμοδιότητες
			<p>την αλιεία, καθώς και για την εκπόνηση και αξιολόγηση σχετικών μελετών και μέτρων πολιτικής, για την παρακολούθηση εκτέλεσης των ανωτέρω προγραμμάτων, την έγκριση, τον έλεγχο και την παραλαβή έργων και εργασιών περιφερειακού επιπέδου, τη διαφύλαξη και προστασία της γεωργικής γης από αλλαγή χρήσης της και ιδιαίτερα της γεωργικής γης με υψηλή παραγωγικότητα, τη σύνταξη τομεακών και λοιπών προγραμμάτων έργων υποδομής για τη μεταποίηση αγροτικών προϊόντων και την πρόταση για την ένταξή τους σε τομεακά εθνικά προγράμματα, την αντιμετώπιση των τεχνικών, οικονομικών και διαρθρωτικών προβλημάτων των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, την κατάρτιση μελετών και εφαρμογή προγραμμάτων ανάπτυξης του ιχθυοπονικού πλούτου των ορεινών ρεόντων υδάτων, σε συνεργασία με τις αρμόδιες δασικές υπηρεσίες, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, καθώς και την κατάρτιση μελετών ανάπτυξης του ιχθυοπονικού εν γένει πλούτου.</p> <p>Το <u>Τμήμα Αλιείας</u> της Διεύθυνσης Αγροτικής Οικονομίας της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου είναι αρμόδιο ιδίως για τη διοίκηση, διαχείριση και εκμετάλλευση των ιχθυοτρόφων εν γένει υδάτων, τον καθορισμό προστατευτικής ζώνης εκμισθωμένου ιχθυοτροφείου, το χαρακτηρισμό ως γεωργικών επιχειρήσεων βιοτεχνικών και βιομηχανικών εγκαταστάσεων που αφορούν υδατοκαλλιεργητικές εκμεταλλεύσεις, την έκδοση απόφασης επιλογής του τρόπου εκμετάλλευσης των ιχθυοτρόφων υδάτων, καθώς και την έκδοση απόφασης εκμίσθωσης, χωρίς δημοπρασία, επαπτόμενου των συνόρων ιχθυοτρόφου ύδατος και τον καθορισμό των όρων της σύμβασης. Επιπλέον για τις Περιφερειακές Ενότητες Λέσβου και Λήμνου, το τμήμα αυτό είναι αρμόδιο για τη μίσθωση, με δημοπρασία, των ιχθυοτρόφων υδάτων, εν γένει, τον καθορισμό της προστατευτικής ζώνης πέριξ του τοποθετούμενου αλιευτικού εργαλείου, σε θαλάσσιους παραλιακούς χώρους, την απόφαση αυξομείωσης των συμβατικών δόσεων μίσθωσης ιχθυοτροφείου σε ιδιώτες, καθώς και για τη χορήγηση αδειών ίδρυσης συσκευαστηρίων νωπών αλιευμάτων και εργαστηρίων συσκευασίας και μεταποίησης κατεψυγμένων αλιευμάτων και την ίδρυση ιχθυοσκαλών και τον καθορισμό της έδρας αυτών.</p> <p>Τα Τμήματα Προγραμματισμού των Διευθύνσεων Αγροτικής Οικονομίας Κυκλάδων και Δωδεκανήσου είναι αρμόδια ιδίως για την κατάρτιση ετήσιων και πολυετών περιφερειακών αναπτυξιακών προγραμμάτων για τη γεωργία, την κτηνοτροφία και</p>

Υπηρεσία/Φορέας	Υπαγωγή/Αρμοδιότητα/Εποπτεία	Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	Κύριες Αρμοδιότητες
			την αλιεία, καθώς και για την εκπόνηση και αξιολόγηση σχετικών μελετών και μέτρων πολιτικής, για την παρακολούθηση εκτέλεσης των ανωτέρω προγραμμάτων, την έγκριση, τον έλεγχο και την παραλαβή έργων και εργασιών περιφερειακού επιπέδου, τη διαφύλαξη και προστασία της γεωργικής γης από αλλαγή χρήσης της και ιδιαίτερα της γεωργικής γης με υψηλή παραγωγικότητα, τη σύνταξη τομεακών και λοιπών προγραμμάτων έργων υποδομής για τη μεταποίηση αγροτικών προϊόντων και την πρόταση για την ένταξη τους σε τομεακά εθνικά προγράμματα καθώς και την αντιμετώπιση των τεχνικών, οικονομικών και διαρθρωτικών προβλημάτων των γεωργικών εκμεταλλεύσεων.
Δ/νσεις Αλιείας	Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου	ΠΔ 130/2010 (ΦΕΚ 223/Α/2010) και 49947/2015 Απόφαση Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου (ΦΕΚ 1666/Β/2015)	Οι αρμοδιότητες των Διευθύνων Αλιείας Δωδεκανήσου και Κυκλάδων ανάγονται ιδίως στη συγκέντρωση, καταγραφή, επεξεργασία στοιχείων για το αλιευτικό δυναμικό σε επίπεδο Περιφέρειας, την κατάρτιση μελετών και εφαρμογής προγραμμάτων ανάπτυξης του ιχθυοπονικού πλούτου. Η Διεύθυνση Αλιείας Δωδεκανήσου έχει επιτελική αρμοδιότητα σε όλη την Περιφέρεια και εκτελεστική αρμοδιότητα στις Περιφερειακές Ενότητες Δωδεκανήσου. Η Διεύθυνση Αλιείας Κυκλάδων έχει τοπική αρμοδιότητα στις Περιφερειακές Ενότητες Κυκλάδων.
Δ/νση Δημόσιας Υγείας	Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου	ΠΔ 130/2010 (ΦΕΚ 223/Α/2010) και 49947/2015 Απόφαση Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου (ΦΕΚ 1666/Β/2015)	Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Δημόσιας Υγείας Δωδεκανήσου και των Τμημάτων αυτής είναι επιτελικές για όλη την Περιφέρεια και εκτελεστικές για τις Περιφερειακές Ενότητες Δωδεκανήσου. Η Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας Κυκλάδων έχει τοπική αρμοδιότητα στις Περιφερειακές Ενότητες Κυκλάδων. Τα Τμήματα Περιβαλλοντικής Υγιεινής και Υγειονομικού Ελέγχου είναι αρμόδια ιδίως για την εξασφάλιση της δημόσιας υγείας με τον υγειονομικό έλεγχο ιδίως την εφαρμογή υγειονομικής νομοθεσίας, την έκδοση τοπικών υγειονομικών διατάξεων, τη λήψη μέτρων σε θέματα δημόσιας υγιεινής, την επιβολή κυρώσεων, την έκδοση γνωματεύσεων για τη χορήγηση αδειών όλων των επιχειρήσεων υγειονομικού ενδιαφέροντος, την εξασφάλιση της υγιεινής του περιβάλλοντος, ιδίως γνωματεύσεις για άδεια διάθεσης αποβλήτων, ηχομετρήσεις, έλεγχο ύδρευσης, λήψη μέτρων σε θέματα υγιεινής περιβάλλοντος, στις Περιφερειακές Ενότητες.
Δ/νσεις Τεχνικών Έργων	Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου & Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου	Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) Ν.3852/2010 (ΦΕΚ	Οι Διευθύνσεις Τεχνικών Έργων των Περιφερειακών Ενότητων Λέσβου, Σάμου και Χίου έχουν ως αποστολή το σχεδιασμό, προγραμματισμό, συντονισμό των τεχνικών έργων των αντίστοιχων Περιφερειακών Ενότητων και των Περιφερειακών Ενότητων

Υπηρεσία/Φορέας	Υπαγωγή/Αρμοδιότητα/Εποπτεία	Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	Κύριες Αρμοδιότητες
		87/Α/2010) ΠΔ 137/2010 (ΦΕΚ 230/Α/2010) ΠΔ 130/2010 (ΦΕΚ 223/Α/2010) και 49947/2015 Απόφαση Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου (ΦΕΚ 1666/Β/2015)	Λήμνου και Ικαρίας, τη μελέτη, εκτέλεση, επίβλεψη, παραλαβή και συντήρησή τους και συνεργάζονται με τα καθ' ύλην αρμόδια Υπουργεία για την εφαρμογή της υφιστάμενης νομοθεσίας κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους. Στα Τμήματα Δομών Περιβάλλοντος των Διευθύνσεων Τεχνικών Έργων των Περιφερειακών Ενοτήτων της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου υπάγονται ιδίως οι αρμοδιότητες που ανάγονται στην εκτέλεση και μελέτη εγγειοβελτιωτικών έργων, έργων περιβάλλοντος και υδραυλικών έργων, καθώς και στην κατασκευή και συντήρηση κτιριακών και λοιπών αρχιτεκτονικών έργων, που κατά αρμοδιότητα ανήκουν στην Περιφέρεια και ασκούνται στο επίπεδο της περιφερειακής ενότητας, καθώς και στην άσκηση εποπτείας επί των Γενικών Οργανισμών Εγγείων Βελτιώσεων (ΓΟΕΒ), σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Οι Διευθύνσεις Τεχνικών Έργων Κυκλάδων και Δωδεκανήσου έχουν ως αποστολή τη μελέτη, εκτέλεση, επίβλεψη, παραλαβή και συντήρηση των τεχνικών έργων στις Περιφερειακές Ενότητες Κυκλάδων και Δωδεκανήσου αντίστοιχα. Στα Τμήματα Εκτέλεσης Έργων των Διευθύνσεων Τεχνικών Έργων Κυκλάδων και Δωδεκανήσου υπάγονται ιδίως οι αρμοδιότητες που ανάγονται στην εκτέλεση των έργων οδοποιίας, των λιμενικών έργων, των κτιριακών και λοιπών αρχιτεκτονικών έργων, των εγγειοβελτιωτικών έργων, των έργων περιβάλλοντος και των υδραυλικών έργων καθώς και στην άσκηση εποπτείας επί των Γενικών Οργανισμών Εγγείων Βελτιώσεων (ΓΟΕΒ), σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία και στη διαχείριση και συντήρηση οχημάτων και μηχανημάτων έργων που κατ' αρμοδιότητα ανήκουν στις Περιφερειακές Ενότητες Κυκλάδων και Δωδεκανήσου αντίστοιχα.
Δ/νσεις Ανάπτυξης – Τμ. Χορήγησης Αδειών Ανάπτυξης, Ενέργειας και Φυσικών Πόρων	Περιφερειακές Ενότητες Σάμου και Χίου Αιγαίου	Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) Ν.3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) ΠΔ 137/2010 (ΦΕΚ 230/Α/2010)	Τα τμήματα Χορήγησης Αδειών Ανάπτυξης, Ενέργειας και Φυσικών Πόρων των Διευθύνσεων Ανάπτυξης των Περιφερειακών Ενοτήτων Σάμου και Χίου είναι αρμόδια ιδίως για τη χορήγηση αδειών εγκατάστασης, λειτουργίας, ελέγχου, μελετών και όλων των σχετικών διοικητικών και τεχνικών θεμάτων και ζητημάτων που αφορούν θέματα ανάπτυξης, ενέργειας, φυσικών πόρων, επενδύσεων και προστασίας περιβάλλοντος. Ειδικότερα, το Τμήμα Χορήγησης Αδειών Ανάπτυξης, Ενέργειας και Φυσικών Πόρων, της Διεύθυνσης Ανάπτυξης της Περιφερειακής Ενότητας Σάμου, ασκεί τις αρμοδιότητες της παραγράφου αυτής και για την Περιφερειακή Ενότητα Ικαρίας (για τις ΠΕ Λέσβου και Λήμνου αρμόδιο είναι το Τμήμα Τεχνικών Εφαρμογών της

Υπηρεσία/Φορέας	Υπαγωγή/Αρμοδιότητα/Εποπτεία	Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	Κύριες Αρμοδιότητες
			Διεύθυνσης Βιομηχανίας, Ενέργειας και Φυσικών Πόρων)
Δ/νσεις Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής	Περιφερειακές Ενότητες Σάμου και Χίου	Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) Ν.3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) ΠΔ 137/2010 (ΦΕΚ 230/Α/2010)	<p>Οι αρμοδιότητες των Διευθύνσεων Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής των Περιφερειακών Ενοτήτων Σάμου και Χίου ανάγονται ιδίως στη μέριμνα για την ανάπτυξη και την ποιοτική βελτίωση των τομέων της φυτικής και της ζωικής παραγωγής στην περιοχή των αντίστοιχων περιφερειακών ενοτήτων και της Περιφερειακής Ενότητας Ικαρίας, τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό των αγροτικών εκμεταλλεύσεων, τη διενέργεια ελέγχων, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, για την προστασία του ζωικού κεφαλαίου στην περιφέρεια, την εξασφάλιση της υγείας των ζώων και τη λήψη μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας σε κάθε περιφερειακή ενότητα.</p> <p>Το <u>Τμήμα Φυτικής και Ζωικής Παραγωγής</u> μεταξύ άλλων είναι αρμόδιο ιδίως για την υποβολή προτάσεων και μελετών για την εφαρμογή προγραμμάτων αναδιάρθρωσης των καλλιεργειών και την παρακολούθηση της εκτέλεσής τους σε επίπεδο περιφερειακής ενότητας. Το <u>Τμήμα Αλιείας</u> είναι αρμόδιο ιδίως για τη μίσθωση με δημοπρασία των ιχθυοτρόφων υδάτων εν γένει, τον καθορισμό της προστατευτικής ζώνης πέριξ του τοποθετούμενου αλιευτικού εργαλείου, σε θαλάσσιους παραλιακούς χώρους, την απόφαση αυξομείωσης των συμβατικών δόσεων μίσθωσης ιχθυοτροφείου σε ιδιώτες, την υποβολή αιτήματος προς παροχή σύμφωνης γνώμης του Γενικού Επιτελείου Στρατού για τον καθορισμό των όρων των συμβάσεων εκμίσθωσης των εφαπτόμενων των συνόρων λιμνών ή ιχθυοτρόφων υδάτων, τη χορήγηση αδειών ίδρυσης συσκευαστηρίων νωπών αλιευμάτων και εργαστηρίων συσκευασίας και μεταποίησης κατεψυγμένων αλιευμάτων και την ίδρυση ιχθυοσκαλών καθώς και για τον καθορισμό της έδρας αυτών.</p>
Δ/νσεις Δημόσιας Υγείας και Κοιν. Μέριμνας – Τμή. Περιβαλλοντικής Υγιεινής και Υγειονομικού Ελέγχου	Περιφερειακές Ενότητες Σάμου και Χίου	Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ 280/Α/2003) Ν.3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) ΠΔ 137/2010 (ΦΕΚ 230/Α/2010)	<p>Τα Τμήματα Περιβαλλοντικής Υγιεινής και Υγειονομικού Ελέγχου Διευθύνσεων Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας ΠΕ Σάμου και Ικαρίας είναι αρμόδια μεταξύ άλλων για την εξασφάλιση της υγιεινής του περιβάλλοντος και ιδίως για την έκδοση γνωματεύσεων για άδεια διάθεσης αποβλήτων, έλεγχο ύδρευσης και για τη λήψη μέτρων σε θέματα υγιεινής περιβάλλοντος, σε επίπεδο ΠΕ. Ειδικότερα, το Τμήμα Περιβαλλοντικής Υγιεινής και Υγειονομικού Ελέγχου, της Διεύθυνσης Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας της ΠΕ Σάμου, ασκεί τις αρμοδιότητες της παραγράφου αυτής και για την ΠΕ Ικαρίας.</p>

Υπηρεσία/Φορέας	Υπαγωγή/Αρμοδιότητα/Εποπτεία	Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	Κύριες Αρμοδιότητες
Δημοτικές Επιχ. Ύδρευσης - Αποχέτευσης (ΔΕΥΑ)	Δήμοι	N.1069/80 (ΦΕΚ 191/Α/1980), N.1065/80 (ΦΕΚ 168/Α/1980), N.1416/84 (ΦΕΚ 18/Α/1984)	Υποχρεωτικό αντικείμενο των ΔΕΥΑ είναι η ύδρευση, η αποχέτευση και η επεξεργασία αστικών υγρών αποβλήτων (αρ.1 Ν.1069/80)
Δ/νσεις Τεχνικών Υπηρεσιών Δήμων	Δήμοι	N. 4071/2012 (ΦΕΚ 85/Α/2012), άρθρο 4	Αφορά τους ορεινούς – μειονεκτικούς δήμους, καθώς και τους δήμους στους οποίους περιλαμβάνονται ως δημοτικές ή τοπικές κοινότητες οι ΟΤΑ που αναφέρονται στην Οδηγία 85/148/ΕΟΚ περί τροποποίησης της Οδηγίας 81/645/ΕΟΚ περί του κοινοτικού καταλόγου των μειονεκτικών γεωργικών περιοχών. Έλεγχος της διαχείρισης υπογείων και επιφανειακών αρδευτικών υδάτων. Έλεγχος της εκτέλεσης εργασιών για την ανεύρεση υπογείων υδάτων και έργων αξιοποίησης υδάτινων πόρων. Εξέταση αιτήσεων για τη χορήγηση αδειών χρήσης νερού και εκτέλεσης έργων αξιοποίησης υδάτινων πόρων. Γνωμοδότηση για το ετήσιο πρόγραμμα δασοπονίας στα όρια του δήμου που καταρτίζουν οι οικείες δασικές υπηρεσίες. Καθαρισμός και αστυνόμευση ρεμάτων.
Τοπικοί Οργανισμοί Εγγείων Βελτιώσεων (ΤΟΕΒ)	Δήμοι (εποπτεία)	N.Δ. 3881 (ΦΕΚ 181/Α/1958), N.3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) ¹⁰	Οι Τοπικοί Οργανισμοί Εγγείων Βελτιώσεων αποτελούν τα κατά νόμο υπεύθυνα όργανα (άρ.12 του ν.δ.3881/1958, ΦΕΚ 181/Α) που έχουν αντικείμενο τη διαχείριση (δηλαδή διοίκηση, λειτουργία και συντήρηση) των εγγειοβελτιωτικών έργων της περιοχής δικαιοδοσίας τους (Β' και Γ' Τάξης)
Φορέας Διαχείρισης Καρπάθου – Σαρίας	Υπουργείο Περιβάλλοντος & Ενέργειας (εποπτεία)	N. 2742/1999 (ΦΕΚ 207/Α/2009), N. 3044/2002 (ΦΕΚ 197/Α/2002) N. 3937/2011 (ΦΕΚ 60/Α/2011)	<ul style="list-style-type: none"> • Η κατάρτιση και η ευθύνη εφαρμογής των κανονισμών διοίκησης και λειτουργίας της προστατευόμενης περιοχής και του σχεδίου διαχείρισής της. • Η παρακολούθηση και αξιολόγηση της εφαρμογής κανονιστικών όρων και περιορισμών. • Η μέριμνα για τη συλλογή, ταξινόμηση και επεξεργασία περιβαλλοντικών στοιχείων και δεδομένων για την περιοχή ευθύνης του.

¹⁰ Άρθρο 94 Πρόσθετες αρμοδιότητες Δήμων

Υπηρεσία/Φορέας	Υπαγωγή/Αρμοδιότητα/ Εποπτεία	Νομοθεσία Δημιουργίας & Καθορισμού Αρμοδιοτήτων	Κύριες Αρμοδιότητες
			<ul style="list-style-type: none"> • Η παροχή γνωμοδοτήσεων κατά την προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση και αξιολόγηση και την έγκριση περιβαλλοντικών όρων έργων και δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στην περιοχή ευθύνης του, καθώς και σε κάθε άλλο θέμα για το οποίο ζητείται η γνώμη τους από τις αρμόδιες αρχές • Η κατάρτιση μελετών και ερευνών, καθώς και η εκτέλεση τεχνικών ή άλλων έργων που περιλαμβάνονται στο οικείο σχέδιο διαχείρισης και στα αντίστοιχα προγράμματα δράσης και είναι απαραίτητα για την προστασία, διατήρηση, αποκατάσταση και ανάδειξη των προστατευόμενων περιοχών. • Η ανάληψη εκπόνησης ή εκτέλεσης εθνικών ή ευρωπαϊκών προγραμμάτων και δράσεων. • Η ενημέρωση, εκπαίδευση και κατάρτιση του πληθυσμού σε θέματα που ανάγονται στις αρμοδιότητες και τους σκοπούς του φορέα, καθώς και στην προστασία των περιοχών ευθύνης τους. • Η προώθηση, υποστήριξη, οργάνωση και εφαρμογή οικοτουριστικών προγραμμάτων, η έκδοση αδειών ξενάγησης. • Η χορήγηση αδειών επιστημονικής έρευνας και τεχνικών δοκιμών και αναλύσεων.

Πέρα από τις αρμόδιες υπηρεσίες και φορείς που αναφέρθηκαν στον παραπάνω πίνακα και οι οποίες εμπλέκονται σε επιμέρους θέματα που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με τη διαχείριση των υδατικών πόρων (π.χ. με το σχεδιασμό, κατασκευή ή λειτουργία έργων χρήσης νερού ή την παροχή υπηρεσιών ύδατος), υπάρχουν και άλλοι φορείς οι οποίοι δραστηριοποιούνται ενεργά με το θέμα της διαχείρισης των υδατικών πόρων σε επίπεδο έρευνας, μελετών και γνωμοδοτήσεων:

- Ο **Ελληνικός Γεωργικός Οργανισμός «Δήμητρα»** (ΚΥΑ 188763/2011 (ΦΕΚ 2284/Β/2011) και ΚΥΑ 919/131869/2014 2889/Β/2014) είναι υπεύθυνος για τη διεξαγωγή και ανάπτυξη της αγροτικής έρευνας και τεχνολογίας στην Ελλάδα. Διεξάγει εφαρμοσμένη έρευνα και αναπτύσσει τεχνολογία για τη γεωργική, δασική, ζωική και αλιευτική παραγωγή, την προστασία των καλλιεργειών, την κτηνιατρική, τη διαχείριση αλιευτικών πόρων, την εδαφολογία, τις έγγειες βελτιώσεις, την μεταποίηση και συντήρηση αγροτικών προϊόντων καθώς και την αγροτική οικονομία και κοινωνιολογία. Ο Οργανισμός εποπτεύεται από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων
- Το **Ελληνικό Κέντρο Βιοτόπων Υδροτόπων (ΕΚΒΥ)** αποσκοπεί στην προώθηση της αειφορικής διαχείρισης των ανανεώσιμων φυσικών πόρων στην Ελλάδα και σε άλλες περιοχές της Μεσογειακής Λεκάνης και της Ευρωπαϊκής Ηπείρου.
- Το **Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών (ΙΓΜΕ)**, που επανασυστάθηκε πρόσφατα (ΚΥΑ 12935, ΦΕΚ 1247, 24/6/2015) διέπεται από το Ν.272/1976 (ΦΕΚ 50/Α/1976) όπως τροποποιήθηκε έκτοτε και ισχύει. Εκτελεί χρέη Εθνικής Γεωλογικής Υπηρεσίας, σκοπός της οποίας είναι η αποτύπωση - καταγραφή και τελικά η γνώση της βασικής γεωλογικής δομής της χώρας, με χαρτογραφήσεις, γεωχημεία, γεωφυσική, τηλεπισκόπηση, βάσεις γεωεπιστημονικών δεδομένων κ.α. Γνωμοδοτεί όσον αφορά τον έλεγχο και τη λειτουργία μεταλλείων, τη διαχείριση των γεωθερμικών πεδίων και ιαματικών φυσικών πόρων όπως και για την αδειοδότηση των εμφιαλωμένων νερών. Αναδεικνύει και αξιολογεί τους ορυκτούς φυσικούς πόρους (κοιτάσματα - πετρώματα) της χώρας. Συμβάλλει στον εντοπισμό και την ορθολογική διαχείριση των υδατικών πόρων της χώρας με την εκτέλεση μελετών και έργων υδρογεωλογίας. Ερευνά, εντοπίζει, μελετά, αξιολογεί και συμβάλλει στην αξιοποίηση των εγχώριων γεωθερμικών πεδίων και γενικότερα των ενεργειακών πρώτων υλών. Εκπονεί μελέτες για την επίλυση γεωτεχνικών προβλημάτων και την αντιμετώπιση φυσικών κινδύνων (κατολισθήσεων, σεισμών κ.α.), καθώς και για την κατάλληλη διαχείριση του περιβάλλοντος, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται βιώσιμη ανάπτυξη. Δραστηριοποιείται στον τομέα της τεχνολογίας εμπλουτισμού μεταλλευμάτων και οικονομοτεχνικής αξιολόγησης πετρωμάτων και ορυκτών.
- Το **Εθνικό Κέντρο Θαλάσσιων Ερευνών (ΕΛΚΕΘΕ)** που δημιουργήθηκε βάσει του Ν. 2919/2001 (ΦΕΚ 128/Α/2001) και οργανώνεται βάσει του ΠΔ 164/2003 (ΦΕΚ 131/Α/2003) αποσκοπεί στη διεξαγωγή επιστημονικής και τεχνολογικής έρευνας, στη πειραματική ανάπτυξη και επίδειξη, στη διάδοση και εφαρμογή των αποτελεσμάτων της έρευνας, ιδιαίτερα στους τομείς της μελέτης και προστασίας της υδρόσφαιρας,

των οργανισμών της, των ορίων της με την ατμόσφαιρα, την ακτή και τον βυθό, των φυσικών, χημικών, βιολογικών και γεωλογικών συνθηκών που επικρατούν και διέπουν τα παραπάνω συστήματα, με παραγωγή προϊόντων και παροχή υπηρεσιών, υποστήριξη στη λήψη αποφάσεων που αφορούν την κοινωνία, την οικονομία, τον πολιτισμό, οικονομική τους εκ- μετάλλευση είτε από το ΕΛΚΕΘΕ ή και τους εργαζόμενους σ' αυτό ή και από τρίτους.

Άλλοι σχετικοί οργανισμοί είναι η Ελληνική Επιτροπή Διαχείρισης Υδατικών Πόρων (ΕΕΔΥΠ), τα τμήματα των ΑΕΙ και ΤΕΙ της χώρας, οι Αναπτυξιακές Εταιρείες, καθώς επίσης και τα Επιμελητήρια (ΤΕΕ, ΓΕΩΤΕΕ).